

Blatensko

SOBĚ

DVOUMĚSÍČNÍK

41
číslo

VIII. ročník

listopad 2014

živě a nově

www.blatensko.cz www.blatensko.cz/mas

Žili s námi aneb lidé na Blatensku

Kristián Battaglia

Kde získat více informací o lidech než tam, kde bydleli, kde žili, kde byli doma. Na Kritiána Battagiu vzpomínají lidé z Bratronic, kde byl doma, vzpomínají na něj cyklisté, se kterými toho hodně prožil, pamatují si ho lidé, kterým se v životě objevil na krátkou chvíli. Poskládat všechny střípky jeho osudu nedokážu. Snad Vám, milí čtenáři, přinesu v tomto SOBáčku mozaiku, která Vám přiblíží „Barona na kole“.

Christian z rodu Battagliů v pamětech...

(K výročí narození Christiana Battaglia de Sopramonte e Ponte alto.)

Pokračování na str. 4

Žijí s námi aneb lidé na Blatensku

Aitor Oroza Florer

Aitor pochází ze španělského města Bilboa. To je největší město v Baskicku, autonomním společenství v severním Španělsku. Bilbao leží v Biskajském zálivu na řece Nervión, má s předměstími téměř jeden milión obyvatel. Aitor reprezentuje Bilbao, vlastně celé Španělsko v paracyklistice. Letošní letní přípravu strávil na Blatensku.

Neumím španělsky, ale rozhovor do španělštiny překládala Hana Kolínská. S dcerou Ivetou poskytly Aitorovi zázemí po celou dobu jeho pobytu na Blatensku. Znají se společně již řadu let.

Pokračování na str. 12

Žijí s námi aneb lidé na Blatensku

Anička Bláhová

V květnovém vydání našeho zpravodaje jsme Vám představili mladou jezdkyni na koni Aničku Bláhovou. Na konci roku zpravidla všichni bilancují, co se povedlo a co ne. Nejen proto jsem Aničku požádala o krátký článek do SOBáčka. Napsala pár řádek, poslala foto, ale slavnostní zakončení sezóny ji teprve čeká. Tak alespoň stručně.

Anna Bláhová: „Když mi bylo řečeno, abych napsala zhodnocení a výhry za celou sezonu, ihned jsem si napsala Champion v dobytkařské disciplíně

Pokračování na str. 13

Slovo končící starostky

Vážení čtenáři,

tento článek píši v době, kdy se loučím s vykonáváním funkce starostky obce Bezdědovice. Odcházím, jak už to bývá, napůl vesele, napůl se smutkem v duši. Ohlížím se zpět na 14 let života vyplněného uspokojivými pracemi starostky obce. Chtěla bych této příležitosti využít k tomu, abych všem, kteří mě tímto významným životním obdobím provázeli, upřímně poděkovala za spolupráci, která mnohdy přerostla v přátelství, podporu a pochopení.

Dovolte mi poděkovat zastupitelům obce, občanům, zástupcům města Blatné, dobrovolným hasičům, představitelům krizového štábu kraje a především mé rodině, která se mnou prožívala mé úspěchy, ale hlavně mě podporovala v kritických situacích, s nimiž nikdo nepočítal a ani nemohl počítat, např. povodně v roce 2002. Požadavky na naši práci byly opravdu mimořádné a naše nervy dostaly často zabrat. Přesto jsme nakonec všechno zvládli a myslím, že na sebe můžeme být pyšní. Výsledek byl dílem kolektivu i každého z nás jednotlivě. Podali jsme důkaz o svých schopnostech a za to Vám všem patří můj dík!

S ukončením starostování pro mě končí jedna etapa života a začíná nová. Svůj čas bych nyní ráda věnovala své rodině. Těším se na klidné a pohodové chvíle strávené se svými vnoučátky, která se nemohou dočkat, až budou mít babičku konečně jen a jen pro sebe. Po dlouhých pracovních letech přijde i čas na koníčky, mezi které patří sebezvzdělávání, pěší turistika, jízda na kole, fotografování a čtení knih.

Mam-li se ohlédnout za svým dlouholetým funkčním obdobím, byly chvíle, kdy se vše dařilo, ale byly i chvíle, kdy člověka přepadala beznaděj. Bez optimismu, naděje a nadšení by se tyto chvíle překonat nepodařilo. Není vždycky lehké myslet pozitivně. V zaměstnání i v soukromí se člověk musí umět vyrovnávat s nejrůznějšími vlivy. Někdy je jimi tak ovlivněn, že přestává myslet pozitivně. To je pak velmi nešťastné. Když začneme myslet negativně, pesimisticky, jsme negativně naladěni a blokuje naše svůj pozitivní přístup k problémům.

Přeji Vám všem, abyste v sobě vždy našli víru, energii a sílu překonat problémy. Jsou lidé, kteří vědí, co chtějí, a jiní, kteří to nevědí, protože ve skutečnosti ničeho určitého doopravdy dosáhnout nechtějí. Jinak řečeno: jedni sledují určitý cíl a vkládají do toho nadšení a horlivost, druhí nemají dost fantazie na to, aby si nějaký cíl vůbec dokázali představit. Mít cíl, vědět co vlastně chci, to není ani tak otázka vůle, jako představitivosti a fantazie. V každém z nás dřímají netušené síly, které můžeme rozvinout, jakmile je objevíme.

Přeji Vám pevné zdraví, rodinnou pohodu, mnoho životních i pracovních úspěchů.

Miluše Kubátová, Dobšice

Co se u nás peče

Teplý a klidný podzim je za námi, advent začal, většina z nás se těší na setkání s blízkými, na překvapení pod stromečkem. Nebo se těší na lyžování, bruslení, sáňkování a snad i na stavění sněhuláka. Před tím ale ještě přijdou čerti a Mikuláš – bojíte se? Ne? To je dobře, strachu míváme někdy dost a dost. Raději se těšme na to krásné a milé. Vychutnejme si dny klidu a pohody se žejdlíkem něčeho dobrého k pití, s vůní vánočního cukroví. A že není stříbro náležitě naleštěné a dečky dostatečně naškrobené? To je přeci jedno, hlavně, že se sejdeme ve zdraví s těmi, které máme rádi.

Přečtěte si, co vše se na Blatensku za uplynulé dva měsíce událo, jak proběhly volby v členských obcích, kdo stojí v jejich čele. Jistě rádi přijmete i pozvánky na předvánoční, vánoční i lednové akce, o kterých jsme se dozvěděli.

Ještě informace z činnosti SOBu:

- O Probíhá projekt „Vzdělávání na Blatensku 2014 – 2015“, žádost o proplacení musí SOB předložit Regionálnímu odboru Státního zemědělského intervenčního fondu v Českých Budějovicích do června 2015.
- O V úterý 4. 11. 2014 se uskutečnila vzdělávací akce na téma „Chování správného úředníka“ (základy etiky, reprezentování obce, vystupování, jednání ve vypjatých situacích, účastníci se mj. seznámili s technikami aktivního naslouchání, hledali způsoby řešení konfliktního jednání). Na poslední úterý v listopadu bylo připraveno setkání kronikářů s názvem „Jak se vede kronika“ – lektori Mgr. Tomáš Hromádka a Mgr. Vladimír Červenka.

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

- O Poslední Valná hromada SOBu se bude konat první týden v prosinci, na její jednání bezprostředně bude navazovat vzdělávací akce pro starosty a zastupitele obcí „Právo obecních samospráv v praxi – zákon o obcích“ – lektor JUDr. Luboš Průša. Další aktivity projektu jsou naplánované na únor až květen 2015. První z nich bude určena účetním malých obcí, další zastupitelům a úředníkům obcí „Zadávání veřejných zakázek – novela zákona“ nebo „Projektový management - jak získat dotace z EU“. O dalších akcích Vás budeme informovat v SOBáčce, pozvánky a podrobnosti naleznete také na našich webových stránkách.
- O V úterý 11. listopadu 2014 se v sále SOŠ Blatná sešlo celkem 73 účetních s lektorkou Ing. Kučerovou z Brna. Tento seminář byl velmi vyhledávaný, již týden před jeho konáním byla kapacita sálu plná a museli jsme mnoho zájemkyň odmítnout.
- O O týden později byla v Hajanech „Andělská dílna“, kde si účastnice vyrobily originální vánoční ozdoby s lektorkou RNDr. Danou Koubkovou.
- O Studenti VU3V absolvovali exkurzi do Českého Krumlova.
- O Katalog poskytovatelů sociálních a doprovodných služeb, na které s Centrem pro komunitní práci jižní Čechy spolupracoval SOB a sociální odbor MěÚ Blatná je v distribuci. Vedle nejdůležitějších informací k sociálním službám naleznete uvnitř tohoto katalogu kontakty na lékaře na Blatensku – i když současně v tomto vydání SOBáčka hned informujeme o změnách ordinčních hodin MUDr. Semiginovské a o novém telefonu do ordinace MUDr. Razaka.
- O Pracovníci Krajského úřadu Jihočeského kraje provedli u SOBu (stejně jako u většiny obcí) průběžný audit hospodaření za rok 2014. V hospodaření SOBu nebyly shledány žádné nedostatky.
- O SOB stejně jako všechny obce připravuje vyúčtování dotací, které získal od Jihočeského kraje pro rok 2014.

O Pro žáky ZŠ Záboří a žáky MŠ Rado-myšl zajistil SOB dílnu „Dřevo ožívá“ s paní Evou Hodinkovou – více na jiném místě SOBáčka. Dílny byly podpořeny finanční dotací z Jihočeského kraje.

Jihočeský kraj

- O V říjnu absolvovaly dvě studentky 4. ročníku SOŠ Blatná, obor obchodní akademie týdenní praxi v kanceláři SOB. Podobná praxe je připravena pro studenta 3. ročníku SOŠ, obor informatika v ekonomice na první týden v prosinci.
- O Studenti SOŠ Blatná opět připravují ve spolupráci se SOBem prezentaci regionu do soutěže Miss Region Regina 2015. Soutěž se koná v rámci doprovodného programu mezinárodního veletrhu cestovního ruchu Go a RegionTour v Brně v lednu 2015. Blatensko bude reprezentovat Lucie Šišková, studentka 3. C obchodní akademie. Držme jí palce, držme palce celému kolektivu, ať se jim soutěž vydaří. A kdyby nepřivezli zlatou medaili, nevadí, hlavně, že poznají náš region, naučí se vystupovat před spoustou cizích lidí, před filmovou a televizní kamerou. Poznají, že učení není jen pro známky.
- O Vzhledem k tomu, že nové žádosti o dotaci z Programu obnovy venkova Jihočeského kraje pro rok 2015 nebude administrovat paní Bohumila Hoštičková z Městského úřadu Blatná ale přímo Krajský úřad Jihočeského kraje, připravil SOB právě ve spolupráci s paní Hoštičkovou seminář „Jak na POV 2015“. K tomuto účelu SOŠ Blatná poskytla učebnu s výpočetní technikou, aby si zástupci obcí mohli přímo vyzkoušet, jak na POV 2015. Dovolte mi, abych paní Hoštičkové poděkovala za všechny členské obce za nadšedartní pomoc při získávání finanční podpory pro rozvoj našeho regionu.

Poslední měsíc roku 2014 patří k těm delším, má „plný počet dnů“, ale přesto utíká rychleji. Buď je to tím, že se v tento čas Zeměkoule točí rychleji. Nebo to bude tím, že dny jsou kratší a kratší a nestíháme za světa vše, co v létě? Možná. Nebo nás ovlivňuje shon, spěch a nervozita končícího roku? Nebo si jen uvědomujeme, že rok je u konce a v lednu jsme o rok starší? Asi, možná, snad ... na všem něco je, jen ta Zeměkoule se točí pořád stejně. Tak ten zbylý letošní čas využijme pro dobro nás všech. Klidné, pohodové, šťastné Vánoce, svátky radosti a pohádek. Do nového roku pevně zdraví, vše dobré, lepší a nejlepší, plno pohádkově krásných chvil a kapičku štěstíčka navrch.

Radka Vokrojová

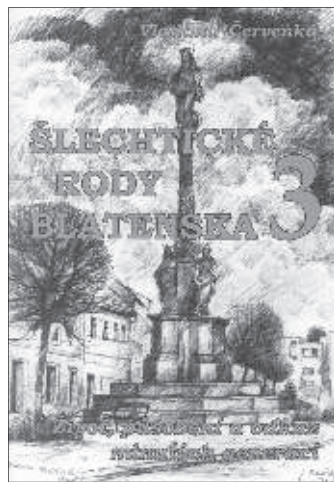
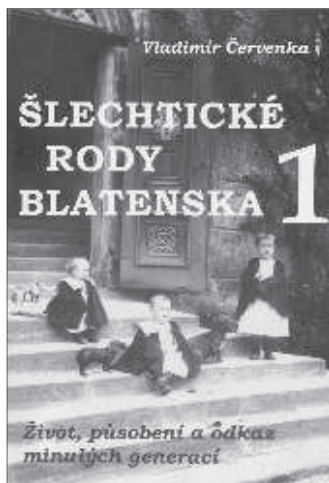
Výpovědi pamětníků druhé světové války

9. června v 16:00 hodin proběhl v kapitulní síni strakonického hradu slavnostní křest publikace, která zachycuje vzpomínky pamětníků z období druhé světové války.

Publikace byla vydána za finanční podpory Jihočeského kraje a Česko-německého fondu budoucnosti. Kniha je obohacena o obrazový materiál, osobní dokumenty a fotografie pamětníků. Nechybí ani

seznam všech výpovědí s uvedením jejich zdroje a autorizace. Nová publikace bude od června k prodeji v Zámecké galerii a na pokladně muzea za 299,- Kč.

Knihy v regionu

Sekera Jiří, Kurz Jan: Rybníky na Blatensku, 1. díl - Severní Lnářsko; vydal Jan Kurz, 2014

Sekera Jiří: Böhm, růže, Blatná; vydalo Město Blatná, 2014

Červenka Vladimír: Šlechtické rody na Blatensku, 1. až 3. část; vydal Svazek obcí Blatenska, 2011 až 2013

Simandl Jiří: Milovanému kraji (kniha veršů, věnovaná zejména Blatensku, ilustrace od žáků škol z blatenského regionu); vydal Svazek obcí Blatenska, 2013

David Jaroslav: Krajem řeky Lomnice; Studio JR České Budějovice, 2013

Přehled nově zvolených starostů a místostarostů členských obcí SOB

	<i>Starostka/ starosta</i>	<i>Místostarostka/ místostarosta</i>
Obec Bělčice	Vejšický Pavel	Zeman Karel, Ing.
Obec Bezdědovice	Bláha Jiří	Staněk Karel
Město Blatná	Malečková Kateřina, Bc.	Ounický Pavel
Obec Bratronice	Adámek Jan	Antony Miloslav
Obec Březí	Kodát Tomáš	Jeníček Karel, Ing.
Obec Buzice	Maňhal Václav	Mašátová Miloslava
Obec Čečelovice	Stejskal Milan	Braun Bohumil; Kalbáčová Marie, Ing.
Obec Doubravice	Zuklín František	Slancová Jana
Obec Hajany	Vohryzková Dana	Bláha Miroslav
Obec Hlupín	Křivanec Jaroslav	Šťastná Adriana, DiS.
Obec Hornosín	Vrbský František, Ing.	Ježek Vlastimil
Obec Chlum	Paulus Radim, Ing.	Šourek Luboš
Obec Chobot	Kadlec Josef	Kvasníková Jaroslava
Obec Kadov	Tomanová Vladimíra	Dobřemysl Karel
Obec Kocelovice	Lukáš Karel, Ing.	Ráž Jan
Obec Lažany	Prokop Petr	Píkl Miroslav
Obec Lažánky	Sedláček Josef	Kovář Josef
Obec Lnáře	Mašková Stanislava	Honz Josef, Ing. Majer Zdeněk, Bc.
Obec Lom	Kafka Václav	Svojsa Josef
Obec Mačkov	PŘIPRAVUJÍ NOVÉ VOLBY	
Obec Mečichov	Josef Sýkora	Petr Finěk
Obec Myštica	Koželuh Tomáš	Kníže Oldřich, Ing. Křesina Radek
Obec Předmít	Karlík Pavel, Bc.	Solarová Jarmila Houdek Václav
Městys Radomyšl	Peterka Luboš, Ing.	Koubovský Milan, Ing.
Město Sedlice	Rod Jiří, Ing.	Šavřda Jaroslav
Obec Škvořetice	Nový Lubomír	Hroudová Jana
Obec Tchořovice	Křivancová Eva, Mgr.	Bolína Michael
Obec Třebostice	Plechatý Jiří	Pavlovič Jaroslav
Obec Uzenice	Pýcha Jiří, Ing.	Kučerová Gabriela, Mgr.
Obec Uzeničky	-	Hroudová Alena Ondrášek Ivo Sýbková Hana
Obec Velká Turná	Mličko Jiří, Ing.	Šípek Pavel
Obec Zábolí	Kurz Václav, Ing.	Antonyová Marie Říha Roman

Již tradiční stolní kalendář SOBu 2015 v prodeji

Kalendář SOBu 2015 si budete moci zakoupit v kanceláři SOBu, Na Tržišti 727, Blatná, nebo v Infocentru, J. P. Koubka 4, Blatná, nebo v Papírnictví Aleny Tomáškové, tř. J. P. Koubka, Blatná. Polovina nákladu je určena pro členské obce, bude jim předána pro jejich potřeby.

V kalendáři najdete základní informace o pravidelných společenských, kulturních, sportovních a dalších akcích na Blatensku, stejně jako termíny poutí, posvícení apod.

Fotografie poskytují lidé z Blatenska a zachycují život na Blatensku.

Doporučená cena 70,- Kč.

Lidé na Blatensku Kristián Battaglia

Pokračování ze str. 1

Rod Battagliů urazil dlouhou cestu až do Bratronic, resp. Blatné, kde svůj život zakončila poslední z rodu Blanka Battaglia de Sopramonte e Ponte alto. Dnes tento rod zažívá nový vzestup v paměti obyvatel celého Blatenska, kde ožívá tato stará spravedlivá a úctyhodná šlechta. S velkým respektem o nich mluví většina pamětníků, z nichž mnozí ještě zažili starého pána Quida a jeho ženu Giselu, kteří pro ně znamenají symbol skromnosti, hospodárnosti, píle a asketismu. Do paměti Blatenska se vryli především jejich děti Blanka a Christian, které ohromovaly současníky svými výkony.

Původem Tridentský rod byl do šlechtického stavu povýšen dosti pozdě a to až v roce 1677, a tudíž je možné je zařadit k tzv. nové šlechtě (nobilitis nova).

„...Battagliové pocházejí z Tridentu, dnešního Trentu v údolí řeky Adiže severně od Verony... Ponte alto znamená vysoký most a Sopramonte horu nad něčím, něco převyšující. Tam někde se jeden z našich předků vyznamenal a vyhrál dvě bitvy. Battagliové byli rodem bojovníků, ale vedle toho, že to byli vojáci, byli také statkáři a měli v Itálii vinice. Při státním krachu po napoleonských válkách, kdy došlo k obrovské inflaci, přišli o všechno. O vinici i o statky. Když bylo po krachu, rakouské vojsko se stěhovalo z tamního kraje pryč. Battaglia sloužil Rakousku, a tak ho převedli k regimentu do Písku...“ (Návraty české šlechty, Blanka Battagliová)

Ačkoliv Battagliové neměli přístup k vysokým státním úřadům, neboť nepatřili k vyšší šlechtě, nepřestali hledět vzhůru a naplňovat své ambice. Již v roce 1708 byl Šimon de Battaglia povýšen císařem Josefem I. do stavu svobodných pánů za vojenské zásluhy. Později se rod rozdělil do dvou linií, z nichž starší přesídlila do Bratronic, kde Josef de Battaglia zakoupil statek a zámek. V roce 1891 zdědil celý zámek i s přílehlými statky Quido Battaglia, a tak mohl pokračovat i rod s modrým rytířem v erbů.

„...Můj tatínek se jmenoval Quido a s maminkou se vzali na začátku století, v roce 1909. Ona byla Vídeňka, rozená Gisela Bolzany, původem ze Švýcar... V roce čtrnáct byl tatínek jeden z prvních, koho povolali na vojnu, Christian, můj bratr, se narodil až čtyři měsíce po jeho odchodu, na den přesně, kdy se tatínek dostal do ruského zajetí...“ (Návraty české šlechty, Blanka Battagliová)

Baron byl přísný na sebe i na děti, sám se prý stříhal mašinkou dohola a sám si dělal cigára. Po okleštění Československa se hrdě přihlásil k československému národu, a proto byla na jeho majetek uvalena nucená správa v dobách protektorátu. Po válce se mu jeho majetek brzy vrátil, avšak již v roce 1949 mu jej zase znárodnili. Tento hrdý muž zemřel při jedné ze svých obchůzek kolem svých polností u Bořky 28. 4. 1962, ve svých 89 letech.

Starším z obou sourozenců byla Blanka, která se narodila 26. 8. 1911 v Tullnerbadu u Vídně. Byla křtěná jako Blanka Marie. Velice záhy se naučila jezdit na kole, k čemuž ji prý posloužilo maminčino kolo značky WAFFEN RAD. Podle vyprávění Oty Pavla chtěla Blanka vyjet do světa a její otec ji to velice rád povolil, ale nedal ji ani korunu, aby věděla, co taková cesta obnáší. A tak mladá baronka vyjela poprvé do zahraničí na kole přes Rakousko, Německo a rovnou do Švýcarska, kde se později setkala se svým budoucím mužem, švýcarským malířem na hedvábí, skvělým sportovcem a mistrem akrobacie na kole. Ačkoliv se seznámili ještě před válkou, čekali na veselejší dobu, kdy by uspořádali svatbu. Ta se konala teprve v roce 1946. Moc dlouho jim to nevydrželo a po půl roce se rozvedli a Blanka se zase vrátila do Bratronic.

Jako vzor ve sportu měla noršku Schou-Nielsonovou, vynikající gymnastku, lyžařku a tenistku, která se do-

Christian a Bianca, Bratronice, nedatováno

z Ženevy do Chamonix byli již pouhou vzpomínkou. Po roce 1948 mohla odjet do Švýcarska, ale ona nechtěla. Jejím domovem byly Bratronice. Zemřela 7. 1. 2005 v pozhnaném věku 94 let.

O něco mladší byl Christian, který se narodil 7. 12. 1914 ve Vídni, přesně v den, kdy byl jeho otec zajat na ruské frontě. Podle pamětníků byl velice skromný a netoužil po slávě. Neměl rád focení, a proto známe jen málo jeho fotografií. Většinou vznikly bez jeho vědomí nebo se tomu nemohl vyhnout. Jeho asketismus vystihl Ota Pavel v povídce „Baroni na kole“, když popsal mladého barona Christiana de Battaglia jako cyklistu jedoucího na chlebové kůrky a vodu.

Svých prvních závodů se zúčastnil v Berouně v roce 1929. Již tehdy pravděpodobně měl své první kolo značky BLAMPTON (z Anglie), na které si musel sám našetřit. (Jak již bylo řečeno, jejich otec byl velice přísný a dodržoval tradici Battagliů). Tehdy dojel druhý za Milou Losem.

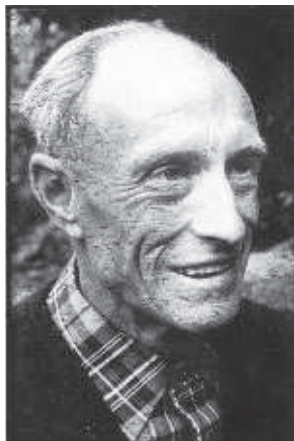
Při první cestě do Marseille jej srazilo auto a velice ošklivě mu pochroumalo nohu. Francouzští doktoři mu ji chtěli vzlít, a proto se rozhodl urychleně odjet domů do jižních Čech, kde mu ji zachránili. O své zdraví jinak moc nedbal, angíny a chřipky přecházel, se zápallem plic si poležel jenom pár dní. Od jízdy na kole ho neodradila ani zlomená klíční kost a lékařův zákaz. Dokonce jednou přišel o malíček, když si za jízdy na kole dotahoval motýlka.

Účastnil se mnohých závodů a měřil se s takovými borci, jako byli Veselý a Kubr. Jeho účast na olympijských hrách v roce 1936 v Berlíně byla znemožněna úrazem ruky, i tak si na ně zajel jako divák. Přesto, že nikdy nevyhrál žádný velký závod, nevzdával se své záliby a jezdil především pro radost. Kolo využíval jako běžný dopravní prostředek. Když napadl sníh, počkal, až projede autobus, aby mohl jet v jeho vyjeté brázdě. Není ovšem řečeno, že tento způsob miloval, viz povídka Oty Pavla „Baroni na kolech“: „...Byl jsem na zámku, když vstával v pět hodin do práce. Ukrutně nadával, napil se studeného kafe, pak ze džberu ještě čisté vody a vzal si kus chleba. Vyvedl kolo před zámek, a pak mi řekl v tom deštivém dni: „A teď začíná sport.““ (Baroni na kole)

Když měl jeho otec Quido jít do vězení, neboť nestihl odevzdat komunisty předepsanou dotávku masa a obilí, šel místo něj jeho syn Christian. Jeho otec by vězení ve svých osmdesáti letech pravděpodobně nepřežil. Po šesti měsících věznění ve vyšetřovací vazbě byl na nátlak místních obyvatel konečně předveden a ve své podstatě propuštěn s trestem vězení na dobu, kterou si odseděl ve vazbě. Přesto si odnesl cejch politického vězně, a proto mu již nebylo povoleno vrátit se do práce ve zbrojovce ve Strakonici a musel nastoupit jako závozník u Pozemních staveb. U této práce zůstal, i když měl později po uvolnění režimu možnost změnit povolání. Na výzvy svého okolí odpovídal: „Jednou u toho jsem, tak u toho i zůstanu.“

Jednou dostal od svého bratrance Egon z Vídně červené auto SAAB, aby měl také auto jako každý jiný. On z něj nebyl příliš nadšený, a když jej jednou naboural, prohlásil, že je to dobře, protože by mu ho brzy určitě vzal nějaký straník. „...Když dostal SAABA, tak mu na to tatínek řekl: „Proč ho máš před zámek? Vždy ti na něj přší.“ „To je jedno. Oni mi ho komunisti stejně seberou.“...“ (paní Šilhanová) Brzy však zjistil, že do kufru auta může snadno dát svou favoritku a trénovat i v jiných oblastech Čech.

Řízením osudu nikdy nevyhrál žádný významný závod, přestože jich absolvoval přes tisícovku. Jeho největším úspěchem byl titul mistra Čech na dvě stě kilometrů z roku 1935. Přesto je v mnoha ohledech

Christian Battaglia, civilní fotografie

nepřekonatelný. Na kole závodil celkem dvaadesát sezón, jeho tréninkové dávky byly obrovské, v sezóně dokázal našlapat také třicet dva tisíc kilometrů a za svůj život najel 935 000 km. „Měl dokonce tréningský průkaz, ale netrénoval. Ve styku byl se všema, se kterými jezdil. Kdo se k němu přidal, tak jel s ním. Tak on trénoval ostatní On říkával, že on jezdí se všemi a že bude jezdit i po tom, co oni dojezdí. Což byla pravda, vždyť na kole i zemřel.“ (Ladislav Šilhan) Když ho smrt zastihla 24. srpna 1991, byl na cestě ze Strakonice domů a samozřejmě na kole. Dodnes je to místo označeno tak, jak by si to Christian přál, prostým dřevěným křížkem.

Petr Chlebec, Městské muzeum Blatná

Použité zdroje:

Pavel, Ota: Baroni na kolech. In. Syn celerového krále. Praha 1995. 171-181 s.

Votýpka, Vladimír: Návraty české šlechty. Praha 2002. 171-196 s.

Svědectví pana a paní Šilhanových z Blatné.

Battagliovi ve vzpomínkách paní Šilhanové:

„Blance Battaglio jsme říkali teto, Kristiánovi jsme říkali pane Kristiáne. Cyklisté ho oslovovali Kristo. Mezi lidmi byli oblíbení, tedy Kristián se s lidmi potkával častěji, byl o něco oblíbenější. Blanka mohla po osmačtyřicátém zůstat ve Švýcarsku, měla švýcarské občanství. Ale vrátila se do Bratronic a starala se o svou maminku, která byla vážně nemocná, byla snad sedm osm let upoutaná na lůžko a zemřela, myslím v roce 1956. Pak se starala o Kristiána. Moje maminka jim pomáhala a táta, který se narodil v roce 1922, jezdil s Kristiánem na kole.“

Když byla Blanka ve Švýcarsku, kde se musela po určitou dobu nepřetržitě zdržovat, Kristián tu byl sám. O večeri se mu starala moje maminka nebo paní Antonyová. On byl velmi dobrý, nenáročný, skromný strážník, všechno mu chutnalo. Na obědy asi chodil v práci nebo si vozil suchý chleba. Jak to ostatně dělal pořád, i když jel třeba na kole stovky kilometrů.

My jsme měli doma veřejnou telefonní stanici. Dneska si mladí neumějí představit, že byl ve vsi jen jeden telefon. A ten byl u nás. Pro Battaglii byly tedy všechny hovory u nás. Blanka uměla německy, francouzsky, italsky. Volali jí příbuzní z Itálie, známí z ciziny i spousta známých lidí z Čech. Pravidelně sem jezdil a vlastně před tím volal Jiří Mucha. On měl na zámku svůj vlastní pokoj, kde často býval.

Když pan Kristián zemřel a Blanka zámek prodala, noví majitelé chtěli vše, co na zámku zbylo z jejich osobních věcí, vyhodit. Zachránili jsme nějaké fotografie a staré listiny.“

Probíráme se některými dokumenty – rozsudek jménem republiky, Quido Battaglia je vinen ... zločin sabotáže ... paní Šilhanová vypráví dál: „Kristián šel za starého barona sedět. Věděl, že by to starý pán nepřežil. Ale v roce 1951 byli osvobozeni, oba.“ Ukazuje mi staré fotografie. „Tady je Kristián jako mladý kluk, krmil holuby. Tady stojí Blanka. Ona byla taky velká sportovkyně, byla hezká a noblesní. A viděla jste ten film, který o ní natočili? Ano?“ Odpovídám, že jsem ho viděla, František Šesták mi poslal odkaz na webové stránky. Najdete ho na jiném místě SOBáčka. „A tady jsou spolu, Blanka a Kristián na lyžích. Sportovali pořád.“ Povídky si, opakujeme, co už bylo napsáno a co by ještě stálo za to, napsat. „Víte, zažili jsme toho hodně. Tatínek a maminka mi spoustu věcí vypravovali, hodně už se toho napsalo. A co se nenapsalo, to se nedá zveřejňovat. To bylo velmi soukromé a nemá se to.“

Kristian Battaglia jako vítěz cyklistického závodu v Kasejovicích 21.4.1935
(fotoarchiv Města Kasejovice)

Na barona Kristiána Battagliu vzpomíná a vypráví o něm blatenský rodák, výtvarník Jan Trávníček:

Kristiána jsem potkal ve svých šestnácti letech. Samozřejmě na silnici, na kole. Pamatuji si to jako dnes. Nejdříve mně prohlédl kolo, vyzpovídal mě odkud a kam jedu, kdo jsem. Usmíval se, znal mého otce i maminku, vyjmenoval celé moje příbuzenstvo. Nakonec řekl, že přede mnou si nebude muset dávat pozor na to, co řekne. Zasmáli jsme se. Tehdy jsem se stále díval na jeho kolo Heliet s italským vybavením Campagnolo.

Potom jsme se potkávali na silnici často, nejvíce u Sedlice a na Nové hospodě směrem na Písek. Dávali jsme si sraz v Sedlici před domem u Válek nebo před hospodou otce cyklisty Šestáka. Zaslouhou barona Battaglii jsem poznal starší cyklisty – závodáky: Válka, Krejčího, Veselého, Heváka, Lémana a jeho největšího kamaráda Ládu Sládka z Písku. Poznal jsem i blízké přátele Kristiána, baronku Goldeggovou, baronku Hildprandtovou, sochaře Jindřicha Hildprandta, s kterým jsem se později často scházel.

V této době jsem chodil do školy v Plzni a bydlel jsem tam v podnájmu na Slovanech. Kristián u mě několikrát přenocoval před závody „Západočeským krajem“, „Ledvinovým memoriálem“ a před dalšími závody. Byly to s ním hezké chvíle. Několikrát mě přijel naproti, když jsem se vracel z Plzně do Blatné na sobotu a neděli. U Spáleného Poříčí jsme společně viděli asi poslední kočovné cikány a měli jsme potíže s jejich psy.

O prázdninách jsem často jezdil do Bratronic na zámek. Někdy byl Kristián doma, často ne. Zavonil jsem u dveří na zvon, nikdo se neozval. Obešel jsem první patro, zahradu – nikde nikdo. Ani Blanka nebyla doma. Na zámku se nikdy nezamýkalo.

S Kristiánem jsme byli na zámku nejčastěji v jeho dílně. Za halou, za krbem byla krásná místnost s výhledem na východní krajinu. Vyleštěná dřevěná podlaha, vzorná čistota. Na velké stěně grafické tisky všech evropských panovníků v jednotném formátu i stejných starých rámech. Nádhera. Uprostřed místnosti dřevěný stojan jako moderní plastika na zavěšení kola. Pod oknem montážní stolek s nářadím.

Kristián měl cit a úctu ke starým grafickým tiskům. Když věděl, že se o ně zajímám a že kreslím, upozornil mě na další místa v zámku, kde se skladovaly další obrazy pod vrstvou prachu. Mědirytiny, lepty, mezzotinty, kolorované lepty, ocelorytiny velkých rozměrů původu nejvíce z Itálie.

Tisky jsme s Kristiánem probírali často. Některé jsem odrámoval, sušil a čistil na chatě Ostrý nedaleko Bratronic.

Zaslouhou Kristiána jsem poznal vrcholné zpracování tiskařské techniky a mohl prožít ohromný zážitek držet v ruce tato stará italská díla. Musím se přiznat, že mě trochu mrzí, že jsem Kristiána nepřipravil o nějaký tisk. Dnes už bych měl čisté svědomí, všechna díla jsou nyní v Rakousku.

Od bratrance nebo strýce Egona z Rakouska dostal Kristián nové auto SAAB. Ihned jsme ho vyzkoušeli na letišti v Tchořovicích, co v něm je. Myslím si, že řidičský průkaz měl Kristián mnohem později. Nevýhodou těchto jízd pro mne bylo, že Kristián jezdil nejrychleji, co auto dalo. Všude, i na lesních cestách.

Poznal jsem na zámku i otce Kristiána a Blanky. Vyšší postavy, v hnědých kožených šatech, vzhledem pravý baron. Pracoval často kolem traktoru, sedal na něj jako na koně z boku zprava. Pořád něco dělal.

Odpoledne za pěkného počasí, kdy jsme plánovali delší jízdu, přišel Kristián a oznámil mi, že maminka mě chce vidět a popovídat si se mnou. Tak jsem poznal baronku Gizelu Battaglia. Přijala mne v noblesních šatech a její slova si pamatuji dodnes: „Přijměte, prosím, místo a vyprávějte o rodičích, o sobě, o Blatné.“ Věděla o městu více než já, i když byla téměř upoutaná na lůžko. Kolem ní knihy v krásných vazbách psané tehdy pro mne neznámým písmem. Hovor se stočil na knihy. Paní baronka vyprávěla, jak přišla o ty nejkrásnější a nejvzácnější. Rychle čas utíkal poutavým vyprávěním a Kristián odložil delší jízdu na další den.

Na procházce v Blatné s mým otcem se u nás zastavil Kristián a postěžoval si, že by mohl jet do Itálie, ale že ho jistě nepustí ven, protože není nikdo, kdo by se za něj zaručil. Otec tehdy dělal nějakého činovníka v Sokole nebo ve Spartaku Blatná a řekl Kristiánovi, že mu

napiše doporučení. Šli do kanceláře Sokolovny, psali něco o příkladu pro mládež v cyklistice, o dřívější reprezentaci, atd. Na stroji to pak napsala maminka, ta psala vždy bez překlepů a s úpravou. Otec na doporučení dal razítka i staré razítko Sokola. Vše dopadlo dobře i po letech Kristián zavzpomínal na toto setkání a jak mu to pomohlo.

Na rovině u Tchořovic nás jelo více cyklistů a dost rychle. Na Kristiana přišla řada na špici a udělal tam takovou vlnu, že většina jezdců lehla na silnici. Kristián na otázku co dělal, vysvětlil, že se vyhýbal housence

OTA PAVEL

OTA PAVEL

**BARONI
NA KOLECH**

Christian Battagliu

htěl bych vám jako vyprávěč hned na počátku říci, že Christian Battagliu je podle mne jedním z největších sportovců na světě. Zní to fantasticky. Christian totiž nevyhrál ani jeden velký závod. Ani TOUR DE FRANCE, ani TOUR DE BOHÈME, ani Praha—Karlovy Vary. Ale: co jestli trénoval víc než ostatní? co jestli musel překonávat víc překážek? co jestli zvítězil tisíckrát nad sebou?

*Ó Bratronice, tiché Bratronice,
se starým zámekem, s čápy na komínu,
s oblohou modrou jako lenu květ.*

Básník Václav Křofta

a housenka chce také žít. Postižení pádem neměli sílu něco říkat.

Přijel jsem do Bratronice, kdy Kristián nebyl doma a čekal na něho snědý sympatický chlapík. Představil se „Ota Pavel“. Prohlédl si otevřený zámek, starožitnosti a v těch se podle řeči vyznal. Nechápal, že se tady nezamýká. Povíдали jsme si o tom, co viděl v zámku, o Kristiánovi a také o Kubrovi. Tehdy jsem nevěděl, co Ota Pavel znamená a co bude znamenat jako spisovatel.

Další vzpomínka na radostného Kristiana: Vyřizoval jsem od mého otce, že viděl v Katedrále v Itálii modrý erb rodu Battagliu vedle erbu Medicejských, největších zastánců Michelangela Buonarrottiho. S radostí mě Kristián vyprávěl historii rodu a zážitky ze slunné Itálie.

Léta utíkala, roky přibývaly. Naše kola se zpomalila. Přátelství zůstalo. Za Kristiánem jsem jezdil na kole s dětským sedílkem pro moje dvě dcery. Na zámku se dcerám taky líbilo. I když rozlehlosti, šera a brnění rytířů se trochu bály. Kristián je také hlídal, aby nehládily zdivočelé kočky. Naše děti vzpomínají, jak Kristián něco vyprávěl u nich v jídelně a do místnosti přišel bílý kůň. Prohlédl si nás a otevřenými dveřmi odešel do parku. Pro děti to byla pohádka. Na kraji parku proti jídelně rostla krásná bílá bříza a svítla před tmavým pozadím velkých stromů. Kristián jí říkal „zrcadlo“.

Honzo

*Největší vynález na
světě je kolo*

Christian Battagliu

Léto rychle uteklo a nastal smutnější podzim. Odjel jsem domů do Sezimova Ústí a tam jsem dostal zprávu, že s Kristiánem se už nikdy nesetkám na silnici. Ztratil jsem přítele, trůfám si napsat i kamaráda, rádce. Zbyly mě jen vzpo-

mínky a věnování od něho v knize „Baroni na kolech“, kam mě baron Battagliu napsal: „Honzo, největší vynález na světě je kolo.“

Na barona Kristiána Battagliu vzpomíná cyklista František Šesták.

Pro starší generaci, zvláště z řad aktivních cyklistů, cyklistických funkcionářů, organizátorů závodů, ale i z obcí Blatenska, Písecka a Strakonice, kteří ho mohli často sledovat, byl známou osobností.

Mladší generaci jeho jméno už asi tolik neříká. Zvídavější najdou více v povídce spisovatele Oty Pavla „Baroni na kole“. Nenapodobitelným způsobem autor povídky seznamuje čtenáře s rodem Battagliu a cyklistických osobností, sourozenců Christiána a Blanky.

Při cestě přes obec Bratronice není možné přehlédnout pomalu chátrající, v současné době opuštěný zámek. Zde se v 18. století usídlili předci rodu Battagliu, původem vojenské šlechty z Itálie. Pozornému turistovi nemůže ujít ani památník na návsi z dílny sochaře Karla Kryšky. Byl zhotoven z iniciativy jeho přátel, z veřejné sbírky, podporované obcí Bratronice a dalšími okolními obcemi. Christiánův pohled odtud směřuje právě k zámku, kde prožil celý život. Odtud na kole denně vyjížděl do zaměstnání, na závody, na trénink, k vyjížděním do svého zamilovaného okolí i do vzdálených míst za hranicemi. Odtud si počítal ujeté kilometry. Jejich konečné, neuvěřitelné číslo je 935 tisíc, které je na památníku navždy zdokumentováno. Slavnostního odhalení se zúčastnila elita československé cyklistiky v čele s další velkou legendou Janem Veselým, vítězem Závodu míru, Janem Smolíkem (přijel až z Brna), další bývalí reprezentanti Československa, představitelé veřejného života okresu, kraje, mnoho cyklistů a občanů ze širokého okolí. Z Domova seniorů v Blatině na tuto slavnostní chvíli přijela také jeho sestra Blanka.

Krista, jinak se mu mezi přáteli neříkalo, se zúčastnil více než tisíce závodů. Žádný velký závod sice nevyhrál, ale i tak se stal cyklistickou legendou. Zřejmě největší úspěchem bylo, když se v r. 1935 stal mistrem Čech v silničním závodě na 200km. V r. 1936 měl jistou nominaci na OH v Berlíně. Zlomená ruka při tréninku těsně před startem na olympijských hrách mu účast zhatila. V r. 1948 byl v širší nominaci na cyklistický etapový Závod míru. Legendou mezi cyklisty se stal také svými pětadvaceti starty na slavném, téměř 300 km dlouhém cyklistickém závodě Praha—Karlovy Vary—Praha. Ani tento závod nikdy nevyhrál. Nejlepší umístění bylo 4. místo, avšak v počtu startů ho nikdo nepřekonal. Naposledy nastoupil na start tohoto závodu, když dávno překročil 50 let věku. Traduje se, že pokud by na start do Prahy nepřišel, byla by to mimořádná událost. Všem by v pelotonu chyběl a s nadsázkou se šířilo, že by měl být start odložen. Často se zúčastňoval Mistrovství světa veteránů v St. Johann in Tirol (Rakousko). Jeho charisma, jazykové znalosti a cyklistická výkonnost z něho rázem udělali populárního a nepostradatelného účastníka závodů mistrovství světa. Nebylo výjimkou, když se po závodě vracel zpět domů po vlastní ose. S batůžkem na zádech bezmála 400 km na kole. Startoval za několik cyklistických družstev. Začínal v klubu Český lev Praha, potom jezdil za Spartu a Slavii Praha, ČZ Strakonice, Spartak Písek a Sokol Sedlice. Nebyl jenom aktivním závodníkem, ale cykloturistou, kterého upoutávaly krásy přírody kdekoli. Doma i za hranicemi. Několikrát navštívil Německo, Rakousko, Francii i další země.

Patřím mezi několik posledních pamětníků, kteří se s Kristou na kole potkávali. Využiji příležitosti k několika zážitkům už z mládí, které ovlivnily můj cyklistický život. Poznal jsem, že Krista si na šlechtickém titulu nikdy nezakládal. Byl šlechticem především duší. Vždy měl kolem sebe mnoho přátel, kteří ho vyhledávali a s nimiž se při různých příležitostech setkával.

Blanka Battagliu, Bratronice, při odhalení pomníku jejího bratra Kristy

Jan Veselý, vítěz Závodu Míru, legenda československé cyklistiky, odhalení pomníku Ch. Battaglii v Bratronicích

Na kole jsem začal aktivně jezdit už jako žák a dorostenec za Sokol Sedlice v r. 1952, kam o 27 let starší Krista jezdil za svými přáteli. Sedlice byla místem velmi známého a respektovaného oddílu cyklistiky DSO (tehdy Dobrovolná sportovní organizace) Sokol, místem setkávání a rozcházení cyklistů z Blatné, z Písku, ze Strakonice. Častým místem srazů nebo ukončení tréninků byla hospoda „Na Rychtě“ v Sedlici, kterou provozovali moji rodiče. V malém lokálku se tady často ukrývali před nepřízní počasí, před zimou nebo před deštěm nebo jen tak. Po dlouhých trénincích si zde také obnovovali vydanou energii doplněním tekutin nejlepším energetickým nápojem, tedy pivem a nabídkou něčeho dobrého od mojí maminky, proslulé kuchařky. Mohu potvrdit, že „pravdivá“ historka o jeho skromné stravě a pitném režimu Ota Pavel ve zmíněné povídce „Baroni na kolech“, zde trochu brala za své. Chlebové kůrky ani voda se zde totiž určitě nekonzumovaly, ale Kristovo vrozená skromnost a noblesa zůstávala neporušena.

Všichni tito borci byli pro mne velkým vzorem. Kratší vyjíždky v jejich společnosti a zvláště v blízkosti všemi uznávaného Kristy, byly přímo svátkem. Po jejich přímluvě se rodiče rozhodli koupit mi závodní kolo zn. Favorit. Tehdy bylo jen velmi těžko dostupné a poměrně drahé.

Dalším velkým a určitě rozhodujícím mezníkem v mém cyklistickém životě bylo setkání s ním na silnici z Hněvkova k železničnímu přejezdu u Němčic. Bylo to někdy v r. 1988. Cyklistiku jsem už dlouhou dobu aktivně neprovozoval. K opětovnému nasednutí do sedla kola mne donutilo doporučení lékaře k rehabilitaci kolena po operaci a vlastní předsevzetí „shodit“ hodně nadbytečných kilogramů. V té době nebyl ještě tak silný provoz motorový vozidel a silnici Plzeň – České Budějovice jsme bez rizika využívali. Jako netrénovaný jedinec usilovně šlapu do táhlého stoupání, když mne lehce předjíždí cyklista, kdo jiný než Krista. Chopil se příležitosti a svým nenapodobitelným způsobem mne „povzbudil“ slovy: „No Franto, jedu, jedu!! Ty na to kole snad spíš!“ Lehce mi jednou rukou pokynul a bez dalších slov pomalu mizel za horizontem. Bylo mu tehdy 74 a mně 48 let. To mne sebralo. Takže díky jemu jsem teď se svými aktivitami tam, kde jsem. Shodou okolností i ve stejném věku jako on, když mne tehdy předjížděl.

Kristián zemřel 24. srpna 1991 v nedožitých 77 letech na okraji lesíka Tisovík za Strakonice na cestě ze závodů, kterých se zúčastnil jako divák. Na cestě, po které denně jezdil do zaměstnání, na tréninky nebo jen na vyjíždky na svou milovanou Šumavu. Zemřel milosrdnou smrtí. Po zástavě srdce spadl z kola obklopen svými kamarády Láďou Sládkem z Písku a Karlem Novákem z Velké Turné. Do nemocnice ve Strakonici přivezli už jen jeho bezvládné tělo v cyklistickém oblečení. Němým svědkem místa, kde ukončil svou životní pouť, je dřevěný křížek s kovovým štítkem, symbolem Mistrovství světa v St. Johann/IT. Při psaní se mi jako ironie osudu vybavuje jeden z různých rozhovorů mezi cyklisty. Zřejmě pod vlivem zdravotních problémů, které ho postupem času stále více trápily a které bohužel podle představ lékařů neléčil, jen tak mimochodem prohodil: „Přál bych si umřít rychle. Dlouhé ležení si nedovedu ani nechci představit!“ Všichni o jeho zhoršeném zdraví věděli, přesto nikdo tyto věty v danou chvíli nebral úplně vážně. Na odpověď se dobrácky zmožil jen František Stupka: „Neboj, Kristo, ty stejně jednou umřeš na kole!“ Poněkud chmurný dialog. V případě Kristy se do puntíku vyplnil. Fanda Stupka netušil, že takové štěstí, pokud se to dá tak nazvat, bohužel sám mít nebude.

Výstava v Městském muzeu Blatná „Po červené muzeem“ „Na kole kram Christiana Battaglii“

Je víc než chvályhodné, že pracovníkům Městského muzea v Blatné neuniklo 100. výročí narození barona Christiana Battaglii. Za jedinečný nápad však považují spojení výstavy s připomenutím začátků rozvoje turistiky na Blatensku při hledání prvních tras, jejich značení a zachycení do turistických map. Naprosto zaslouženě a jednoznačně je zde prezentována mravenčí a systematická práce pana učitele Adolfa Trávníčka.

Návštěvníci výstavy mohli vidět v jedné části výstavy letní turistické vybavení minulých let, první mapy, zápisky, poznámky, také lyže, lyžařské hole atd. Nechyběly informace o životě pana Adolfa Trávníčka.

V části věnované cyklistice bylo představeno dokonale repasované vysoké kolo, nazývané kostitřas. Pochází z anglické proveniencí. Originálním výpletem kol patří k nejcennějším historickým exponátům. K vidění byly prvorepubliková cestovní i závodní kola sběratelů pana Plívy z Protivína, pana Košičára z Písku a také moje tři kola, k nimž mi váže nejužší vztah. Výstavní prezentace rodu Battaglii, rodinných fotografií a dokumentů, promítání filmového dokumentu ze zámku v Bratronicích s názvem „Paní Le Murie“ (najdete na <http://www.youtube.com/watch?v=nbLSGee4neY>), originálně natočeného a namluveného v r. 1993 paní Blankou, Kristiánových závodních kol, trofejí a cyklistického oblečení bylo citlivé a vyvážené.

Pan doktor Slonim zastupoval vodáky svou kanoí, která určitě hodně pamatuje. Záznam vernisáže je na <http://youtube/Nncs.JoruPsU>. Podle ohlasů návštěvníků byla výstava zaslouženě velice dobře hodnocena.

Cyklonostalgie Battaglia

Cyklisté na svého Kristu nezapomínají. V polovině srpna se sešli na zámku v Čekanovicích na 3. ročníku nostalgické jízdy. Na slavnostní start se odtud společně vydali k památníku na náves v Bratronicích a bez okázalých proslovů, které ostatně Kristián rád neměl, vyjeli obcí kolem zámku na trasy 35 nebo 75 km. Podmínku účasti je závodní kolo, vyrobené do roku 1980, tomu časově odpovídající oblečení. Pokud možno s koženou helmou na hlavě, zvanou „buřtovka“. Jízdy se zúčastňují hlavně bývalí závodníci už vyšších věkových kategorií. Součástí dne je rozsáhlá výstava vzácných závodních kol tuzemských a zahraničních značek a výrobců. Opět nechyběl ani František Babický, nejznámější, uznávaný konstruktér kol značky Favorit Rokycany. Na jeho závodních speciálech jezdila a dosahovala největších úspěchů elita československé cyklistiky.

František Šesták

Vzpomínky na bratronický zámek

Už tomu bude dobrých dvacet let, co jsem jako dítě na prázdninách dostala za úkol donést paní Blance do zámku oběd. Vzala jsem kastrůlek a trochu vylekaná, ale i potěšená takovým zodpovědným úkolem vyrazila ze dveří. Nejprve pěkně opatrně přes silnici a pak rovnou k zámku. Vstup do dvora tehdy nevzhledná vrata uzavírala jen zdánlivě, protože skutečně zavřená nebyla nikdy a cesta přes zámecký dvůr sloužila jako vítaná a přirozená zkratka. Psaníčkové správcovny vpravo si dítě sotva všimlo, protože vlevo to bylo zajímavější. Kdysi tam v maštálích chovali telátka, která se nechala i pohladit. Teď před prázdným teletníkem pobíhaly slepice, stálo tam nějaké haraburdí, vozík a hromada slámy.

*Christian Battaglia, Bratronice,
30. léta 20. století*

Pak začala moje cesta vypadat jako vystřižená z pohádky o Červené karkulce. Za nízkou kamennou zídou před zámek se totiž tísnil hustý, tmavý, skoro černý les. Divné smrky, malé, přitom ale silné a uzlovaté, nepropouštěly ani polední sluníčko, zato sypaly na mechový chodníček a kamenné schody rezavé jehličí. Městské dítě se marně pokoušelo najít zvonek, pak zkusilo klepadlo. Samozřejmě bezvýsledně. Tady se prostě rovnou bere za kliku. Klika byla ale tak trochu rozbitá, zůstávala viset dole a pan Kristián proto podle ní vždycky poznal, když vešel někdo cizí.

Za prvními vraty schod a další dveře. V té předsíni mezi dveřmi se válela směs bedýnek, papírů, zbytků vánoční výzdoby a úplně navrch trůnilo maličké hnízdečko se slepičkou a malinkými kuřátky, asi pozůstatek některých dávno minulých Velikonoc. Všechno bylo jen těžší vidět, protože skrz lesík se moc světla dovnitř neprodalo. Teprve teď si člověk mohl všimnout, jaká jsou ve vějíři nad venkovními vraty krásná barevná skla. Za druhými dveřmi nastala tma ještě větší. Nejprve na člověka zámek dýchl takovou zvláštní směs plísň, kouře, koček a starého dřeva, prostě vůni bratronskeho zámku vlastní. Pak se pomalu, jak si oči zvykaly na šero, začal kolem rozkládat velký sál. Ze tmy vystoupili vycpaní ptáci, hlavně veliký strašidelný tetřev, pak kančí hlava, všechna možná paroží, zelený porcelánový papoušek, ale také různé železné nářadí, hromada polen a špalek se sekýrkou, rozvěšené podkovy a hlavně jízdní kola vcelku i různé jejich díly. Bylo to něco mezi klenutým rytířským sálem a kolnou. Ve tmě pod klenutým stropem plachtily kolem elektrické lucerny dravci. Už jsem lustr viděla i rozsvícený, ale jeho světlo jen mátl oči, tmě nezahňalo.

Slušně vychované dítě si zrovna připadalo, jako by se někomu bez jeho vědomí vloupalo do domu. Na volání nikdo neodpovídal, samozřejmě. Takže nezbyvalo, než jít pořád dál. Paní baronka obývala pokoj s prosklenými dveřmi, které vedou na terasu do zahrady. Do téhle její komnaty se vchází z velkého sálu jedněmi ze tří dveří, které jsou přímo proti vchodu. Jen dát pozor a vybrat ty správné. Těmi vlevo ne, vedou jenom do tmavé chodby. Tedy snad těmi uprostřed? Chyba, za nimi stoupá schodiště, které hlídalo vypelichané káně s vykulenými skleněnými očičkama. Takže to byly dveře vpravo, za kterými jsem našla ten nejobydlenější a určitě nejhezčí pokoj v zámku. Právě z něho se všude šířila krásná vůně kamen, o čemž ostatně svědčí do černá začouzené stěny a klenba. Protější prosklené dveře do zahrady byly dokořán otevřené a nazelenalé zahradní světlo jimi trochu nesměle proudilo dovnitř. Naštěstí se paní Blanka zrovna vracela ze zahrady, kde asi sbírala jahody a ani se nepodivila, co to dítě takhle samo bloudí zámek. Jinak to tu zřejmě nechodilo. Takže úkol splněn, kastrůlek předán. Ale jaký to byl náramný a zajímavý pokoj! Samé krásné, zajímavé staré věci. Potrhaný čalouněný nábytek různě popříkrývaný dekami a polštáři. Stojací lampa s kapradím a pohlednicemi na zažloutlém stínidle, zrcadlový stůl, nějaké kanape a mezi tím starým zařízením se docela nenápadně krčila Sony televize s videem. Na zdi, někde vysoko pod začazenou klenbou, visely porcelánové talíře a rytina Poslední večere Páně. Ten i jiné skoro černé obrazy člověka vždycky tolik zaujaly, že už nezvedl oči až úplně nahoru, k erbů rodiny

Christian Battaglia, Bratronice, nedatováno

Battagliů. Za stojacími hodinami, vpravo od vchodu do sálu, byly dveře otevřené kamsi do vlhké tmy, zato skleněné dveře na verandu vedly do nejkrásnější zahrady na světě.

Ohromné a prastaré buky, modřiny, borovice a lípy, divoce rozrostlé okrasné keře, vysoké a stinné jasmíny a klokočí a mezi tím vším se proplétá břečtan, psí víno, buxus, jahodiny a kopřivy, bodláky, husí noha a svízel, na jaře se modrají podléšky, svítí z trávy petklíče, sněženky a bledule. Blíže zámku je zahrada upravenější, občas tu stojí zarostlá lavička dřevěná i kamenná, kamenné schody a zarostlé bazény, kamenný stůl či piniová šiška, ztracená v břečtanu a ostružině. Na jednom konci zahrady, téměř u vysoké kamenné zidky, která ji obklopuje, je studánka s dřevěnou stříškou a poblíž zbytek veliké lípy. Dávno se rozlomila a padla, ale z jejího zčásti zetlelého kmene ještě pořád raší zelené listy. Mezi ním je vidět zrezivělou a pokroucenou obruč, kterou prý vykoval pradědeček, aby sevřela puklý kmen. Ve zdi jsou na některých kamenech vyryta jména psů, zámečtí páni je tu nechali pochovat. Úplně v rohu vedou ze zahrady malá vrátka. Směrem k Borkům se zahrada více otevírá, tímto směrem snad kdysi přecházela v ovocný sad. Její zeď s vylámanými zuby a rozpadající se zdobenou branou tady lemuje ořešáky a lískoví. Zahrada je rájem šneků, veverek, datlů, sojek a sov a býval zde slýchán dokonce i slavík.

Jednou, když jsem zase nesla kastrůlek a malá kamna hřála i čadila, odpočívala u nich v krabici třibarevná máma kočka snad se sedmi koťaty, ještě úplně maličkými. „Podívej, jak je na ně pyšná! Nechceš jedno? A říkej mi teto.“ Smělejší sestřenice se jednou paní Blanky zeptala, jestli se sama v noci v zámku nebojí. Paní baronka se ale skoro rozzlobila: „Čeho bych se prosím měla bát? Tmy? Černého vzduchu?!“ Tak to prý dětem, Blance a Kristiánovi, říkal přísný otec Quido Battaglia.

Malý bratronskeý zámecký vesmír zůstával po celá dlouhá desetiletí jako zázrakem stejný, což je obzvláště u nás jev pro 2. polovinu 20. století nebývalý. Ačkoli málo kdy zamčený, jakoby se uzavřel svévolným změnám, přesunům, modernizacím. Pravda, mnohé bylo ukradené, ale na podstatě se nic neměnilo a s ničím se zbytečně nehýbalo. Padali strop, podepřely ho sloupy, přšelo-li na piano, do skříně, na stůl, zakrylo se vše igelitem. Okny se dobývala dovnitř vegetace, ale s ničím se nehnuło. Člověk by rád zvolal: „Trestuhodná nedbalost!“, ale nebylo tomu právě naopak? Lidé se často nechápou, mimo jiné proto, že každý považuje za důležité něco jiného.

Zahrada stárne, stromy v ní umírají, zámek je prázdný, rozpadá se a čápi už druhý rok nepřiletěli. „Až jednou čápi nepřiletí, bude se zámek konec“, říkávala paní Blanka. Věci, zůstanou-li opuštěné, ztrácejí nejprve smysl, pak pevnost, tvar, až úplně na konec docela zmizí. S trochou dobré vůle by se ale bratronskeý zámek se svou kouzelnou zahradou mohl ještě dočkat konce čtvrtéhohoří.

Hana Knetlová, Cheb

Blanka před Bratronickým zámkem, nedatováno

Zámek Bratronice - pohlednice, r. 1933

Blanka sedí vlevo, Kristián vpravo, Bratronice 30. léta

Zámek pohled od starého pivovaru

Vstupní portál zámek

Zámek Bratronice

Z dějin bratronického zámku

Zámek v Bratronicích, s nímž jsou neodmyslitelně spjaty osudy Kristiána (Christiana) Battaglii, jehož 100. výročí narození si v letošním roce připomínáme, i jeho sestry Blanky (Bianky Marie), je mimo jiné významnou památkou renesanční architektury na Blatensku. Podobně jako zámek v Poli, který prochází v posledních letech velkou rekonstrukcí, ho postavil rytíř Jan nejstarší Horčice z Prostého. Ten byl dobrým hospodářem. Ve svých rukách soustředil kromě Bratronic také Zábouř, Pole, díl Kadova, Bezděkov, Nezdrěv, Spálené Poříčí na Plzeňsku, od Sekerků ze Sedčic na Lažanech získal Chvalov a na sklonku života koupil ještě městečko Mirovice. Několikrát zastával funkci hejtmana Prácheňského kraje, a to i roku 1603, k němuž jsou datovány stavební práce na jeho bratronickém sídle, zvaném někdy též „panský dům“. Nad hlavním portálem zámku se dochovala deska s erby Jana Horčice a jeho manželky Kateřiny z Kokořova s nápisem: „Jan Horczicze Neystarssi z Prosteheo na Bratronicích / Porziczi a Poly Heitman Krage Prachenskeho toho Letha etc. // Katerzina Horcziczowa z Kokorzowa na / Bratroniczych Porziczi a Poli etc.“ Stejně erby, tentokrát ale kolorované, s nápisem, v němž je již doplněn i rok 1603, jsou vymalovány v patře zámku. Chronologii výstavby bratronického zámku pak dokládá ještě nápis ve vstupní hale nad schodištěm, který zní: „Letha od narozeni Syna Boziho 1603. / Wystawen gest tento Sstok od kamene / na naklad Urozene^o a Stateczneho ry / tirze Pana Jana Horczici neystarssi / ho z Prosteheo, na Bratroniczych Porzi= / czi, a Poli. Heytmana Krage Prachen= / skeho toho leth;“

Jan nejstarší Horčice z Prostého zemřel 10. března 1616 ve věku 63 let a byl pochován do rodinné hrobky v kostele sv. Petra a Pavla v Zábouři. Majetek, který nashromáždil, se po necelých patnácti letech rozpadl, když se o něj roku 1630 rozdělilo 5 dcer a 1 syn Janovy jediné dcery Salomeny a jejího manžela Adama staršího Vratislava z Mitrovic († 1624). Bratronice připadly tehdy Markétě Barboře Vratislavové provdané za Ferdinanda Rudolfa Lažanského z Bukové. Nějakou dobu zřejmě na Bratronicích žil i její švagr Albrecht Beneda z Nečtin, o němž se zachovala zpráva, že roku 1637 požádal arcibiskupskou konzistoř v Praze o povolení zřídit z jídelny v přízemí zámku kapli, protože do nejbližšího kostela to prý má půl hodiny cesty. Jestli mu bylo vyhověno, sice nevíme, ale existenci kaple v bratronickém zámku můžeme doložit již roku 1660. Tehdy, dne 30. srpna, byli totiž „v kapliče Bratronske“ oddáni za účasti „mnoho kavalírů a fraucimoru“ Václav Rudolf Vrabský Tluksa z Vrabí s Evou Marií, dcerou zámecké paní Markéty Barbory Lažanské z Mitrovic.

Markéta Barbora Lažanská zemřela 22. března 1681 ve věku 76 let a její tělo bylo na několik dní za zpěvu žalmů vystaveno „v kap-

Erb Lažanských z Bukové

takže na jeho majetek byla uvalena exekuce. Sedlící musel prodat již roku 1726. Zemřel 14. května 1737 na Bratronicích a pochován byl o tři dny později na Strahově. Na jeho majetek se vrhli věřitelé. Vdovu Marii Kateřinu rozenou hraběnkou z Fuggeru a její děti Jana Josefa, Jana Karla a Jana Václava nečekaly pěkné vyhlídky. Roku 1739 byl proveden soupis všech dluhů zemřelého hraběte a rozpočítány na jednotlivé statky. V rámci exekučního řízení vznikl roku 1739 také nejstarší známý popis bratronického panského sídla a přilehlých budov. Stojí v něm: „Tato tvrz jest celá od kamene vystavěná a kůrama neb prejsy přikrytá, vynachází se při ní předně při vchodu velká klenutá síň, vpravo tabulnice též klenutá, pak malej pokoj, zase k zahradě pokoje 3, v kterýchžto v jednom bibliotheca jest, pak zase pokoj pro děvečky a sklípek, vše klenuto, vlevo té síně ale kuchyně, pod ní maštal na 6 koní, vedle kuchyně spižirna, pak zase dva pokoje, vše klenuto a u schodů podzemní sklep, pak průchod do kaple, která též klenutá jest, v druhém štoku jest sál, vpravo téhož 2 velký a levo 4 menší pokoje. Šacuje se tato tvrz, která nějaké správy potřebuje i s těmi při zahradě panský se vynacházejícíma maštalema a hned pod zámkem stojícím pradlem, též s tím tu v těch hořejších pokojích se vynacházejícím sprostým a špatným nábytkem, jakožto sou sprostý stoly etc. neb ten lepší tu bydlící ovdovělé hraběnce Lažanský rozený hraběnce z Fugger náležeti má za 1 500 zl. ... (Byt pro oficíra) Hned nad zámkem od kamene vystavěný a vynachází se v tom jednom dole dvě a nahoře dvě sedničky, pak zase jeden pokoj, sklípek, kuchyně a dvě komory, kde nyní kontribuční bydlí a pokládá se za něj 150 zl. ... (Byt pro zahradníka) Při glashausu od kamene vystavěný a vynachází se při něm sednice, komora a kuchyně a klade se za něj, za tu na druhý straně stojící klenutou sušárnu a sedničku pro ovoce a Einsatz 200 zl. ... (Zahrada kořenná) U tvrzi obšírná, zdí ohrazená, užívá se též zahradníma kuchyňskými věci a jest rozličným cverglovým ovocným stromovým vysázena a pokládá se za ni a za ten při bytu zahradníka stojícím glashaus 600 zl. ... (Orangerie) 611 kusů rozličných jak pomorančových tak citronových malých, větších a ještě větších stromků, šacujou se, nejsouce tu žádné hlavní stromy i s těmi tu vedle inventáře se vynacházejícími indiánskými stromky a zrostlinami šmachem za 500 zl. ... (Štěpnice) Vynachází se tu dvě za stodolma jedna a druhá, Špelta nazvaná, jsou rozličným ovocným stromovým vysázeny, též trávou se užívají a za ovoce jeden rok druhému na pomoc užitku nésti můžou ročně okolo 15 zl. každý zl. po 20 počítaje činí 300 zl. ... (Pivovar) Hned u stodol, v kterém se ale nevaří, však s malýma outratama zase v dobré způsob přiveden býti může a jest při něm humno klenutý, s kamenným štokem, hvozď a spílka klenutá na tím válečky a sejkpy jak pro potřebu, tak pro forot, dáleji pivovar bez pivovarskéjch potřeb a nádobí, podle toho byt sládka klenutý a nad ním dva pokojíčky jest dobrý v zdech a kůrkama přikry-

Bratronický zámek kolem roku 1900

tý, *taxíruje se za 700 zl. ... (Dvůr) Tento dvůr jest od kamene vystavěný a větším dílem kůrkama přikrytý, vynachází se při něm při hořejším vjezdu od hospody vlevo ratejna, komora a kuchyně, vše klenuto, pak kovárna a věž, podle ní kravíny klenutý, nad ratejnou moučnice a sejkpy pro potřebu, dáleji telečník, pak v jednom malá ratejinka sednička, v který nyní lokaje bydlí a komora a zase stodoly o jednom mlatě a chlívce pro svinský skot, za zámek ale u bytu oficírského kůlna pro vozy a zase stodola o 1 mlatě a kůlna též víceji po bytem sládka neb pod pivovarem maštal a zanechává se to vše nešacovaný.“*

Marie Kateřina Lažanská z Fuggeru žila i přes finanční problémy na Bratronicích až do své smrti. Zemřela 15. června 1748 a byla pohřbena do řeholní krypty klášterního kostela Nejsvětější Trojice ve Lnářích.

Své pohledávky na Bratronicích přenechala postupně většina věřitelů Kristianu Josefu Paulinovi z Gfässerů, původem z nobilitované lékárnické rodiny na Malé Straně v Praze, který se stal novým majitelem statku, a to nejpozději roku 1750, kdy nechal zhotovit pro bratronicou hospodářskou správu pečetidlo se svým rodovým erbem. Stejný erb s nápisem „*Kristian Jozef Paulin Swate Ržims: / Ržisse Rittirz z Gfässerů, Pan na Bratronicich, a Trno= / weg Jegich Czy a Kral Myl: Radda a Saudu / zemskeho Misthosaudcze w Kral: Czeskem*“ a letopočtem 1773 je vytesán nad krbem ve vstupní hale bratronického zámku.

Kromě stabilizace hospodářství na bratronicím statku věnovala rodina Gfässerů zvláštní pozornost zámecké kapli zasvěcené sv. Josefu. Dne 12. prosince 1758 při ní zřídil Kristián Josef Paulin z Gfässerů fundaci na vydržování kaplana. Tvořila ji jistina 600 zlatých s 5 % úrokem, z čehož měl kaplan dostávat ročně 150 zlatých ve čtvrtletních termínech a dále mu byly přiděleny tyto naturálie – 12 sáhů měkkého dřeva, 1 pražského lokte dlouhého palivového dřeva z panských lesů a 6 sudů piva z panského pivovaru ročně. Povinností kaplana bylo sloužit každý den 1 mši svatou (v letních měsících v 7 hodin, v zimních v 8 hodin ráno), 3 mše (v pondělí, středu a čtvrtku) měly být obětovány za fundátora a jeho rodinu. Po mši měl kaplan ještě pronést krátkou exhortu a pomodlit se s přítomnými věřícími pětkrát Otčenáš a pětkrát Zdravas.

Dále bylo rovněž modernizováno vnitřní zařízení kaple, především oltář, který nechala pořídit nejstarší dcera Kristiána Josefa Paulina Anna Emanuela, provdaná Zádubská ze Schönthalu, jak dokládá nápis na zadní straně oltáře.

V roce 1782 zasáhla rodinu rytíře Gfässera tragická událost, když se při procházce v zámecké zahradě utopila v rybníku Trávník jeho manželka Anna Marie Josefa z Wiederspergu. Podrobný zápis o tomto neštěstí najdeme v zábořské matrice zemřelých.

Kristián Josef Paulin, roku 1792 povýšený do panského stavu, zemřel 27. června 1797 na Bratronicích ve věku 80 let. Statek po něm zdědili jeho dva synové Kristián Antonín (* 15. září 1766) a Josef Jakub (* 12. března 1770). Po smrti tohoto roku 1805 připadla jeho polovina Kristiánu Antonínovi, avšak 22. června 1809 si bratronický statek pronajala Kristiánova starší sestra Marie Anna Antonie,

provdaná Talacková (* 23. srpna 1764). Při pronájmu byl pořízen podrobný popis zámku, který citujeme na následujících řádcích v českém překladu (originální znění je v němčině).

„*Vrchnostenský zámek je pevná budova s velmi solidním krovem pokrytým taškami a opatřená v přízemí kvalitním mřížovím. Má 5 dobrých sklepů, v jednom z nich, nepříliš hlubokém, je zřízena stáj pro 5 koní. V přízemí jsou na pravé i levé straně stejně velké obytné pokoje, prostorná předsíň, kuchyně a spižárna. Celé přízemí je opatřeno klenbami. Z předsíně vedou naproti vchodu světlé schody do horního poschodí zámku, jehož prostor je zdí rozdělen na 7 velkých, po celém obvodu zámku rozložených místností, které jsou bez stropů přímo pod krovem a podle § 3 nájemní smlouvy jsou určeny ke zřízení 4 pokojů, kuchyně a předsíně.*

Ze zámku se jde klenutou chodbou, v níž visí 4 náboženské obrazy, do kaple přistavěné k zámku, a sice do oratoře opatřené tabulovými okny. Z této oratoře vedou dveře do zahrady. Pod schody je vlastní vchod do kaple, která je uvnitř klenutá a v dobrém stavu. Zvenku potřebuje nějaké opravy na střeše a na schodišti.“ Dále se v areálu zámku nacházela patrová správcovna s vrchnostenskou kancelář, byt vrátného, obydlí šafáře s ratejnou a čelední světnicí, kovárna se zděnou vížkou s bicími hodinami a 2 zvonky, z nichž jeden sloužil ke svolávání věřících na bohoslužby, klenuté mašale pro hovězí dobytek, mléčný sklep, dřevěný vepřín, stodola, sýpka, pivovar se sklepem a lednicí, hvozdem a sladovnou, byt sládka, dřevěná kolna, studna, vinopalna, obydlí zahradníka, obydlí zámeckého kaplana (kaplanka), v zahradě pak další stodola, seník a holubník na zděném sloupu.

Po Marii Anně Antonii Talackové, rozené Gfässerové zůstala v kraji u Bratronic jedna památka a tou je kaple sv. Jana Nepomuckého (dříve nejspíše Panny Marie) z roku 1791, v níž se na oltární stěně malovaný alianční znak Talacků a Gfässerů s nápisem.

Dne 10. ledna 1829 zemřel na Bratronicích Kristián Antonín Gfässer jako poslední mužný příslušník svého rodu. Sestra Marie Anna Antonie Talacková jej následovala 18. srpna 1852. Bratronice mezitím zdědil její syn Josef Kristián Talacko z Ještětic, který se stal námětem povídky Aloise Jiráska „Talacko“, v níž mimo jiné vystupuje pod jménem Příhoda obrozenecký zábořský farář, básník a dramatik Augustin Jedlička († 1869).

Podobně jako jeho strýc Kristián Antonín Gfässer zůstal i rytíř Talacko svobodný. Zemřel 12. dubna 1864 jako 78letý v Bratronicích a byl pochován na zábořském hřbitově (později byly jeho ostatky přeneseny do hrobky na Chvalově). Před smrtí odkázal Bratronice synovi své sestry Terezie Ludmily, kterým byl Josef svobodný pán Battaglia di Sopramonte e Ponte alto (1824–1891), dědeček Kristiána a Blanky Battagliových. Jméno Kristián či Christian, které budoucí urozený cyklista obdržel při křtu, tak vlastně vyjadřuje rodinnou a majetkovou kontinuitu vlastníků bratronického zámku od Kristiána Josefa Paulina Gfässera, přes jeho syna Kristiána Antonína a vnuka Josefa Kristiána Talacka až po Kristiána Battagliu samého.

Vladimír Červenka

Erb rodu Gfässerů

Erby Jana Horčice z Prostého a Kateřiny Horčicové z Kokořova nad hlavním portálem bratronického zámku (fotoarchiv SOB)

Lidé na Blatensku Aitor Oroza Florer

Pokračování ze str. 1

Pohodu, která vládla při mé návštěvě u Kolínských, bych Vám ráda předala.

Aitore, po kolikáté jste v Čechách?

„Poprvé jsem byl v Teplicích v roce 2003.

Konalo se zde 'Otevřené mistrovství Evropy v paracyklistice'. Tehdy jsem se zamiloval do

jedné slečny a hned, jak jsem se vrátil ze závodů domů, musel jsem se do Čech vrátit. Byl jsem tu měsíc. Jenže láska na dálku není to pravé. Sejde z očí, sejde z mysli. Ale v srdci mi zůstala.“

Setkali jste se pak ještě někdy?

„Ano, vyhledal jsem ji asi po čtyřech letech, když jsem tu byl na společném soustředění a závodech s blatenskými tricyklisty. Tehdy už jsem na ni neměl aktuální kontakt, ale i tak jsme ji vypátrali. Bylo to velmi příjemné setkání, prostě se potkali dobří kamarádi.“

Do Čech jezdíte pravidelně?

„Od toho roku 2003 ano. Ale Hanu Kolínskou jsem poznal o rok později, tedy v roce 2004 u nás ve Španělsku na závodech v Bilbao.“

Hana Kolínská mi vysvětluje, že tehdy se jí podařilo získat poprvé finanční podporu od Jihočeského kraje na mezinárodní spolupráci s Aitorovou organizací SAIATU FOUNDATION, která zajišťuje profesionální servis pro baskické hendikepované sportovce. Jejimi členy bylo už několik úspěšných vítězů paralympiád a Mistrovství světa. Více najdete na webových stránkách www.saiatu.org.

Jihočeský kraj

Pak následovala pozvání od blatenských hendikepovaných sportovců Aitorovi a dalším cyklistům, aby se zúčastnili závodů v Hajanech v letech 2005 a 2006. Od té doby se členové SKS Tricykl pravidelně účastní závodů v Bilbao, kde paracyklisté zahajují svou sezónu a vlastně zahajují i Evropský pohár. Blatenská organizace se stala partnerem španělské organizace také v několika projektech zaměřených na postavení tricyklistů v Mezinárodní cyklistické unii (UCI).

Aitor se spolu s Blatenskými tricyklisty a svým kamarádem z Venezuely zúčastnil v Čechách mimo jiné i akce na podporu Konta bariéry s názvem 'Sport bez bariér'. Jednalo se o několikadenní spinningový maratón, který se konal v rámci Sportovního veletrhu v Brně.

Ve Španělsku se jezdí známý cyklistický závod, zkoušel jste si projet jeho trasu?

„Ano, Vuelto jsem jel. V roce 2000 jsem ji ve své kategorii vyhrál. Trasa vede pravidelně Baskickem a pro každého Baska je srdeční záležitostí. Ostatně trasa závodů EP v paracyklistice, o kterých jsme již mluvili, vede pravidelně po Baskické části trasy.“

Hana Kolínská dodává, že Aitor je několikanásobným mistrem světa v paracyklistice, popisuje, jak je náročné nejen pořídit si kvalitní závodní tricykl, ale jak náročné jsou přesuny. Aitor je ale tvrdohlavý Bask a o svoji dopravu se postaral navzdory poměrně těžkému pohybovému hendikepu.

„Od roku 2004 mám řidičák, jezdím svým autem, ale chvilku trvalo, než jsem si vše zařídil. Přesvědčit lékaře a úřady bylo poměrně složité, ale řídím rád a myslím, že i dobře. Auta jsou můj druhý koníček.“

Vloni jsem v Kanadě dvakrát vyhrál na mistrovství světa. Letos jsem ve světovém poháru na průběžném třetím místě. Obhajovat je vždy o něco těžší, taky je o něco větší konkurence. Navíc hodně pracuji a na tréninky mi zbývá méně času. To se nechci vymlouvat, samozřejmě chci vyhrát. Je to prostě letos náročnější.“

Která místa v Čechách ještě znáte ze svých cest?

„Jezdím na závody např. do Loun, někdy do Prahy, Poděbrad i jinam. Mám rád společná soustředění s českými tricyklisty. Jsme stejně naladěni, bavíme se, při tréninku si pomáháme. Pak se samozřejmě setkáváme na závodech, ale vždy v pohodové atmosféře. Setkáváme se na Evropském poháru i na Slovensku. Známe se taky tadyhle s Vaškem Vokůrků a s Ivetou. Jsme sice každý v jiné kategorii, ale závodíme společně. Je prima, když se na závodech vzájemně povzbuzujeme.“

Jezdím za organizací SAIATU, která nepodporuje jen mě, ale hodně hendikepovaných sportovců. Její programy nejsou jenom o sportování, ale i o dalších projektech. Jsem u ní zaměstnán. Pracuji v kanceláři, jsem (jak se v Čechách říká) úředník, naučil jsem se celkem dobře s počítačem. Máme asi 140 zaměstnanců, pomáháme hledat finanční dotace z EU na podporu sportovců, zejména hendikepovaných. Máme také velkou podporu Baskické samosprávy. Ale v celém Španělsku taková podpora není samozřejmost, každý region je jiný, v každém z nich je podpora sportu hendikepovaných různě vysoká.“

Kam v Čechách jezdíte nejraději?

„To je moc těžká otázka. Všude se mi líbí. Navíc se pokaždé těším, že se potkám se známými. Byl jsem několikrát v Blatné, navštívil jsem Prahu, v Teplice, Louny, na Jablonecku, v Brně. Všude je moc pěkně. Blatensko se mi taky líbí, dobře se tu trénuje.“

Když jste nyní v Blatné, kde tu trénujete?

„Jezdím tady s Vaškem, máme takový okruh – on to tu zná.“ Vašek Vokůrka doplňuje, že jedou přes Lnáře, Hvoždany nebo na Bělčice, Tisov, Újezdec. Evidentně mají oba radost, že si mohou společně poměřit síly. Prý si dají tak 40 kilometrů, aby ten trénink stál za to.

A co naše jídlo. Které Vám chutná nejvíce? Aitor si pohladí břicho, usměje se se slovy internacionál. Má prostě mezinárodní žaludek a prý mu chutná všechno.

Kdy přijedete příště?

„Jak mi to čas dovolí, taky bude záležet na rozpisu závodů. Určitě přijedu.“

Projekt mezinárodní spolupráce mezi blatenskou organizací SKS Tricykl a baskickou SAIATU FOUNDATION letos oslavil 10. výročí. Takto dlouho může fungovat zejména díky podpoře Jihočeského kraje.

Budu se velmi těšit na další novinky a fotky ze společných setkání a utkání blatenských a baskických tricyklistů. Je mi velkou ctí, že jsem mohla poznat lidi, kteří se umí vyrovnat se svým hendikepem a umí žít svůj život naplno. Umí se z něj radovat. Umí se radovat i z maličkostí. A to je krásné. Naučme se to také.

Radka Vokrojová

Lidé na Blatensku Anička Bláhová

Pokračování ze str. 1

Trailer Loading s Lucií Pešicovou a champion v Team Penningu s Šárkou Janečkovou a Lucií Pešicovou. V celkovém pořadí jsem se probojovala na třetí místo. Ale po krátkém zamyšlení jsem si uvědomila, že pro mě je největší výhra obsednutí klisničky Silver Honey Magic a její první kroky se mnou na zádech. Jinak bych celou sezonu zhodnotila jedním slovem 'Bomba'. S Hvozdkem jsem složila ZZVJ, načerpala jsem nové zkušenosti a zážitky. I když se mi ne vždy dařilo, musela jsem to brát tak, že už dotyčnou chybu neudělám a budu si na ní dávat pozor. Po galavečeru, kde budou předané ceny a přezky, nás čeká zimní trénování i odpočinek a vyhlížení nové sezony 2015. V příštím vydání popíši vše podrobněji."

Alma barely foto Lubomir Masar

Lidé na Blatensku Jiřina Machníková

"Nevlastní honosná sídla, neprojíždějí se v luxusních autech, nemají před a za jménem titul a vlastně ani v žádném vědeckém či uměleckém oboru výrazně nevynikají. Dá se říci prostí lidé, jako většina z nás. A přece něčím zvláštní. Umějí svůj život prožívat, upřednostňovat vše pozitivní, radovat se z toho, co jim v životě vychází, a snaží se být užiteční všude tam, kde je to pro ně jen trochu možné. Žena, o které chci mluvit, do tohoto modelu zapadá, a věřte, jsem ráda, že jsem ji poznala a že si jí vážím.

Paní Jiřina Machníková žije v Domě s pečovatelskou službou v Radomyšli."

Tak začíná dopis, který přišel začátkem listopadu do kanceláře Svazku obcí Blatenska resp. do redakce SOBáčka. Pozorným čtenářům jistě neuniklo, že v rubrice „Zprávy z našich obcí“, v části Radomyšl je prakticky pravidelně zařazen příspěvek od Jiřiny Machníkové. Vždy mi ještě zatelefonovala, že má něco připraveno nebo že by ráda poslala to či ono. Přesvědčí se, kdy je uzávěrka příjmů příspěvků a že mi její text pošle paní z radomyšlské knihovny. Proto mě velmi potěšil dopis od paní Vlasty Vláškové, který pokračuje:

"Příjemná, čilá, povídavá, zájímavá se o vše, co se kolem ní děje. Její jméno můžete číst v regionálním tisku, kde se pravidelně účastní různých poznávacích soutěží, její příspěvky v novinách jsou plné poezie. Každé ráno ji slyším v rozhlase, kde informuje o počasí v radomyšlském regionu. Žádná akce v obci se neobejde bez její aktivní účasti. V místním informačním středisku funguje jako propagátorka všeho, co se Radomyšle týče. A nyní to neméně důležité. Paní Machníková, třebaže na to nevypadá, již před časem překročila osmdesátku. Raduje se ze svých vnoučat a pravnoučat a neláteří nad zdravím, které ji trochu

zradilo. Po mozkové příhodě je odkázána na mechanické chodítko. Většina lidí by se s touto situací těžko smířovala. Ona nikoli. Je ráda, že tato pomůcka, která ji pomohla vrátit se do aktivního života, existuje. Ve svém útulném bytě v DPS má stále vzorně uklizenou a s úsměvem vítá každého, komu může nabídnout různé upomínkové a propagační materiály.

Díky, paní Jiřinko, za Váš příkladný elán, kterým oslovujete nejen mne, ale i mnoho jiných. Ráda jsem Vás poznala a přeji do dalších let hodně zdraví.

Mgr. Vlasta Vlášková, Láz 38"

Legenda o třech stromech

(zřejmě anglického původu)

Na jednom kopci rostli tři Stromy, jeden vedle druhého. Každý měl nějaké přání, svůj sen. Když si o svých přáních začali povídat, První Strom řekl: „Přál bych si, aby někdo z mého dřeva udělal krásnou skříňku pro bohatého člověka, který by do ní uložil vzácné klenoty, zlato nebo drahé kameny. Chtěl bych být nejkrásnější skříňkou na největší poklad světa."

Druhý Strom také přemýšlel o budoucnosti: „Musím stát tady a znám pouze nejbližší okolí, ovšem sním o tom, abych se vydal na cestu do širého světa. Chtěl bych, aby z mého dřeva vyrobili velkou loď. Ve službách krále bych plaval všemi moři světa."

Třetí Strom chvilku mlčel, pak se konečně přidal k hovoru: „A já bych nejraději zůstal na našem kopci. Budu vysoký, nejvyšší ze všech stromů, veliký až do nebe. Lidé mě zdaleka uvidí, budou ke mně přicházet, odpocívat v mém stínu a obdivovat mou krásu a sílu."

Uběhlo mnoho let. Jednoho dne ke stromům přišli tři dřevorubci.

„Ze dřeva tohoto stromu určitě vyrobím užitečnou věc," řekl jeden z nich, dívajíc se na První Strom. „Zřejmě se naplní můj sen, udělá ze mne skříňku na poklady," pomyslel První Strom, když padal na zem.

„Ten vedlejší strom se zdá odolný proti vodě," řekl druhý dřevorubec a už se oháněl sekerou. „To je blaho," pomyslel si Druhý Strom, „určitě se stanu lodí pro velkého krále!"

Poslední dřevorubec nic neřekl. Mlčky začal sekat kmen třetího stromu, kterého se v tomto okamžiku zmocnilo zoufalství. Když padl, tiše zastenal:

„Mým snům je konec, nikdo ke mně nikdy nepřijde a nebude mě obdivovat ..."

První dřevorubec přinesl dřevo k tesaři, ale jaké zklamání! Tesař z něj nevyrobil skříňku na poklady, ale jesle do chléva, aby měl dobytek z čeho žrát seno ...

Druhý Strom byl zpočátku spokojený, ale hned zjistil, že z něho dělníci nevyrobí koráb pro krále. Stal se úplně obyčejnou rybářskou lodí. Donesli jí na jezero, kde do ní rybáři každý den sedali a vyplouvali lovit ryby. Žádné široké moře, jen den co den stejná nudná práce ...

S třetím stromem to ale dopadlo nejméně. Dřevorubec z něj vysekal několik trámů, uložil je ve své dílně, kde ležely zapomenuté dlouhá léta ...

První Strom už na svůj sen téměř zapomněl, když se stalo něco neobyčejného. Jedné noci do chléva přišli hosté. Mladá žena položila do jeslí své právě narozené dítě. Její muž si povzdychl: „Ach, Marie, kdybychom měli pro našeho syna aspoň kolébku!" Ale Marie se jen usmála a odpověděla: „Josefe, vždyť ty jesle jsou pro něho ta nejkrásnější kolébka!" A pak, když přišli další lidé a nečekaně věnovali děťátku zlato, kadidlo a myrhu, strom si uvědomil, že v něm leží nejdražší poklad světa.

Na Druhý Strom také čekalo překvapení. Jednoho dne vstoupil do loďky unavený poutník se svými přáteli. Poutník hned usnul a najednou se strhla bouře. Loď se trásla jako i lidé v ní. Konečně se probudil i ten muž, postavil se, zdvihl ruce a rozkázal, aby se bouře utišila – i tak se stalo! Potom bývalo, že tenhle muž z lodi učil zástupy a na břehu jezera uzdravoval nemocné. A Druhý Strom pochopil, že skutečně je ve službě krále – mocnějšího než všichni králové světa.

Jednoho pátečního rána došlo i na Třetí Strom. Někdo jej z dílny vytáhl a zanesl na popraviště. Nějaký odsouzenec nesl toto zapomenuté dřevo na kopec za městem, kde byl do trámu přibit. Strom byl nešťastný: „Tak jsem si svůj osud nepředstavoval! Stojím tady s utrpením zločincem a lidé místo obdivu mají pro nás jen pohrdání. I když je u paty kříže několik plačících, nic to přece ve věci nemění ...". Náhle se slunce zatmělo a onen muž zemřel. V tomto okamžiku se zatřásla země a Třetí Strom poznal, že se děje něco výjimečného. Přátele sice toho člověka pochovali, ale ... V neděli ráno Třetí Strom uviděl, že ten muž je zase živ! Další léta a staletí si lidé vzpomínali na toho člověka, říkali mu Boží Syn a Spasitel světa. Podoby

Třetího Stromu ve tvaru kříže se staly znamením nového náboženství a spásy. Lidé se u těchto podob scházeli a modlili se, zavěšovali je na zdích svých domácností a nosili u šije na řetízku, pod nimi pohřbívali své zesnulé. Strom se stal nejvýznamnějším a nejobdivovanějším v dějinách.

Tak se konečně naplnily sny Stromů, přestože si je přece představovaly úplně jinak.

Není tomu tak i s tebou? Kolikrát si něco plánuješ, toužíš po něčem, míváš sny – a najednou zjišťuješ, že je tomu jinak. Jenže ono „jinak“ neznamená „hůř“. Velmi často to pochopíš až potom

P. Marcin Piasecki

Mikuláš

Jiří Simandl

Už za krátký čas

Přijde Mikuláš.

**Čeri všichni jako hluchý
Budou honit hlavně kluky.**

**Už se všichni těšíme
Ve škole se učíme.**

**Už se blíží krásný čas
Bude chodit Mikuláš.
K nám ho pošlou děti taky,
Aby nám dal svoje dárky.
Neposlušným z komory
Nadělí čert brambory.**

Centrální kříž: Zde odpočívají / v Pánu zesnulý / řádu Augustiánského / Ať odpočívají v svatém pokoji.

Kříž č. 2: **Bratr Antonín / z Amaduly Bláha / nar. 1870 / sliby 1909 / zemřel 7. XII. 1940**

Kříž č. 3: **P. Jan Procházka / nar. 1872 / sliby 1899 / vysvěcen 1899 / zemřel / 27. 9. 1947**

Kříž č. 4: **P. / Fulgenc / Novotný**

Kříž č. 5: **Bratr Metoděj Modr / od sv. Víta / nar. 1833 sliby 1869 / ZEMŘEL 8. III. 1917**

Kříž č. 6: **P. Ambrož Kolář / OD SV. RITY / nar. 1881 sliby 1905 / VYSVĚCEN 1905 / Zemřel dne 1. VII. 1930**

Kříž č. 7: **BRATR Bernard Kunstar / OD SV. KONSTANCIE / zemřel 11. 5. 1900 / BRATR Ignác Blecha / OD SV. NORBERTA**

Kříž č. 8: **P. ALOIS MAJER / od sv. Benedikta**

Kříž č. 9: **P. Petr Tříška / OD SV. PAVLA / UMŘEL 25. LISTOPADU 1861 / P. Cyril Růžička / OD SV. DAMASCENA / ZEMŘEL 12. DUBNA 1896 / OSTATKY**

Kříž č. 10: **Bratr MIKULÁŠ KRÁLOVEC / od sv. Mořice / NAROZEN 1867 / ZEMŘEL 31. SRPNA 1925**

Vladimír Červenka

KLUB PŘÁTEL BLATENSKA

zve na přednášku

Doc. Mgr. Ondřeje Chvojky, PhD. a PhDr. Jana Michálka

Archeologický výzkum unikátní knížecí mohyly z doby železné u Rovné na Strakonicku

čtvrtek **11. prosince 2014** od 17:00

projekční sál prodejny MAKO v Blatné

Vstupné 50,- Kč, členové Klubu přátel Blatenska zdarma

Ohlédnutí za renovací bývalého řeholního hřbitova ve Lnářích

Jak jsme již informovali v červencovém čísle našeho zpravodaje, byla v prvních letních měsících dokončena renovace bývalého řeholního hřbitova v zahradě někdejšího kláštera bosých augustiniánů ve Lnářích. Projekt byl spolufinancován z grantového programu Jihočeského kraje „Objekty kulturního dědictví – Drobná sakrální architektura“.

Celkové náklady na realizaci projektu činily 56.100,- Kč, dotace 39.000,- Kč, zbývajících částku ve výši 17.100,- Kč hradil Konvent Řádu bosých augustiniánů Lnáře jakožto vlastník objektu. Čistý výnos z benefičního koncertu pořádaného Klubem přátel Blatenska 14. června 2014 za podpory římskokatolické farnosti Lnáře v kostele Nejsvětější Trojice ve výši 2.500,- Kč bude využit v příštím roce na zhotovení informační tabule ke hřbitovu. Všem, kdo projeví zájem o projekt a podpořili ho, i těm, kdo renovaci provedli, upřímně „Pán Bůh zaplat“.

Jihočeský kraj

Dokončený projekt byl představen v neděli o svátku sv. Václava ve 14:00 hodin, kdy se v areálu hřbitova uskutečnil krátký vzpomínkový akt a laická pobožnost za účasti zástupce Konventu Řádu bosých augustiniánů Lnáře RNDr. Františka Skřivánka a veřejnosti ze Lnář a okolí.

Výsledkem projektu byla mimo jiné obnova nápisových cedulek a skříněk se jmény a životopisnými daty pohřbených řeholníků, jak to umožňoval stav dochování. Znění obnovených nápisů je

následující (jednotlivé náhrobní kříže číslovány po řadách vždy zleva).

Mlýny a mlynáři na Lomnici

Příjemný slunečný den, sobota 8. listopadu, jedna hodina po poledni. Kulturní sál v budově bývalé obecné školy v Předmíří doslova praská ve švech. Takřka 200 lidí se přišlo podívat na představení nové knihy paní Milady Cihlové „Mlýny a mlynáři na Lomnici“ s podtitulem „Od Radošic po Tchořovice v historii a ve vzpomínkách“. Do posledního místa zaplněný sál byl důkazem, že mlynářská tradice je v našem kraji stále živá, třebaže mlýny na Lomnici již dávno doklapaly. Mezi přítomnými byli v hojném počtu zastoupeni příslušníci mlynářských rodin, jež v minulosti provozovaly mlýny do publikace zahrnuté, a kteří poskytli autorce mnoho písemného, obrazového i ústně předávaného materiálu. Dorazil také poslední žijící vyučený mlynář z našeho regionu, pan Jaroslav Nepodal.

Přítomné přivítal starosta obce Předmíř, pan Pavel Karlík. Poté pohovořil Vladimír Červenka, předseda Klubu přátel Blatenska a pak již patřilo slovo osobě nejpovolanější – autorce knihy, paní Miladě Cihlové. Oficiální část ukončilo vypravení knihy do světa a připitek, k němuž byl přizván pan Miloslav Bouše, potomek mlynářské rodiny od „Barocha“. Následovala autogramiáda autorky a prostor pro volnou zábavu, kterou doprovázel hrou na harmoniku pan Jiří Fiala, jenž zahájil i oficiální část programu.

Představovaná kniha je výsledkem roční práce autorky, která je sama předmířskou rodačkou a pochází z mlynářské rodiny Hopů z jednoho ze tří místních mlýnů zvaného Červenkovský. Do publikace zahrnula mlýny, které se nacházely na území bývalého velkostatků Lnáře, tedy radošický, Siblův a Lomici v Mladém Smolivci, mlýn pod rybníkem Divákem, mlýn v Metlách, Nepodalů mlýn v Zámlyni, Hálků, Minaříků a již zmíněný Červenků mlýn v Předmíři, Barochů mlýn u Zahorčic, Kohoutů a Podhajský mlýn ve Lnářích a konečně oba mlýny tchořovické. Objem informací, který se autorce podařilo o jednotlivých mlýnech shromáždit

je úctyhodný a troufám si říci, že výsledný počín nemá v širokém okolí obdoby. Vlastní vyprávění o mlýnech, jejich historii a mlynářích, proložené osobními vzpomínkami pamětníků a různými zkazky, vhodně doplňuje kapitola věnovaná mlynářskému názvosloví, čtenář se dozví něco i o vývoji pojmenování potoka a řeky Lomnice, o původu a symbolice mlynářského znaku a dalších zajímavostech souvisejících s mlynářskou problematikou. Velkou předností publikace je bohatá obrazová dokumentace.

Publikace „Mlýny a mlyná-

Autogramiáda autorky, foto V. Machovec

ři na Lomnici, Od Radošic po Tchořovice v historii a ve vzpomínkách“ významně obohatila pomyslnou vlastivědnou knihovničku Blatenska a přispěla ke zmapování jednoho z důležitých fenoménů tohoto regionu. Doufám, že takových počínů bude jen přibývat. To ale záleží především na těch, kteří jsou ochotni se do podobných nelehkých úkolů pustit s takovým nadšením a vědomím jisté dějinné odpovědnosti a vděčnosti vůči minulým generacím jako paní Milada Cihlová. Přeji jí pevné zdraví a neubývajícím nadšením a její knize mnoho a mnoho spokojených čtenářů.

Ze strany své i Klubu přátel Blatenska chci na závěr vyslovit poděkování všem, kteří přispěli ke zdárnému a důstojnému průběhu akce, především obecnímu úřadu Předmíř a občanům obce a jejich místních částí za poskytnutí a přípravu sálu.

Vladimír Červenka
Klub přátel Blatenska

Pro zájemce: kniha je ke koupi v infocentru v Blatné a na Obecním úřadě ve Lnářích za 300,- Kč.

Klubový výlet 2014

V kalendáři září, přesně třináctého a my se vydáváme s Klubem přátel Blatenska na výlet. Ani nepříznivé počasí předchozích dnů neodradilo přihlášené osoby od plánovaného výletu na Rokycansko.

Naše první zastávka byla u vodního hamru Dobřív. Železná huť tam stála již v roce 1505. Nemovitost několikrát změnila majitele, od roku 1819 už hamr sloužil jen k výrobě železa na cvočky a hřebíky. V současnosti objekt spadá pod Muzeum v Rokycanech. Přestože v Čechách unikátní strojní vybavení je přes 100 let staré, mistři kovářského řemesla nám v hamru ukázali, že voda není jen živel, který ničí, ale že dokáže i pomáhat. V tomto případě při výrobě a opravě zemědělského nářadí a náčiní, při výrobě cvočků a hřebíků. Po té následoval společný oběd U Bílého lva v Rokycanech. O sladkou tečku se postarala nedaleká nádherná kavárna Café Vídeň a pak už jsme se vydali do Okresního muzea Dr. Bohuslava Horáka, profesora a pozdějšího ředitele gymnázia v Rokycanech. Pro veřejnost bylo poprvé otevřeno 24. září 1905. Pro-

hlédli jsme si nádherné expozice o historii Rokycanska, vystavené zkmenněliny, vybavení cvočkařské dílny i tehdejší domácnosti, ale i stálou muzejní expozici „Příroda pro budoucnost“ včetně krátkého filmu o nedalekém vrchu Žďár. Pak jsme se přesunuli do největšího soukromého vojenského muzea v ČR - do muzea na demarkační linii. Tam nás provádl sám pan majitel. Poutavě vyprávěl o své sbírce kolových i pásových vozidel, o autech zn. TATRA, o jejich opravách i údržbě, i o natáčení filmů, ve kterých se objevila vojenská technika z Muzea na demarkační linii - např. Tobruk, Lidice, Vyprávěj, Rebelové, Obecná škola, Kolja, atd. Natáčelo se i na Sahaře - dosud je v areálu vystaveno auto na některých místech pokryté pouštním pískem a s obráceným vzorem na pneumatikách. Kromě 4 strojů je ostatních 150 kusů těžké vojenské techniky v provozuschopném stavu. V expozici „Nikdo nemá právo zapomenout“ byla řeč i o legionářích, železné oponě, o historických mapách, o spoustě válečných útrap. Na konci prohlídky jsme se dověděli i to, že pan Koch a jeho kamarádi v roce 2002 pomáhali při likvidaci povodňových škod ve Lnářích.

A to už se blížil večer a my se vydali na cestu k domovu. Počasí nám celý den přálo - pršet začalo až poté, co jsme v autobuse usedli na svá místa. Můj dík patří všem průvodcům, kteří s nadšením dělají svoji práci a umožnili nám lépe poznat další zajímavosti sousedního kraje. Doufám, že se se stejně nadšenými a ochotnými lidmi potkáme i na dalších výletech.

Text a foto: Hana Lukášová

Invazní druhy v naší přírodě

Dnešní okénko do naší přírody v rubrice „Pod mikroskopem“ je tak trochu zvláštní. Není doprovázeno obvyklým obrázkem z elektronového mikroskopu, ale „obyčejnou“ makrofotografií „obyčejného“ brouka slunéčka. Tedy obyčejné slunéčko by to bylo, kdyby se jmenovalo latinsky

Coccinella septempunctata, slunéčko sedmítečné. A byl by to onen náš známý původní druh. Tak známý, že se dostal dokonce i do semaforické písničky. Ale tohle dnešní slunéčko se jmenuje latinsky *Harmonia axyridis*, slunéčko východní. A není u nás původní. Patří k takzvaným invazním druhům živočichů (existují samozřejmě i invazní druhy rostlin). To jsou ty druhy, které pronikají na nové lokality, kde se dříve nevyskytovaly. Může zde působit několik faktorů, které napomáhají invazním druhům šířit se do nových teritorií. Je to například přirozená vlastnost organismů rozšiřovat svoje areály. Může zde spolupůsobit i změna klimatu. Velkou roli zde ovšem hraje činnost člověka, který může nové druhy šířit vědomě nebo pasivně díky rozvozu zboží či cestováním po celém světě.

Slunéčko východní má několik různých barevných forem. Je tedy variabilní ve svém zbarvení. Základní forma má oranžově červené krovky s až 19 černými skvrnami, ale jsou zde i formy s krovkami bez skvrn a také formy s krovkami černými s několika červenými skvrnami. Původním areálem slunéčka východního byla Asie. Začátkem minulého století se dostalo do Ameriky v rámci biologického boje s různými

škůdci, především mšicemi. Bylo tam prostě vypouštěno. Podobně se dostalo ve druhé polovině minulého století i do Evropy. Opět jako perspektivní prvek biologické ochrany plodin. Toto slunéčko má velký biologický potenciál. A tak se nejen značně rozšířilo, ale ovlivňuje, bohužel i negativně, populace původních druhů slunéček. A tady se ukazuje, jak obtížné je předem určit nebo modelovat, jak se bude nově dovezený (odborně *introdukovaný*) druh chovat (v mnoha případech se podobná introdukce například členovčích predátorů osvědčila). Dokonce ani odborníci nemusí odhadnout takovou skutečnost. Natož pak neinformovaný člověk, který neodborně vypustí nový druh do přírody.

Slunéčko východní nám pomáhá s regulací populací mšic. Současně je u nás prvkem nevítaným. Vytlačuje původní druhy slunéček a ovlivňuje tak přirozenou biodiverzitu naší přírody. Na podzim se přesunuje do míst, kde v obrovském množství přezimuje a někdy jsou to i místa bezprostředně u lidských příbytků. Tento druh se také může na podzim přizpůsobovat například na vinné révě. Na révě může nepřímo škodit (pokud je jeho přítomnost početně větší) i tím, že vypouští látku z těla při zpracování hroznů a negativně ovlivní do určité míry kvalitu sklizně.

A proč jsem si pro tentokrát vybral zrovna zástupce invazních druhů živočichů? Protože bych chtěl upozornit na jednu z méně známých, ale významných skutečností, která je nutná k pochopení dějů, které se v přírodě (tady dokonce v přírodě naší) odehrávají. K pochopení dějů, na kterých se přímo nebo i nepřímo podílí sám člověk.

František Weyda
weydafr@seznam.cz
 3. listopadu 2014

Zamyšlení nejen cyklistické na přelomu roku 2014/ 2015

V době, kdy vyjde a následně budete pročitat toto poslední číslo pravidelných informací o dění a událostech v místech, sdružených ve Svazku obcí Blatenska, bude se blížít předvánoční shon, vlastně obvyklý opakovaný předvánoční nekld a nervozita. Jistě je pravdou, že každý nebo většina z nás chce vánočními dárky udělat radost svým blízkým. Materiální stránka a komerční masáže obchodníků vrcholí. V předvánočním, i když v dobře myšleném shonu, při shánění dárků se pomalu vytrácí hlavní význam Vánoc, svátků míru a pokoje - v křesťanském světě významná událost, připomínající světu narození Ježíše Krista. Na vánoční svátky vzápětí navazují bujaré oslavy konce a začátku kalendářního roku. Především v tomto období bychom si měli všichni najít čas na chvíli zamyšlení o tom, co nám přinesl právě končící rok, jak jsme plnili svoje předsevzetí, co se podařilo, nebo se z nějakých důvodů nepodařilo, co nás zklamalo, naopak co hezkého a nového jsme poznali, komu jsme udělali radost apod. Z toho následně vycházet při plánech a předsevzetích na nový rok 2015. Pokusit se, aby i naším přičiněním a ve věcech, které jsme schopni ovlivnit, to byl rok dobrý. Platí to pro život v rodině, ve společnosti, ve společenských organizacích, v kultuře, zábavě. V neposlední řadě ve sportu a při využívání volného času.

Aktivním cyklistům, cykloturistům a všem, kterým jízdní kolo po celý rok sloužilo jako spolehlivý, ekologický a zdravý dopravní prostředek na výletech, při jízdách do školy, do zaměstnání nebo jen po městě na nákupy musím doporučit:

Během zimního období, kdy se tolik nevyužívá, prohlédněte technický stav svého jízdního kola. Podobně jako u motorových vozidel při STK - zkontrolujte ojetí plášťů, opotřebení brzd, řetězu, osvětlení, někde i korozi atd. Náhradních dílů je ve specializovaných prodejnách dostatek. Prohlídku, seřízení i případné opravy si sám nechávám udělat u odborníků v servisu, který je samozřejmostí v každé seriózní cykloprodejně. Mně se tato praxe velmi osvědčuje. Díly nemusím

kupovat a vím, že kolo je v dobrých rukách. Odborníci objektivně posoudí stav vašeho „miláčka“ a může se stát, že místo nákladné opravy doporučí nákup nového. Nic neodkládejte na pozdější dobu, nebo dokonce až na začátek jarní sezóny. Může se stát a stává se, že servisy jsou v té době přetíženy opravami pro opozdilce.

V prodejně CYKLO vám zaručeně také dobře poradí při nákupu nových kol. Doporučí osvědčené značky, velikosti rámu, nastaví výšku sedla, posoudí typ podle způsobu používání (horská, treková, městská nebo silniční kola). Nabídka platí pro všechny kategorie ve variantách - dětská, dámská a pánská. Záruční i pozáruční servis je zde samozřejmostí. Při nákupu nového kola není třeba se bát zlevněné nabídky. Jsou to kola kvalitní, jelikož sleva se týká většinou kol pro laika s nerozpoznatelnými technickými rozdíly od novějších, resp. posledních typů kol stejné značky.

K uplynulému roku 2014

V průběhu roku jsem články zaměřoval na to, o čem si myslím, že jsem mohl být prospěšný. Snažil jsem se předávat vám informace o stále více rozšířené a provozované cykloturistice, předávat vlastní bohaté zkušenosti, aby jízda na kole byla nejen jedna s možností aktivního pohybu jednotlivců i rodin. Aby byla bezpečná a přinášela radost z poznávání krás nejbližšího, nádherného okolí Blatné, ale i z nově objevených vzdálenějších míst. V příspěvcích jsem vám velmi rád předával a doporučoval moje vlastní, mnohokrát ověřené dlouholeté zkušenosti. Věřím, že alespoň pro někoho bylo jejich přečtení pozitivním přínosem nejen pro uplynulý rok. Jsou použitelné a prospěšné kdykoliv a trvale.

Christian Battaglia – 100. výročí narození

Legendární cyklista, baron Christian Battaglia, se narodil 7. prosince 2014. (Více na jiném místě SOBÁčka)

Jízdní kolo, každodenní společník pro všechny účely i pro zdraví

Při pozorování dění kolem sebe nejsem úzce zaměřený jen na to, co se děje v závodní cyklistice, nebo v cykloturistice. Moji pozornost zaujmou ti, pro které je jízdní kolo součástí každodenního života, nebo prostředkem rehabilitace a napomáhá k upevnění zdraví. Namátkou uvedu jen několik příkladů.

Marie Kopřivová

Ve svých 80 letech s obdivuhodnou vitalitou a na vzorně udržovaném historickém dámském kole můžeme paní Kopřivovou denně vidět. S laskavým a spokojeným výrazem objíždí za každého (ano, za každého!!!) počasí nákupy, přátele a známé. Na kole ji potkávám třeba cestou do Buzic, Hajan, na houbách v lesích atd. Většinou zastavíme a popovídáme. Když jsem ji před několika dny uviděl bez kola s rukou v sádře, hned hlásila: „Ne, to nebylo na kole. Ale kolo mi teď moc chybí. Padla jsem doma v kuchyni.“ Přeji rychlé uzdravení a návrat na kolo.

Karel Veselý

Neznám cyklistu, kterému jízda na kole dělá tak velké potěšení. Kolo je prostě jeho doménou. Spolu jsme začínali jako žáci v Sedlici. V Sedlici také založil tradici každoročního zahájení cyklistické sezóny po okruhu prvního cyklistického závodu, pojmenovaného Memoriál Miroslava Krejčího, Stanislava Říhy a Milana Lojky. Úspěšný byl i jako závodník v seniorských kategoriích regionálních silničních cyklistických závodů. Pravidelně se zúčastňuje většiny cykloturistických a turistických akcí, pořádaných v Jihočeském kraji. Proto-

že je přátelský, absolutně nekonfliktní, má mnoho známých a příznivců. Sám každoročně organizuje dálkovou jízdu z Blatné Západočeským regionem do Plzně. Kondici si udržuje pravidelnými jízdami na cyklistickém veteránu zn. ČZ do rodné Sedlice, do Lnář a po okolí Blatné. Nelze přehlédnout, že toto kolo pečlivě udržuje a asi právě proto ho nepřetržitě provází už od základní školy.

Tomáš Slíva

Letos na jaře, v 83 letech, prodělal náročnou operaci srdce. I po čtyřech by-passech je zase ohromně vitální a velký optimista. Každodenně vyjíždí na cyklistické trojkolce na nákupy. V cukrárně se pravidelně schází s podstatně mladšími přáteli. S nimi dovede diskutovat na jakákoliv témata. Jako bývalý aktivní závodník na dráze však nejraději o kolech. Udržuje si dokonalý přehled v oblasti kultury

Vladimír Šavřda

Patří do střední cyklistické kategorie. Prezентuje se svými články v Blatenských listech, v SOBu i v regionálním tisku. Jen málokdo ví, že pro zprávy o dění v regionu dojíždí výhradně na kole. Závodní cyklistice a cykloturistice se aktivně sám nevěnuje. Obětavě však dovede zorganizovat, materiálně a mediálně zajistit mnoho akcí pro děti, cykloturisty i vrcholové závodníky.

I pohled na fotografii kol v zaplněných stojanech při bohoslužbách před kostelem v Blatné potvrzuje, že jízda na kole je stále oblíbenější a rozšířenější.

Pohodové Vánoce a šťastný rok 2015 vám všem přeje František Šesták.

Proč se to tak říká – 3. Část Himmlaudondonrvetr

Kletba, která v překladu znamená Nebesa, Laudon, hrom do toho!, má původ v 18. století a má ji na svědomí největší vojevůdce své doby, Ernst Gideon svobodný pán von Laudon.

Generál Laudon totiž nepříteli naháněl takový strach, že vyděšení Prusáci křičeli: Himmel Laudon!, sotva ho spatřili. A pruský král Bedřich Veliký Laudonovi u slavnostní tabule nabídl čestné místo po své pravici se slovy: Vás, generále, vidím raději po svém boku než proti sobě.

Laudon se narodil v únoru roku 1716 nebo 1717 ve městě Tootzen v Livonsku, které se rozkládalo na území dnešního Lotyšska a Estonska. V 15 letech vstoupil do ruské carské armády. Pak se bez úspěchu ucházel o důstojnické místo u pruského krále.

Generál Laudon a Marie Terezie byli stejně staří. Za zásluhy mu císařovna darovala hodnosti, vyznamenání, vlastní pluk, drahocenné šperky posazené diamanty a tučnou gázi. A titulovala ho svým „Prvním rytířem“. V posledním roce Sedmileté války, kdy už bylo jasné, že Habsburská monarchie nemůže vyhrát, požádal císařovnu, aby ho zbavila velení. Nechtěl se účastnit defenzivního boje. A císařovna mu vyhověla.

Na konci života byl jmenován třetím generalisimem v historii – před ním tuto hodnost nosili pouze Albrecht z Valdštejna a princ Evžen Savojský. Svou životní pouť skončil v moravském Novém Jičíně, který navštívil při příležitosti prohlídky slezských hranic. 8. července 1790 ho postihl záchvat třesavky, přidal se zápal plic, Laudon byl nucen ulehnout a už nevstal. 14. července ráno zemřel.

Příspěvek zazněl 20. srpna 2014 v pořadu Slovo nad zlato, který vysílá Dvojka ve všední dny vždy v 10:40 dopoledne. Více najdete na <http://www.rozhlas.cz/cesky/puvoduslovi>

Šalamounský výrok

Nečekanému a moudrému rozhodnutí ve zdánlivě neřešitelném sporu se říká podle krále Šalomouna, či chcete-li Šalamouna, ke kterému si lidé chodili pro spravedlivé rady.

Šalomoun byl synem krále Davida (toho, co v mládí přemohl Goliáše) a jedné z jeho žen jménem Batšeba. Šalomoun žil ve městě Jeruzalémě. Tenkrát k němu přišel bůh a zeptal se ho: „Jaký dar by sis přál? Chtěl bys usednout na trůn? Nebo raději něco jiného?“

„Jsem příliš mladý na to, abych byl vládcem, a mám se ještě hodně co učit,“ odpověděl Šalomoun, „přál bych si spíš, abys mi dal moudrost a já mohl jednou vládnout dobře a spravedlivě.“

Bůh byl jeho odpovědí velmi potěšen. „Mohl jsi požádat o bohatství,

slávu či smrt svých nepřátel, ale protože jsi vyslovil toto přání, udělám tě nejmoudřejším člověkem na světě. K tomu ti daruji i bohatství a slávu. Navíc se dožiješ vysokého věku.“

Spor dvou matek o jedno dítě

Lidé se ke králi Šalomounovi přicházeli pro spravedlivé rady. Nejznámější šalamounské rozhodnutí je to, jak chytře a vtípně rozsoudil dvě matky, které se hádaly o dítě.

To bylo tak: Dvěma ženám-nevěstkám, které spolu žily v jednom domě, se současně narodily děti. Jedno z nich však zemřelo. Jeho matka nenápadně sebrala děčko kamarádce a své mrtvé dala místo něho. Nešťastná matka samozřejmě poznala, že mrtvý chlapec není její, a chtěla zpátky svoje dítě.

Šla se svěřit králi Šalomounovi. Ten se dlouze zamyslel a pak přikázal: „Rozsekněte to živé děčko vedví. Když se nemůžou dohodnout, ať si každá vezme polovici!“

Pravá matka úpěnlivě prosila, ať dítě nechají žít a ať ho dají raději její sokyni. Tak král Šalomoun hned poznal, která z žen dítě skutečně porodila, a rozkázal, ať zlodějka chlapce okamžitě vrátí. A odtud pocházejí rčení šalamounské rozhodnutí, šalamounský výrok.

Hádky královny ze Sáby

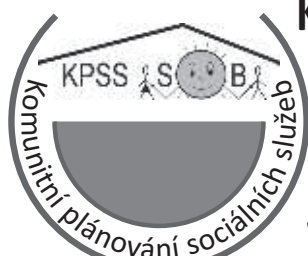
Šalomounova sláva se rozšířila i do dalekých zemí. Doletěla až k milostivým uším panenské královny ze Sáby. Chtěla se na vlastní oči přesvědčit, jestli je pravda, co se říká, a tak sepsala seznam nejtěžších hádanek, které ji napadly, a vydala se s karavanou velbloudů naložených vzácnými dary na dlouhou cestu.

Vzácnou návštěvu Šalomoun jaksepatří uvítal a hádky vyluštil všechny správně. Královna ze Sáby odevzdala Šalomounovi dary, které s sebou přivezla: vzácná koření, drahokamy a zlato.

Šalomoun bývá líčen jako moudrý, spravedlivý a zbožný král. Na druhou stranu těžko říct, jak se Hospodinu líbilo to, jak drsně dokázal bojovat o moc. Nebo to, že na stavbu Jeruzalémského chrámu, který dal zbudovat ke slávě boží, nasadil tři tisíce otroků, a ti tam dřeli sedm let. A také to, že některá boží přikázání zasklil docela: měl tři stovky manželek...

Příspěvek zazněl 18. června 2014 v pořadu Slovo nad zlato, který vysílá Dvojka ve všední dny vždy v 10:40 dopoledne. Více si přečtete na <http://www.rozhlas.cz/cesky/puvoduslovi>

Kontaktní centrum Prevent Strakonice nabízí testy na infekce i širší veřejnosti

Kontaktní centrum Prevent Strakonice (KCP ST) se dlouhodobě věnuje problematice závislostí. Pracujeme zejména s uživateli drog a s jejich sociálním okolím (rodiče, příbuzní, známí uživatelé drog). Jedním z hlavních cílů naší práce je ochrana veřejného zdraví ve smyslu předcházení vzniku epidemii infekčních nemocí - řada našich klientů je kvůli rizikovému způsobu života ohrožena nákazou např. žloutenkami typu A, B, C, tuberkulózou, syfilidou a v neposlední řadě i virem HIV, který způsobuje onemocnění AIDS. Abychom mohli včas nákazu odhalit a klienty odeslat do zdravotnických zařízení, jsou v KCP ST již řadu let pro klienty k dispozici orientační testy na vybrané infekční choroby. Na základě rozboru kapilární krve (krev z prstu) jsme schopni včas zachytit možný výskyt infekce u jednotlivých klientů a situaci s nimi dál řešit. Včasný záchyt onemocnění totiž nejen zvyšuje pravděpodobnost stabilizace a uzdravení nakažených, ale snižuje také celkové náklady na léčbu.

Ohrožení nákazou nejsou jen samotní uživatelé drog, ale i lidé, kteří často nemají s drogami nic společného. V ČR tak v několika posledních letech znepokojivě sledujeme příkrý nárůst počtu lidí infikovaných virem HIV. Naprostá většina nově infikovaných nejsou problémoví

uživatelé drog. Proto se naše zařízení rozhodlo zpřístupnit možnost orientačního testování i širší veřejnosti. Testování zároveň slouží jako nástroj pro poskytování důležitých informací týkajících se možností náklady, projevů onemocnění a jejich případné léčby. V současné době nabízíme testy na HIV, syfilis, žloutenky typu B a C. Testy jsou částečně zpoplatněné (cca 70,- Kč/ks) a jsou do vyčerpání zásob k dispozici vždy ve čtvrtek v době od 8:30 do 10:00 v KCP ST. Zájemcům doporučujeme předem se objednat na tel. čísle 383 322 357. Testy (vyjma syfilidy) jsou anonymní a výsledek je znám do cca 30-ti minut. Možná bude tato nabídka zajímavým tipem na vánoční dárek.

Při této příležitosti mi proto dovoluji za celý tým KCP ST poděkovat za podporu a spolupráci a popřát vám všem klidné svátky. A v novém roce 2015 ať vás potkávají pokud možno jen dobré věci.

Daniel Randák, vedoucí zařízení

Cítíte se být ohroženi svojí závislostí či závislostí svých blízkých?

Adiktologická poradna Prevent je jedním ze zařízení občanského sdružení Prevent s 15-ti letou tradicí, které poskytuje služby v oblasti prevence a léčby závislostí (závislost na návykových látkách, alkoholu či hracích automatech).

Pracoviště Blatná: Komunitní centrum aktivního života Blatná, Nádražní 661

Pracovní doba: 25.11.2014, 2.12.2014, 16.12.2014 vždy od 14.00 do 18.00 hodin

Kontakt: poradna@os-prevent.cz tel. č. + 420 725 708 078

Oznámení o změně ordinačních hodin MUDr. Jana Semiginovská

praktická lékařka pro děti a dorost

Zahradnická 1078, Blatná

(budova Lékárny Arnika, boční vchod)

Tel: 383 423 535; mobil: 603 242 040

<http://mudrsemiginovska.webnode.cz>

Blatná:

PO 7,00 – 12,00 13,00-15,30
ÚT 7,00 – 11,00
ST 7,00 – 12,00
ČT 7,00 – 11,00
PÁ 9,00 – 13,00

Sedlice:

PO 16,30 – 18,00
ČT 12,00– 13,00

Radomyšl:

ÚT 12,30 – 14,00
PÁ 7,00 – 8,30

Záboří:

ČT 13,30 – 14,30 (poradna vždy 3. týden v měsíci)

MUDr. Ibrahim Razak

Gynekologická ordinace

V Podzámčí 257, Blatná

Nové telefonní číslo: 734 421 412

Tříkrálová sbírka 2015

Oblastní charita Strakonice oznamuje, že ve dnech od 1. do 14. ledna 2015 se bude již tradičně konat Tříkrálová sbírka. Dobrovolníci, kteří by měli zájem účastnit se tříkrálového koledování, mohou volat na tel. č. 734 219 732

Zprávy z našich obcí

Ohlédnutí za uplynulou sezónou projektu „Rekreační areál města Blatná“

Letošní léto je již definitivně za námi a nastal čas, aby město Blatná společně s provozovatelem, Technickými službami města Blatné s.r.o., zrekapitulovalo fungování již druhé sezóny projektu „Rekreační areál města Blatná“ podpořeného z prostředků EU v rámci Regionálního operačního programu NUTS II Jihozápad, jehož partneři jsou blatenské základní školy J. A. Komenského a T. G. Masaryka a Svazek obcí Blatenska. Vybavení areálu nedoznalo mnoho změn hlavně proto, že jakékoliv úpravy až do roku 2018, tedy do konce režimu pětileté kontroly plnění podmínek ze strany poskytovatele dotace, by znamenaly značně komplikovaná jednání s poskytovatelem dotace a téměř jistě by město neminulo vrácení části dotace. Přesto došlo k několika znatelným změnám, které určitě potěšily jak rekreaty areálu, tak i některé občany bydlící v blízkém okolí. První znatelnou změnou je skutečnost, že část trávníku, která v minulé sezóně nebyla dostatečně vzrostlá, a tak nebyla rekreatům přístupná, díky péči provozovatele a za přispění odborné pomoci Zahradnictví Bouše již dostatečně zesílila, zhoustla a vzrostla. Rekreatům je tak v areálu k dispozici veškerá zeleň. Druhou znatelnou změnou je vybudování protihlukové stěny z desek z recyklovaného plastu v místě oplocení rekreačního areálu mezi objektem pro plavčíky a dámskými šatnami. Důvodem jejího vybudování byly opakující se stížnosti občanů bydlících v blízkosti této části areálu na velký hluk pocházející z areálu, ačkoliv několik měření hluku provedené příslušným orgánem oprávněnost těchto stížností nepotvrdilo. Přesto provozovatel vyšel těmto občanům vstříc a instaloval v nejvíce problematickém úseku protihlukovou stěnu. Určitě provozovatel potěšil návštěvníky areálu i tím, že vstupné zůstalo na úrovni minulé sezóny. Navíc bylo možné si za 500 Kč zakoupit permanentní vstupenky pro dospělé na 10 celodenních návštěv. Pro nejmenší děti a jejich rodiče bylo určitě příjemné, že provozovatel připravil k zapůjčení více plaveckých pomůcek, které pořídil na základě zkušeností z minulé sezóny. Provoz areálu byl letos zahájen 1. června, v den mezinárodního dne dětí. Občanské sdružení Duhové Ještěrky uspořádalo pro děti bohatý program. Ačkoliv počasí dětem neprálo a trávník byl nasáklý vodou, sdružení vtipně přesunulo pro děti program včetně bohaté nabídky soutěží na přilehlé parkoviště před areálem. Ke sportování a zábavě posloužilo i dětské hřiště uvnitř areálu, které naštěstí dostatečně vyschlo. K výborné zábavě, které se zúčastnilo přes 300 dětí, přispělo i dobře fungující občerstvení. Celkové počasí neprálo v letošní sezóně tak jako v minulé, což se odrazilo na celkové návštěvnosti. Přesto se našly vhodné chvíle, ve kterých mohli partneři projektu uspořádat speciální akce. Základní škola T. G. Masaryka připravila plavecké závody s názvem Žabák a Základní škola J. A. Komenského připravila v rámci 110. výročí školy štafetové závody. Škola, že škola nemohla využít areál v rámci připravovaného branného cvičení. Ukončení

provozu rekreačního areálu, které se předpokládalo někdy mezi 14. zářím až 28. zářím dle počasí, však nastalo již 7.9. Nutno říci, že ke smůle těch návštěvníků, kteří si areál oblíbili. Během září a dokonce i října bylo ke koupání ještě mnoho krásných dní, zejména v odpoledních hodinách. Ačkoliv letos bylo v období „babího léta“ překrásné počasí, během července a srpna tomu bylo často jinak. Projevilo se to jak v případě našeho rekreačního areálu, tak i u dalších podobných zařízení na návštěvnosti a tržbách. V letošní sezóně navštívilo areál celkem 20 419 platících návštěvníků a celkové tržby za vstupné činily 367 290,- Kč. Celkové náklady na provoz areálu činily k 30. září 2014 cca 2 mil. Kč a do konce roku ještě nepatrně vrostou o náklady na energie a drobné opravy, zejména nápisů a informačních tabulí. Na příští sezónu tak bude rekreační areál opět plně připraven jak na své stálé návštěvníky, tak i na přespolní včetně rekreatů, zejména táborů mládeže, které, jak se zdá, si zařadily blatenský rekreační areál mezi své plánované výlety.

Jaromír Formánek

MěÚ Blatná, OMIR

V Blatné dne 22. 10. 2014

Co nového v Komunitním centru aktivního života?

S nástupem podzimu se nám podařilo ukončit i administrativní část celého projektu. Byla to náročná a zdoluhavá práce, na jejímž konci bylo proplacení celé příslibené dotace tj. cca 38.700.000 Kč. Celkové náklady se pohybují ve výši cca 49.100.000 Kč. Je potěšující, že kontrola z ROP Jihozápad neodhalila žádné nedostatky, které by vedly ke krácení dotace.

Přes prázdniny byl provoz v komunitním centru částečně omezený. Od září se začínají jeho prostory využívat naplno. Začaly fungovat odborné poradny, ve výtvarných ateliérech se můžete naučit nové techniky z řezbářství, šperkařství, či si vyrobit zajímavé dekorace do bytu. Najdete zde také různé taneční kurzy, zajímavé besedy, přednášky, výstavy, koncerty. Prostory kluboven nebo velkého sálu si pak můžou pronajímat pro své aktivity jak veřejný tak soukromý sektor. Blíží informace o dění v komunitním centru najdete na internetových stránkách <http://www.ckvb.cz/komunitni-centrum-2/>.

Bohumila Hoštičková

MěÚ Blatná, odbor majetku, investic a rozvoje

Komunitní centrum aktivního života Blatná má od 1. listopadu 2014 nové dramaturgy

Od 1. listopadu 2014 se o dramaturgii v Komunitním centru aktivního života v Blatné starají dvě nové tváře a to sice Bc. Sarah Huikari a Bc. Viktor Brynda, Dipl. um.

Ti chtějí navázat na již oblíbené akce, jmenujme například jazykové konverzace, tvořivé ateliéry, projekt filmového klubu či zajímavé vyprávění z cest našich spoluobčanů.

Novinkou by mohl být cyklus přednášek o zdravé výživě nebo pravidelné setkání u dobré dechovky. Jejich realizaci a finální podobu však ukáže čas. Každopádně si myslím, že se máme na co těšit a kultura v Blatné bude patřit ke špičce v regionu.

Bc. Viktor Brynda, Dipl.um.

Blatenská rolnička v Domově pro seniory Blatná

Ve středu 10. září 2014 proběhl v Domově pro seniory 10. jubilejní ročník setkání seniorů Blatenská rolnička. Tento den je věnovaný ukázkám kulturních vystoupení, které si připravili seniři ze spřátelených domovů a zařízení sociální péče.

Účastníky letošního ročníku byly: Domov Petra Mačkov, DOZP Osek, DS Mistra Křišťana Prachatice, Centrum Rožmitál pod Třemšínem, DS Strakonice – Lidická, DS Strakonice – Rybníční a DS Blatná.

Přítomný pěvecký sbor z Blatné

Úvodem přivítal všechny přítomné ředitel místního domova pro seniory pan Václav Kroupa. Popřál našim hostům i domácím uživatelům, aby se celý den vydařil. Poté následovalo vystoupení Točte se pardálové – Staropražský kabaret. Vylisováním pořadí jednotlivých vystoupení seniorů program pokračoval. A protože letošní účast byla vysoká, domácí – blatenský soubor přišel na řadu až po výborném obědě.

Následovalo zhodnocení celého setkání a poděkování pana ředitele všem zúčastněným za jejich snahu a výkony. Účinkující dostali kytičku, pamětní list, keramickou plastiku a medaile, které zhotovili uživatelé našeho domova v keramické dílně. V odpoledních hodinách přišla na řadu Osečanka a ta celý den uzavřela.

Chceme poděkovat nejen všem účinkujícím a jejich doprovodům, zaměstnancům, kteří se podíleli na celé akci, ale také studentům SOU Blatná, kteří nám celý den pomáhali. Také chceme touto cestou vyjádřit dík všem, bez jejichž pomoci, by se toto setkání i jiné aktivity našeho domova nemohly uskutečnit. Děkujeme: ALIMPEX FOOD,a.s., BIDVEST, s.r.o., Blatenská ryba. spol. s r.o., Česká Lékárna Holding, a.s., ELKO, velkoobchod nápojů, s.r.o., Jan Mrvík, soukromý zemědělec Drahenický Málkov, Karel Emler – Nápojové automaty, Lahůdky Radošovice, s.r.o., Město Kasejovice, Mráz Agro CZ, s.r.o., Múúú- Maso Uzeniny Písek, a.s., obce: Bezdědovice, Bělčice, Chobot, Kadov, Kocelovice, Lnáře, Mačkov, Mladý Smolivec, Rovná, Uzenice, Uzeničky, pan Václav Flandera, paní Zdena Augustinová, paní Miluše Kordulová, paní Mgr. Alžběta Nejedlá, Pekárna Delta, Pekařství Vrána Josef, POGRR, s.r.o., Velkoobchod Václavík, s.r.o., Zdeněk Vilánek, Češtice, ZEO trade, spol.s r.o.

Anna Horová

Studenti SOU Blatná, kteří nám celý den pomáhali

Blatná a její obce

Dnešním dílem završujeme sondu do osmi osad, které patří pod Blatnou. O Blatné samotné toho bylo napsáno mnohé. Málokdo však ví, že součástí Blatné jsou i tzv. osady (formulace dle zákona o obcích), kterými jsou Blatenka, Čekanice, Drahenický Málkov, Hněvkov, Jindřichovice, Milčice, Skaličany a Řečice. Vyjma Řečice byly jednotlivé osady ve své historii samostatné a za dob socialismu se v rámci centralizace veřejné správy nuceně sloučili s Blatnou, většinou ke konci let sedmdesátých, či počátkem let osmdesátých. V 90. letech 20. století však tyto osady nevyužili možnost osamostatnění se a zůstaly pod správou Blatné. V každé z osad fungují osadní výbory, zvolené trvale žijícími občany v každé této vesničce. V době, kdy vyjde toto číslo „SOBáčku“, budou již známa nová složení osadních výborů. Volby do nich proběhly pod dohledem MěÚ Blatná během října a listopadu tohoto roku. Předsedové osadních výborů v podstatě vykonávají funkci někdejších starostů a jsou takto v těchto obcích místními občany mnohdy i chápáni. S městem Blatná komunikují, spolupracují a prostřednictvím nich je v obci zajišťován rozvoj a investiční činnost. Městem jsou pak neoficiálně nazýváni jako tzv. „malí starostové“. Jakousi záštitu nad osadami vykonává na Městském úřadě v Blatné odbor majetku, investic a rozvoje.

Skaličany

První písemná zmínka o Skaličanech je datována k roku 1411, což však neznamená, že ves v této době vznikla, již před tímto letopočtem zde žili lidé, jejichž obživou bylo převážně obhospodařování půdy a zemědělské činnosti jako takové. Název obce je odvozen od „lidí bydlících na skalici, na skalce“. Je to patrný odkaz na podloží naší vsi, které je skutečně kamenité a skalnaté. Dokladem toho je existence nedalekých granodioritových lomů na Vahlovicku i četný výskyt velkých balvanů a kamenných útvarů v lesních porostech v katastru obce. Název Skaličany je staročeský. Teprve v říjnu roku 1924 byla obec na základě výnosu ministerstva vnitra přejmenována na tento dříve užívaný název. Do této doby se vesnice oficiálně jmenovala Skalčany. Do dnešních dob se mnohdy v běžném hovoru setkáme se starým názvem a můžeme tak zaslechnout, že ten či onen pochází „ze Skalčan“. Ves je zasazena v členité krajině, v dolině mezi lesními porosty a vrchy Nový háj a Vyhlídka. Nejvyšším místem Skaličan je lesnatý vrch u hajnice, nazývaný „Zloděják“ s nadmořskou výškou 502 m n. m. a ke kterému se vážou pověsti o lupičích přepadávající povozy a sedláky. Skaličanský katastr se rozprostírá na více než 670 hektarech a podstatnou část zabírají lesní plochy (378 hektarů). Katastr obce je bohatý i na malebné rybníky, doufejme, že některé jejich názvy snad neodráží historické povahové rysy někdejších obyvatel vesnice (Závist, Pýcha). Místní rybníky byli i zdrojem básnické inspirace pro Ladislava Stehlíka a malířské múzy zde líbali Milana Janáčka a Jana Hálu. Plocha katastrálního území Skaličany dříve bývala větší (více než 900 hektarů), jelikož obec měla i 2 osady a to Újezd u Skaličan a část nynější obce Chobot. Chobot se v 90. letech 20. století osamostatnil a Skaličany tak přišly o část výměry svého katastru. V roce 2011 proběhly ve vsi velkolepé oslavy 600 let od první písemné zmínky a při této příležitosti byla vydána i publikace mapující historii a současnost vesnice.

Kulturní dominantou obce je malebná kaplička sv. Jana Nepomuckého vystavěná v roce 1866, ve které v letošním roce celebroidal po mnoha letech pan farář Piasecký mši svatou. Mezi kulturní dědictví patří i boží muka sv. Anny z roku 1775 a dále sv. Ján a křížky v okolí obce, přičemž k některým z nich se dochovaly i historické souvislosti. Jako památky

Kaplička sv. Jana Nepomuckého ve Skaličanech, kresba Jindřich Krátký, 2008

Skaličany - pohled, rok 1950

nelze opomenout ani některé zachované klasicistní štíty selských usedlostí (čp. 4 a čp. 2), vkusně a citlivě upravené svými majiteli. Nutno zmínit fakt, že všechny památky jsou péčí obce opravovány a udržovány. Scenérie Skaličan se objevily i v některých pasážích dvou filmů. Jedná se o film *Šíleně smutná princezna*. Každý si jistě pamatuje na scénu, kdy se herci Josef Kemr a Darek Vostřel koupají po bahenním souboji v rybníce, kterým není žádný jiný, než místní Závist. Několik záběrů bylo natočeno na břehu tohoto rybníka i pro film *Na startu je delfin*.

Skaličany byly jednou z prvních obcí, ve které bylo ustaveno družstvo pro elektrifikaci obce, která byla provedena v roce 1931, vždy zde byl činný myslivecký spolek a obrovskou tradici má místní hasičský sbor, založený v roce 1899 a jehož obroda se v posledních letech, po dobách útlumu, začíná celkem dařit. Sbor byl vždy tahounem kulturně společenského a sportovního dění v obci. Stejně tak došlo po více než 40 letech k obnově fotbalových tradic ve vsi. Legendárními byli v minulosti souboje z Bezdědovickými „O zlatou kosu“ a fotbalové výjezdy do Březnice a Drahenic, pamětníci by jistě mohli vyprávět znamenité historky. Bohužel ani Skaličanům se nevyhnuly důsledky společenských změn po únorovém komunistickém převratu v roce 1948. Komunističtí předáci si zde vzali na mušku dva největší grunty ve vsi – čp. 4 a čp. 9. V důsledku jejich činnosti byly z vesnice vyhnány sedlácké rodiny Volfových a Dlabáčových ze svých statků (a podle vyprávění pamětníků měli následovat další) a ani po restitucích v 90. letech 20. století se už do vsi nevrátili. Ani nemohli. Potomci rodin, včetně doposud žijícího pamětníka vystěhování, téměř stoletého pana Vladimíra Dlabáče, našli své nemovitosti v důsledku socialistického hospodaření v totálně zdevastovaném stavu. Dnes mají tyto grunty již své nové majitele. V jednom z nich navazuje na bohatou blatenskou Böhmovskou rúžářskou tradici neúnavný, čínorodý zahradník a vynikající pěstitel a šlechtitel královny květin pan Miloslav Šíp. Ve vsi fungují i šikovní řemeslníci, truhláři či drobní zemědělské hospodáři.

Zajímavými údaji jsou čísla z demografického vývoje Skaličan. V roce 1869 bylo v obci evidováno 253 obyvatel, v roce 1900 pak jen 197, nicméně docházelo k postupnému nárůstu počtu příslušníků obce s domovským právem ve Skaličanech až na 236 obyvatel v roce 1921 a 329 v roce 1930. V roce 1950 bylo ve vsi již jen 154 obyvatel a v roce 2008 pouze 107. Od padesátých let začalo postupné vylidňování vesnice, což byl v té době celonárodní trend. V současné době je souvislosti s výstavbou nových rodinných domů a rekonstrukcemi rekreačních či nevyužívaných objektů na trvalé bydlení očekávána mírná vzestupná tendence v počtu obyvatel. Na konci roku 2010 bylo ve Skaličanech hlášeno 123 obyvatel k trvalému pobytu, čímž jsou Skaličany nejlidnatější osadou Blatné a disponují více lidmi, než některé obce samostatné. V roce 1869 bylo v obci evidováno celkem 32 domů, v roce 1930 celkem 39 domů a 43 domů na konci roku 2001. Nyní jsou ve vsi dokončovány nové rodinné domy a v obci bude více než 50 domů, což je historické maximum.

Ve Skaličanech jsou stále dodržovány tradice a zvyky, z nichž některé byly postupně obnoveny a některé naopak nikdy nenalezli přerušení. Patří mezi ně pálení čarodějnic, stavění májky, velikonoční rachtání, pouťový víkend, dětský den, posvícenský fotbal, Mikuláš nebo zdobení a rozsvěcení vánočního stromu. Žádná z těchto akcí by se nemohla konat, pokud by nepřiložili ruce k dílu místní obyvatelé a i někteří věrní

přespolní přátelé. Tíha organizace nemůže ležet jen na několika málo lidech. Účelem pořádaných akcí je to, aby se sousedé sešli, oprostili se od případných vzájemných pŮtek, oddechli si od shonu všedních dní a hektického běhu žití, aby se přišli dobře bavit, aby se dali dohromady a společně táhli za jeden provaz, aby nadřadili zájem veřejný nad zájem osobní a přiložili nezištně ruku k dobrému dílu a společné věci. Jisté je, že mnoho věcí se ve Skaličanech prozatím nepodařilo realizovat, ale mnoho věcí na druhé straně ano. Jsou zde vesměs opraveny komunikace, dobře funguje veřejné osvětlení, investovalo se do obnovy a posílení elektrické sítě, bez níž by nebylo možné budovat a připojovat další objekty, došlo k prodloužení kanalizačních řadů, postupně se investuje do obnovy a oprav obecního majetku a takto bychom mohli jmenovat mnoho a mnoho dalších věcí. Značným problémem je však dopravní zatížení obce a stav kanalizace v některých úsecích obce, kterou budovali italští zajatci v době 1. světové války. Občané jsou o záměrech v obci pravidelně informováni na veřejných obecních schůzích, které se konají minimálně dvakrát do roka, zároveň fungují a jsou pravidelně aktualizovány dvě vývěsky ve vsi jako cenný zdroj informací a na jedné ze sociálních sítí je založena skupina Skaličany, ve které jsou vždy čerstvé informace z domova i okolí. Důležitá sdělení jsou prezentována formou hlášení veřejného rozhlasu a na většinu akcí jsou zváni obyvatelé pozvánkou doručenou do každé poštovní schránky v obci. Informovanost obyvatel je jednou z priorit vedení naší obce a ten kdo nechodí na schůze, ignoruje je a nečte vývěsky, by si neměl stěžovat, maximálně sám sobě v rámci sebereflexe, jeli jí schopen.

Osadní výbor tvoří od roku 2010 pánové Václav Cheníček st., Ing. Karel Dlabáč, Stanislav Žižka, Luděk Mička a funkci předsedy vykonává autor tohoto článku (ten mladší Cheníček). V době, kdy vyjde tato exkurze do obce Skaličany tiskem, bude již známo nové složení osadního výboru. V případě ostatních osad jsem položil každému zástupci obce stejné dotazy a tak se i ve svém případě pokusím stručně odpovědět, přestože většina odpovědí je v podstatě uvedena již výše v představení naší vesnice.

Jak vnímáš fakt, že jsou Skaličany „osadou“ Blatné? Pro mne slovo osada vždy znamenalo spojitost s trampíngem, ale toto slovo je oficiálním názvem dle zákona o obcích. Neboli je výhodou, že jste pod Blatnou, nebo by bylo lepší být samostatnou obcí?

Na tento dotaz je těžké odpovědět. Ten, kdo neví, jak samostatná obec funguje, bude tvrdit, že bychom se měli osamostatnit, což však dnes již není možné (zákon vyžaduje tisíc obyvatel). Jistě, samostatnost by přinesla spoustu výhod, ale rozhodně by to neslo i celou řadu, mnohdy hodně nepříjemných starostí. Osobně znám mnoho starostů malých obcí v našem okolí i jinde a jedná se o obrovskou řeholi, vůbec v ničem jim nezávidím, ale ohromně je obdivuji.

Co se v posledních letech ve Skaličanech povedlo a co je nutné ještě udělat, jaké plány máte do budoucna, co zde občanům chybí, co je trápí?

Každý to vidí trochu jinak, ten chce to, jiný zas ono, mnohdy v rámci vlastních zájmů. V tomto je vždycky třeba zachovat jistý odstup a nadhled a zájmy obecné nadřadit nade vše ostatní. Je nutné si uvědomit, že ne všechno může být hned, jdeme postupnými kroky vpřed (zpátky ni krok) a pozvolnu se snažíme vylepšovat podmínky po život v naší vesnici. Také je nutné si uvědomit, že obec jsme my všichni.

Zimní Skaličany na kresbě Ladislava Stehlíka, 1953

Jak se zapojují místní obyvatelé do činnosti v obci?

Musím vyzdvihnout a pochválit ty, kteří se zapojují, aniž by je člověk přemlouval a prosil. V podstatě se jedná pořád o stejné osoby. Je mi jasné, že z důvodu zaměstnání či jiných aktivit ten či onen vždycky nemůže přijít, to už tak chodí, ale pokud někdo něco chce po obci, tak musí napřed sám pro obec něco udělat a dělat. Velice dobře zapadla většina nových obyvatel vesnice a není jich málo. Na druhou stranu někteří nepřispívají do obecního dění už ze zásady, třeba i vzhledem k předsudkům z dob minulých a z dnešního pohledu umělého a směšného segregování na někdejší sedláky a ty ostatní, nebo rozdělování na rudé, oranžové, modré a ty další... takhle by to fungovat nemělo a snažím se, aby to tak nebylo. Lidé by se v dnešní podivné době měli dávat dohromady a zapomenout na žabomyší války, ale to nechám na každém, ať každý začne sám u sebe, než začne mluvit o druhých. Akce děláme pro všechny.

Práce pro obec byla vždy jakousi „charitativní“ činností a člověk, který se této práci věnuje musí mít tak trochu hroší kůže. Je to tak?

Hokejová odpověď zní „no...tak, určitě“. Někdy je to značně únavné a na úkor osobního volna, které by člověk mohl využít naprosto jinak, ale pokud chceme, aby vesnice žila a fungovala, musí mít své tahouny.

Oblíbený sportovní klub?

Jedině Motor ČB, samosebou Dynamo ČB a také FK Kozel Skaličany a TJ Sokol Lom. Jinak fandím všem nadšencům z TJ Blatná a TJ Sokol Bělčice, kteří pracují s mládeží a snaží se jim předat něco ze svých zkušeností a vychovávat je k tomu, aby dělali něco pro své zdraví, aby byli dobrými sportovci a třeba také to, aby byli dobrými lidmi.

Osobní motto či krédo?

Obecně mám velice rád citace, ať už jsou od renomovaných autorů či filozofů, nebo jsou jen tradicionálem. Bylo by toho hodně. Obecně lze říci asi jen to, že by měl každý žít a chovat se tak, aby se za sebe na konci své pozemské etapy žití nemusel stydět. Oproti tomu má každý člověk, každý z nás své hříchy, na které není pyšný, snad budou jednou odpuštěny.

Přeji všem čtenářům „SOBáčku“, aby se jim na místech, kde žijí, žilo spokojeně a aby se cítili být patrioty, se vším, co k tomu patří. To je důležité, protože domov je jen jeden.

Rozepsal se Václav Cheníček

Blatná a její osady

Zveřejněno postupně:

Blatenka	IX/ 2012
Čekanice	XI/ 2012
Drahenický Málkov	I/ 2013
Hněvkov	III/ 2013
Jindřichovice	V/ 2013
Milčice - 1. část	VIII/ 2013
Milčice - 2. část	I/ 2014
Řečice	IX/ 2014
Skaličany	XI/ 2014

DRAHENICKÝ MÁLKOV

Shrnutí hasičské sezóny

Letos do našich týmů přišly nové posily a díky nim jsme se tak mohli zúčastnit řady závodů. Nová energie přispěla k řadě skvělých výsledků a navrátila všem nadšení, které nás začalo pomalu opouštět.

První letošní závody byly na domácí půdě. Kromě poháru starosty SDH se konala i okrsková soutěž. Okrsku se zúčastnilo pouze naše mužské družstvo a skončilo celkově na krásném 2. místě – vyhrálo běh na 100m s časem 64,90 a v útoku skončilo na 3. místě s časem 25,85. V pohárové soutěži, že se klukům podařilo obsadit 4. příčku s časem 26,61. Ženám se útok nepovedl a skončily na 4. místě s časem 28,41. Čest Málkova zachránili veteráni, kteří vyhráli svou kategorii s krásným časem 25,98. Za zmínku jistě stojí, že exhibiční útok předvedlo i družstvo málkovských veteránů. Dále následovaly červnové závody v Blatné, kde se soutěžilo na dva útoky. Ženám se tentokrát zadařilo a ukořistily první místo s vítězným časem 25,60. Muži obsadili sedmou příčku s časem 23,53

Při soutěži v Uzeničkách

a veteráni 2. místo (čas: 29,17). V červenci nás tradičně čekal Chobot. Holcám se podařil rekord, a to čas 22:85, se kterým zvítězily. Veteráni tentokrát obsadili 3. místo s časem 33,67. Bohužel mužům to moc neklaplo a skončili až na 8. místě s časem 32,51. O týden později jsme vyrazili do Uzeniček, které letos považujeme za neúspěšnější závody. Ženy vyhrály s časem 24,88; muži byli druhí s časem 29,13 a veteráni taktéž druhí s časem 26,85. Veteráni ještě vyjeli do Hornosína, kde závodili v ne-tradičním útoku s historickou stříkačkou. Srpen byl na závody nejbohatší. Nejprve jsme vyjeli do Sedlice, kde byla velká konkurence. Mužům se bohužel nezadařilo a skončili dvanáctí s časem 53,22; ženám se povedlo získat skvělé druhé místo s časem 24,34. Další týden nás čekaly Uzenice, kam vyrazily všechny tři týmy. Muži měli bohužel neplatný pokus a tak obsadili 10. místo, stejně tak i ženy měly „enko“ a tak jim v slabé konkurenci patřila druhá příčka. Velkou radost si udělali veteráni, kteří zaběhli svůj rekord (25,13), se kterým samozřejmě zvítězili. Na další závody si vyjeli sami muži do Drahenic, kde se jim podařilo obsadit 2. místo s časem 20,94. Pak na řadu přišly Bezdědovice, zde se zúčastnili muži a ženy, běželo se na dva útoky. Muži obsadili osmé místo s časem 39,07 a ženy druhé místo s časem 25,57. Závěr sezóny se konal opět v Blatné. Mužům se zadařilo a skončili druhí, bohužel ženám to nevyšlo a v improvizované sestavě obsadily 4. místo, veteráni získali taktéž 4. místo. Muži ještě dopoledne stihli navštívit závody v Březnici, kde se zúčastnili pohárové soutěže (2. místo) a soutěže o „nejrychlejší zadek“, kde získali 3. místo.

Na závodech v Drahenickém Málkově

Radostné novinky na závěr - Naše hasička Jana Motyková se nám 28. 6. vdala a nyní je z ní paní Pártlová. Novomanželům gratulujeme a přejeme hodně štěstí do společného života. Další krásnou novinkou je, že našim hasičům Pavle a Romanovi Fíkovým se 30. 7. narodila dcera Ema. Přejeme Emičce zdraví a ať rodičům dělá radost.

Posvícení

Ani letos se málkovské posvícení neobešlo bez tradiční „muziky“. Již druhý rok nám hrálo blatenské country seskupení „Tamty“, které se loni velmi osvědčilo. Přesto, že jsme se sešli pouze v domácí sestavě, zábava byla vydařená.

Text: Lucie Kyliánová a Luboš Kylián

Foto: Lucie Kyliánová

Osadní výbor a Sbor dobrovolných hasičů Drahenický Málkov

zvou srdečně všechny na tradiční

„Adventní zpívání“,

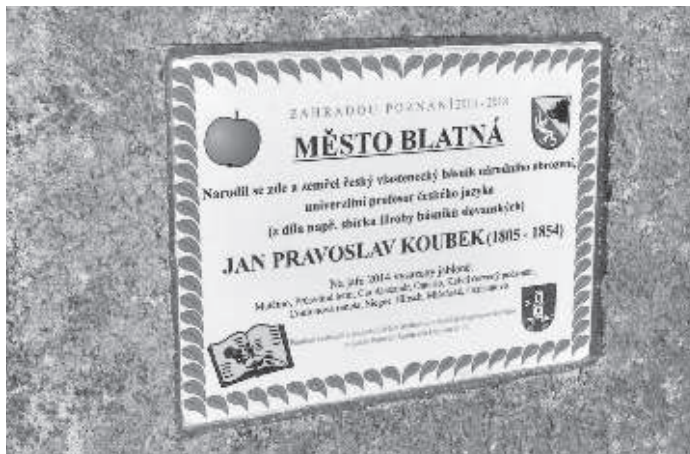
které se uskuteční v sobotu 13. 12. 2013

od 17 hodin v místní kapličce

Zahradou poznání 2013 – 2018

Město Blatná se v roce 2013 zapojilo do projektu „Putování románovou krajinou 2013“. Tento projekt realizuje Město Strakonice ve spolupráci s několika dalšími městy a obcemi v rámci projektu „Zahradou poznání 2013 – 2018“. Jedná se o akci v rámci ekologicko – osvětového cyklu. Cílem této činnosti je přiblížit veřejnosti autory spjaté s regionem a vytvořit v přírodě turistická zastavení, na kterých se vysazují dřeviny, většinou krajové odrůdy ovocných stromů. Takto vzniklo v loňském roce zastavení v prostoru na návrší poblíž odbočky k rybníku Kaneček, který nabízí výhled na kostel v Paštíkách, významnou sakrální dominantu Blatenska. (Vysazovaly se ovocné dřeviny také v Radomyšli, Hajanech i jinde – pozn. redakce.) V tomto prostoru bylo vysazeno několik odrůd jabloní, byly zde umístěny dvě lavičky a pořízen pamětní kámen věnovaný Ladislavu Stehlíkovi. Pocestný, který tudy bude procházet, zde nyní může odpočinout při své vycházce do přírody a rozjímat nad výhledem směrem k Paštíkám a možná si tak i připomenout poetiku stehlíkových literárních a výtvarných děl.

Do spolupráce s Městem Strakonice se v loňském roce v rámci této akce zapojilo zhruba 15 obcí. V roce 2014 navazuje na uskutečněný projekt další fáze s názvem „Putování básnickou krajinou“, v roce 2015 bude následovat Putování malovanou krajinou, v roce 2016 Putování dramatickou krajinou, rok 2017 bude zaměřen na Putování vědeckou krajinou a v roce 2018 na Putování filmovou krajinou. V letošním roce byly prostřednictvím tohoto projektu opět vysazeny další stromy, konkrétně 7, které poskytly Strakonice. Blatná pak zajistila vlastní sázení prostřednictvím Technických služeb města Blatné, s.r.o. (pokud byste chtěli vědět, o jaké odrůdy se jedná, můžete navštívit autora tohoto článku na blatenské radnici). Výsadba byla realizována podél cesty od rybníka Kaneček. Byla zde umístěna lavička a osazen pamětní kámen (ten poskytla společnost Agraspol Předmít, a.s.), věnovaný Janu Pravoslavovi Koubkovi, významnému blatenskému básníkovi, buditeli a univerzitnímu profesorovi, od jehož úmrtí uplyne v prosinci letošního roku 160 let. Jeho odkaz zůstává dodnes poněkud nedoceněn a je chvályhodné, že díky péči Města Blatná byl náhrobní kámen jeho rodiny na starém blatenském hřbitově v nedávné době opraven a restaurován.

Město Blatná se pravděpodobně zapojí do další fáze zajímavého projektu i v letech následujících a výsadba proběhne podél cesty vedoucí od rybníka Kaneček směrem ke skaličanské silnici s podmínkou, že se podaří majetkově vypořádat pozemky podél této komunikace. Sázení dřevin, nejen v rámci tohoto projektu, navazuje na budoucí vize města související s plánovaným zokruhováním Blatné, nejen pro turistické vycházky podél realizovaných výsadeb. Prostřednictvím krajinných zastavení a pamětních míst je záměrem této akce také přiblížit turistům autory, kteří se naším zajímavým regionem zabývali a nacházeli v něm inspiraci pro svá díla, nehledě na estetický a ekologický efekt vysazených stromů. V neposlední řadě má město zájem na zachování a obnově krajinného rázu v okolí Blatné. Pokud výsadby přežijí, bude na ně v budoucnu snad hezký pohled, jako na stromořadí či aleje, které by v krajině měly být chráněny a obnovovány.

Václav Cheníček

Město Blatná pokračuje v sázení stromů a budování stromořadí

Město Blatná již několik let každoročně vysazuje množství dřevin v rámci obnovy zeleně a tvorby nových stromořadí a alejí. Mnohé výsadby jsou realizovány podél stávajících polních cest v majetku města, některé z výsadeb byly provedeny v trasách cest dnes již neexistujících a zaniklých v rámci kolektivizačního procesu rozorávání mezí a zcelování velkých půdních celků. Dobrou zprávou budiž fakt, že je město v této snaze úspěšné v čerpání dotačních prostředků a většina realizovaných sázení nezatížila rozpočet města vysokými částkami. Není tomu tak však v případě následné péče, která stojí město jistě náklady, zejména v oblasti závlivy v prvních letech po výsadbě a hlavně v nutném dosazování, hlavně z důvodu vandalských činů a nešetrného zemědělského hospodaření podél vysazených stromořadí. Poslední výsadby, které proběhly koncem října tohoto roku, byly podpořeny v rámci dotačního programu „Péče o krajinu - podprogram pro zlepšení dochovaného přírodního a krajinného prostředí“. V rámci tohoto programu byly osázeny plochy podél obecních cest v katastru Jindřichovic, Blatenky a Skaličan. Výsadby proběhly v druhovém složení: dub zimní, javor mléč, lípa srdčitá,

třešeň ptačí, jeřáb ptačí, jabloň lesní a hrušeň planá a to v celkovém množství více než 100 kusů. Jednalo se o kontejnerované odrostky vysoké 150 až 200 cm s ukotvením ke dřevěnému kůlu, s provedením ochrany proti okusu zvěří (plastová chránička) a se zálivkou při výsadbě. Sázelo se ve sponu 10 m, což zajistí i možnost zajištění zemědělské techniky na obhospodařované půdní celky. Sazení zabezpečila tradičně kvalitně společnost Kaiser s.r.o. z Rožmitálu pod Třemšínem. V rámci této výsadby i výsadeb již realizovaných by bylo žádoucí zapojení veřejnosti, například v oblasti následných zálievek vysázených stromů a případné ožínání mezi v provedené výsadbě. Již realizované výsadby respektovaly původní krajinnou druhovou pestrost dřevin, včetně ovocných stromů. Postupnou obnovou původních cest (i formou výsadby alejí či stromořadí) je kromě přírodního a ekologického efektu zamýšleno budoucí propojení vycházkových okruhů s cílem vytvoření např. naučných stezek či cyklotras pro turisty s následným propojením do okolních obcí, pokud tyto budou mít o projekt podobného rázu zájem. Plánovaná výsadba v podstatě navazuje na již realizovanou sazení zeleně v okolí Blatné. V budoucnu by vzrostlé stromy mohly zpříjemnit estetický dojem a nalákat nejen místní obyvatele k vycházkám třeba do míst, která sami neznají. Pokud se podaří vybudovat uvažované naučné stezky, budou alež možným poučením dítek školou povinných. Zde se nabízí možná spolupráce s mysliveckými sdruženími, mimo jiné v oblasti osvětové činnosti a vzdělávání dětí a mládeže, které může směřovat k pocitu odpovědnosti za krajinu, přírodu a lokalitu, ve které žijeme.

Václav Cheníček

Skaličanský FK Kozel zažil „Kadovské Nagáno“

V duchu coubertenovských tradic, že „není důležité zvítězit, ale účastnit se“, vyrazil tým FK Kozel Skaličany na fotbalová klání do některých oblíbených či spřátelených obcí ve svém okolí. Fotbalové družstvo složené z místních nadšenců a několika přátel honících se za kulatým nesmyslem, bylo založeno v létě roku 2012 a nekladlo si žádné velké cíle. Chuť něco dělat a ne jen sedět za pecí, kritizovat a remcat, že se nic neděje a že nic nemá cenu podnikat, převládla nad počátečními neúspěchy kozlů a ti s úsměvem na rtech obrazilili několik turnajů, na kterých byli příjemným zpestřením fotbalového dění, někdy i s emocionálním efektem. S nadsázkou FK Kozel navštěvoval turnaje s tím, že když skalčanští přijedou, ostatní týmy mají jistotu, že nebudou poslední. Nepřilíší lichotivá výsledková bilance však nikdy nebyla tím podstatným a důležitým v partě borců, kteří si na nic nehrají a jedou si zaběhat, sejdou se v přátelském duchu a dobré atmosféře, poklábojí a osvěží se. Stejně tak měla proběhnout naše návštěva zářijového Viklanského turnaje v malé kopané v Kadově. Turnaj, na kterém nikdy mnoho gólů nepadá, potvrdil tuto reputaci i v letošním ročníku a týmu FK Kozel se nejen k překvapení ostatních účastníků, ale i k šoku ve vlastních řadách, podařilo celý turnaj vyhrát

a jako bonus získat i cenu pro nejlepšího brankáře turnaje. Někteří kozlové hrdě neskrývali slzy dojetí a triumfální oslava gradovala v Hospodě u Čiláka v Buzicích. Po vzoru českých zlatých hochů z Nagana byla následně provedena spanilá jízda domovskou obcí a pohár vystaven v úřadovně, kde nalezl nejčestnější místo mezi skaličanskými hasičskými trofeji. Obrovské poděkování a pomyslný smeknutý klobouk patří členům týmu FK KOZEL Skaličany, který odehrál vítězný turnaj v Kadově v sestavě Libor Slezák (kapitán), Jarda Fořt (nejlepší gólman a El Prezidento FK Kozel), Jirza Blovský (viceprezident), Petr Šavřda,

Jarda Fořt, nejlepší gólman turnaje

FK KOZEL Skaličany na turnaji v Kadově

David Nováček, Zdeněk Voborník, Jakub Darda, Michal Panfil, Jiří Opava, Filip Řezáč, Václav Cheníček, Milan Pošta (kustod). Velké poděkování patří i vám všem, kteří jste nás přijeli podpořit a stejné poděkování patří i kadovským za pozvání a organizaci turnaje.

Václav Cheníček

Skalčanská pencele 2014

Skaličanské posvícení připadá na druhý říjnový víkend. Od roku 2012 je součástí posvícení turnaj „Skalčanská pencele. Jedná se o akci, která je založena na kopání pokutových kopů. Propozice soutěže jsou stanoveny tak, že se hraje vyřazovacím způsobem (formou play off), přičemž každý hráč je exekutorem penalty a zároveň brankářem. Každý ze soutěžících třikrát střelí a třikrát chytá (1 bod za gól pro střelce; 2 body pro brankáře v případě, že nepadne gól) a hráč s lepší bilancí postupuje dále.

Letošní miniturnaj družstev nabobtnal na pět týmů. Přestože je soutěž stavěna hlavně na individuální části, pořadatelé se rozhodli zájemce v týmové soutěži přijmout do turnaje a podle průběhu zápasů se zdálo, že se jednalo o krok dobrý. Organizační náročnost tím sice značně vzrostla, ale jednotlivé zápasy měly svůj náboj a padalo slušné množství gólů. Celkem jich střelci do brankářských sítí umístili v deseti zápasech 32, čímž si i přítomní diváci přišli na své. Některé ze vstřelených gólů by stály za zaznamenání do síně slávy, zejména gól kozla Vládi Samce z přímého kopu z poloviny hřiště, nebo branka vstřelená blatenským gólmánem Karlem Šrámkem. Za zmínku stojí i přesné zásahy Libora Slezáka, Tomáše Voborníka, myštického kanonýra Topinky, blatenský gól Martina Frouze či trefy drahenického Kimela a (J)Elitního střelce Tomáška. Průběh turnaje nepřijemně poznamenalo několik žlutých karet a dokonce i dvě červené, nutno konstatovat, že oprávněně udělené sudím Daliborem Hanzlíčkem, který zkušeně odpískal celý turnaj.

Konečné pořadí: 1. místo Sborná Myšnice, 2. místo FK KOZEL Skaličany, 3. místo SK (J)ELITA Vacíkov, 4. místo Nová růže Drahenice a na 5. místě se umístil Výběr světa Blatná.

Nejllepším střelcem turnaje se stal hráč Myštic Mates Topinka s pěti přesnými zásahy do soupeřových sítí. V těsném závěsu za ním dali po čtyřech gólech domácí kozel Tomáš Voborník (jinak loňský vítěz individuální části, ve které letos nestartoval) a hráč z týmu (J)Elita Pavel Tomášek. Tři přesné zásahy zaznamenal Libor Slezák a Patrik Průcha. Po dvou gólech vstřelili hráči Kimel, Svatoň a Barát, po jednom Vrátný, Šrámek, Reguš, Samec, Převrátíl, Frouz a Polan (do gólové bilance nejsou počítány rozhodující penalty v případě rozstřelu v remizovém stavu, těmi šťastnými exekutory byli L. Slezák a Kimel). V kategorii nejlepší gólman nakonec zvítězil blatenský Karel Šrámek.

Po vyhlášení výsledků klubové části byl zahájen hlavní program turnaje – soutěž jednotlivců. V mužské kategorii startovalo rekordních 32 účastníků (v předchozích ročnících 16) a k vidění byly zajímavé a mnohdy vysoce kvalitní souboje. Vyřazovací část postupně vykrystalizovala ve finálový souboj Pepy Čabrádka s Jirkou Opavou. Prvně jmenovaný byl v tomto souboji úspěšnějším a odnesl si pohár pro vítěze třetího ročníku Pencele a množství hodnotných cen. Třetí místo obsadil Míra Švejda, čtvrté Pavel Kocman (v roce 2013 třetí), páté Karel Šrámek, šesté Matyáš Brůna, sedmé domácí Dan Bari a osmé loňský finalista Radek Jaroš. V ženské kategorii zvítězila Kateřina Břehčová před Jitkou Fořtovou a loňskou vítězkou Andreou Čípelovou. Čtvrté místo obsadila

Petra Voborníková, páté Martina Ředinová, šesté Martina Blovká a sedmé Mili Opavová. Do bojů nakonec nezasáhla kvůli pracovním povinnostem Šárka Solarová. V dětské kategorii byl nejlepším Jakub Opava před Tomášem Fořtem. Bronz získal v souboji s Míšou Fořtovou loňský vítěz Albert Kopecký, pátý skončil Lukáš Fořt před Janem Vylítou, sedmé místo patřilo Dominiku Dufkovi a osmé místo obsadila Leontýna Tvrďá. V souboji nejmenších porazil Lukáš Tvrď Dominika Blovkého.

Všichni startující obdrželi odměny od sponzorů turnaje a ti, co se umístili na předních místech, i velmi hodnotné ceny, kterým efektně dominovaly čtyři živé kachny s několika pytli krmení. Smolařem dne byl vyhlášen Václav Zoubek, který se s dostatečným předstihem přihlásil do turnaje, ale administrativní chybou se nevešel do turnajového pavouka. Jmenovanému každopádně patří pochvala za vzorně připravený trávník skaličanského neobvyklého hřiště. S nadsázkou byla vyhlášena i kategorie „dřevák dne“, ale výstižnější by bylo nazvat toto ocenění spalovačem šancí, kterým byl zvolen Kamil Trávníček, jemuž se podařilo nevstřelit góly ani z naprosto vyložených šancí. Závěr povedeného dne se odehrál pod taktovkou hudebního tělesa KAREL (pro tuto akci v sestavě Jirka Resler, Milda Velíšek a Kája Mlha Šular), které svou vynikající produkci roztančilo i zaryté odpůrce tanečních kreací a i přestávkový program mezi písněmi stál za to, neboť byl znamenitě vyplněn „kalíškovanou“. Během večera stihl sportovní matador a neúnavný podporovatel dění v obci Stanislav Žižka s přítomnými dokonale zalít svého dalšího vnuka, pojmenovaného po slavném českém vojevůdci a přítomní museli být spokojeni, neboť veselost a dobrá nálada v sousedském a přátelském duchu ten večer zvítězila na plné čáře. Skaličanskému posvícení přálo počasí (oproti pouťovému víkendů) a až na několik „padlých za obec“ v rámci večerního „boje“ a v důsledku značné únavy z celého dne, se akce dokonale vydařila a návštěvníkům Skaličan snad i líbila.

Nutno konstatovat, že tento organizačně velmi náročný podnik by se v žádném případě nemohl konat bez vynikajícího organizačního týmu (tvořeného místními i přespolními), který pracoval na plné obrátky a nebral ohledy na některá jízlivá slova a připomínky z řad nepřejícné veřejnosti a i některých rozladěných hráčů, kteří nedokážou zkrotit emoce a unést tíhu odpovědnosti či prohru. Skalčanská pencl se koná s podporou sponzorů, kteří věnují hodnotné ceny do odměn pro soutěžící. V letošním roce se jednalo o materiální podporu, kterou věnovalo Město Blatná, Osadní výbor Skaličany, Svazek obcí Blatenska, BP Service (náradí Roman Pojer), Blatenská ryba s.r.o., Agro Blatná, a.s., Bohemia Konstrukt Strakonice, Servis Kolář (Jiří Kolář, Mačkov), Agro Best Běstovice, Dura (Blatná a Strakonice), Elko (nápoje Blatná, Dan Lexa), Leifheit Blatná, Železářství Josef Bambásek, Strom (pobočka Lnáře, Filip Kopáček), Albín Veselý – stavebniny Blatná, Fides Agro, Rabbit Trhový Štěpánov (prodejna uzenin Blatná, Radka Kvardová), S&S Truhlářství (Ota Synek a Martin Solar), Zemědělské družstvo Lnáře, Černá liška (Zdeněk Slezák ml.), Hospoda u Čiláka Buzice, Restaurace Sokolovna Blatná (Jiří Datel Říha), skaličanští včelaři Ing. Karel Dlabáč a Stanislav Solar ml., Václav Zoubek, Petr Chlanda (Obec Nezdvěv). Nemalou finanční částkou akci podpořili Zdeněk Voborník, David Proksch, Jaroslav Fořt (zednické práce) a Ing. Václav Cheníček. Všem uvedeným děkujeme, včetně těch, kteří ceny u jednotlivých firem domlouvali!

Václav Cheníček
(redakčně kráceno)

FK KOZEL: horní řada zleva Zdeněk Slezák, Dan Bari, Štánda Solar, Zdeněk Voborník, Tomáš Voborník, Vláda Samec, Jirka Blovký, dolní řada zleva Jirka Opava, Libor Slezák, Jarda Fořt a Jirka Kotál, chybí David Reguš

Návštěva přátel z Važce

Již několik let trvá naše spolupráce se ZŠ a MŠ ve Važci, v jejímž rámci pracujeme na společných projektech a uskutečňujeme vzájemné výměnné návštěvy. Při naší letošní květnové návštěvě na Slovensku jsme projevili přání, aby oni k nám přijeli v rámci oslav 110. výročí naší školy. To se nakonec podařilo a my jsme jejich návštěvu ve dnech 17. – 19. září vnímali jako velmi milý dárek.

Ve středu 17. září krátce po třetí hodině jsme celou výpravu – pana starostu, paní ředitelku, její zástupkyni, dvě paní učitelky, vedoucí školní kuchyně a 46 žáků – přivítali v Blatné. Byli jsme rádi, že k oficiálnímu přijetí došlo v zasedací místnosti městského úřadu, kde celou výpravu přijal pan Mgr. Bohuslav Navrátil, starosta města Blatná. Po ubytování v penzionu „Slunce“ a v hotelu „Beránek“, kde měla celá výprava zabezpečeny i snídaně, a po krátkém odpočinku začal námi připravený program. A co zahrnoval? Prohlídku školy, sportovní a kulturní večer, výměnu zkušeností pedagogických pracovníků, výlet na zámek a ZOO v Hluboké nad Vltavou, prohlídku blatenského zámku i účast žáků na vyučování. Oba večery byly zpestřeny vystoupením Blatenských mažoretek a mažoretek Prezioso, jejichž výkony všechny přítomné nadchly. Nás zase nadchlo houslové vystoupení žáka 9. třídy Lukáše Ráče, které jsme do všech tříd přenášeli prostřednictvím školního rozhlasu. Jeho bezchybný výkon byl odměněn bouřlivým potleskem.

V rámci všech aktivit se navazovala nová přátelství, která se prostřednictvím mailů a sociálních sítí stále udržují a naši žáci se už těší, až na Slovensko vyjedeme my. Než tomu tak bude, čeká nás další práce na společném projektu, který se bude týkat řemesel a řemeslné výroby v obou regionech.

V závěru je nutné poděkovat všem, kteří se na organizaci celého pobytu podíleli – pedagogům, kteří připravovali pohoštění na společné večery a zabezpečovali dohledy při společných aktivitách; kuchařkám ve školní jídelně, které připravovaly večere, obědy a pekly buchty; žákům, kteří měli na starosti diskotéku a občerstvení; pracovníkům hotelu Beránek i penzionu Slunce za skvělé prostředí, našemu zřizovateli Městu Blatná za podíl na financování ubytování; majitelům Tesly Blatná za finanční dar a Pekařství Vrána za chutné výrobky. I jim musí být odměnou naprostá spokojenost celé slovenské výpravy. Moc děkujeme!

Jiřina Karlíková, ředitelka školy

110. výročí školy

V sobotu 20. září 2014 vyvrcholily naše akce k 110. výročí školy Dnem otevřených dveří, na který jsme pozvali jak bývalé pracovníky a žáky, tak širokou veřejnost. V 10 hodin dopoledne byla celá akce zahájena. Ředitelka školy ve svém úvodním projevu přivítala všechny přítomné a připomněla některé mezníky historie školy, několika milými slovy z pozice zástupce zřizovatele, ale i bývalého žáka, všechny pozdravil i pan místostarosta Pavel Ounický. Malou slavnost ozdobily svými pěveckými výkony žákyně Diana Voborníková (V. B) a Karolína Šišková (VI. B), stejně jako Karin Míková (VI. A) svým recitačním vystoupením. A pak se už otevřely dveře téměř do všech prostor školy – tříd a odborných učeben, kanceláří, tělocvičny, jídelny i cvičné kuchyně a poprvé i na školní půdu,

kde si návštěvníci určitě uvědomili rozlehlost těchto prostor, vychutnali si výhled ze střešních okének a možná zapřemýšleli nad tím, jak by se tyto prostory nechaly využít. (I my nad tím přemýšlíme!). Děti dostaly u vchodu pracovní listy (měli jsme je ve dvou verzích pro mladší a starší), které připravili paní učitelka Martina Kubíková a pan učitel Miroslav Šafr, a díky kterým se seznamovaly s různými zajímavostmi, které tato stodesetiletá dáma ukrývá.

Třídy i chodby se pro tento den proměnily ve výstavní síně, kde si návštěvníci mohli prohlédnout učební pomůcky, učebnice i práce dětí, někde si mohli vyzkoušet své znalosti plněním úkolů prostřednictvím interaktivních tabulí, zavzpomínat nad fotografiemi či kronikami. Ve sborovně a v ředitelně školy bylo připraveno posezení pro hosty a pro bývalé pracovníky školy, kterých se během dne zašlo podívat a zavzpomínat na tři desítky.

Na několika místech byly umístěny otázky k některým školním „záhadám“. Některé odpovědi byly správné, některé nás velmi pobavily. Ale úplně přesně nám vše vysvětlil pan prof. J. Sekera, jehož paměť a znalosti všechny přímo ohromovaly.

Takže:

- schodiště v kabinetu výtvarné výchovy nevede do nebe ani nesloužilo k vycházkám, ale kdysi vedlo na půdu, kde se sušila majoránka a byliny
- na kamenných výstupcích na chodbách a ve třídách neklečeli neposlušní žáci, ale byla tam umístěna topná tělesa
- háky vedle tabulí nesloužily pro mučení neposlušných dětí, ale na zavěšení tabulí.

Celý den bylo na školním dvoře zajišťováno pro návštěvníky občerstvení, odpoledne hrála pro potěchu i hudba. Dle počtu rozdaných kartiček, které sloužily jako pomyslné vstupenky, navštívilo školu zhruba 500 návštěvníků. Zápisy v knize návštěv svědčí o tom, že se jim v naší škole líbilo. A to bylo i naším cílem.

Jiřina Karlíková, ředitelka školy

**SDRUŽENÍ RADY RODIČŮ A PŘÁTEL ZÁKLADNÍ ŠKOLY
J.A.KOMENSKÉHO V BLATNÉ PORÁDÁ
V MÍSTNÍ SOLOLOVNĚ**

**31.LEDNA 2015
OD 18:00–22:00 HODIN**

ŠKOLNÍ PLES

PROGRAM:

- PŘEDTANČENÍ
- VÝUKA SPOLEČENSKÝCH TANCŮ
- LOSOVÁNÍ TOMBOLY

SPOLEČENSKÝ ODĚV PODMÍNKOU!

VSTUPNÉ 50,- Kč

Vzdělání a řemeslo České Budějovice

Se začátkem nového školního roku začíná pro všechny deváťáky (i některé osmáky) dilema: „Jak dobře vybrat střední školu nebo učiliště?“ Tradičně poskytují velkou pomoc prezentační výstavy škol.

Na výstavišti v Českých Budějovicích probíhá vždy na podzim výstava „Vzdělání a řemeslo“. Jednotlivé pavilóny přichystaly soutěže, výstavy, ale hlavně kvalitní prezentace jednotlivých škol a učilišť nejen z Jihočeského kraje. Naši žáci IX. B a VIII. A se jeli 2. října podívat, co pro ně výstaviště přichystalo. Deváťáci s konkrétnějšími představami, osmáci na zkušenou. Jednotliví zástupci střední škola a učilišť se svými studenty a uční jim předávali podrobné informace prostřednictvím letáček a pozvánek na dny otevřených dveří. Je důležité si budoucí školu prohlédnout osobně, pokud možno s rodiči. Na výstavišti se školy prezentovaly drobnými dárky, studenti a uční nabízeli ke zhlédnutí nebo i k ochutnání vlastní výrobky a výsledky své práce.

Výstava pod žákovským drobnohledem:

- Výstava „Vzdělání a řemeslo“ mě překvapila svou rozmanitostí a skvělou prezentací všech škol. Zaujaly mě výrobky uměleckých a řemeslných školy, prezentace výuky jako takové. (*Ivana Maroušková*)
- Na výstavě nás zaujala prezentace Středního odborného učiliště v Písku (obor elektřina) svou simulací sváření. (*Eliška Pekárková, Jan Koblih*)
- Zástupci školy byli velmi milí, když nám ukazovali letáčky nebo hovořili o škole. (*Jitka Hůrková*)
- Líbily se mi ukázky policejních zbraní nebo výrobků žáků. I když byla hala přeplněná lidmi, byla příjemná atmosféra. (*Vojtěch Jiroušek*)
- Na veletrhu v Českých Budějovicích se mi líbil stánek policejní školy Trivis - soukromé veřejnoprávní školy, protože mě zaujalo povídání a jejich stánek s krátkým videem o škole. (*Patrik Gyeváť*)
- Na veletrhu mě nejvíce zaujala Střední lesnická škola v Písku, protože ji představovali velmi milí lidé a nebáli se odpovědět na jakoukoli otázku. (*Anna Bláhová*)
- Nejvíce nás zaujaly školy zaměřené na hotelnictví, protože jsme si mohli vyzkoušet, co se tam studuje. Líbilo se nám, že jsme mohli ochutnat výrobky žáků nebo nechat udělat zajímavý účes. (*Nina Panfilová, Matěj Karban*)
- Líbil se nám stánek s počítačovou grafikou, kde jsme si mohli vyzkoušet úpravu fotografií. (*Denisa Hrádková, Ondřej Muchl*)

Marie Vanduchová (výchovná poradkyně) a žáci VIII. A

Spaní ve škole

V noci z 23. na 24. října spala třída V. A ve škole. Společně se školní psycholožkou, Mgr. Irenou Matějkovou, jsme pro děti připravily program. Ve škole jsme se sešli po 18. hodině večerní a program začal bubnovým vystoupením, které pro děti uspořádal Dům dětí a mládeže Blatná. Děti si v rámci programu zabubnovaly na speciální bubny a zahrály si s nimi i různé hry.

Po skončení jsme se přesunuli do třídy, kde si děti vyluštily šifru psanou morseovkou. Příliš času jim luštění nezabralo, a tak se mohly vydat na očekávanou stezku odvahy po škole. Chodily po dvojicích nebo jednotlivě a v několika třídách plnily zadané úkoly. Stezka končila v učebně přírodopisu, kde se děti musely podepsat na papír, který svým pečlivým zrakem sledovala lebka.

Když byla stezka odvahy vyhodnocena, zalezly si děti do spacáků a sledovaly pohádku, po které už postupně začínaly usínat.

V pátek ráno jsme měli ve školní jídelně připravený čaj a šli jsme se nasnídat. K snídani byla bohatá tabule složená zejména z buchet a bábovek, které maminky dětem upekly. Dopolední program pokračoval hrami, které děti učily spolupracovat a smelovaly jejich kolektiv.

Dětem se spaní ve škole velmi líbilo a rády by si ho ještě jednou během školního roku zopakovaly.

Lenka Fiedlerová, třídní učitelka V. A

Náš velký den

21. října 2014 děti ze druhých tříd se svými třídními učitelkami navštívily Městskou knihovnu v Blatné, kde proběhlo "Slavnostní pasování na čtenáře". Již od rána byly děti zvědavé, co je čeká. Ale jak praví přísloví: „Kdo si počká, ten se dočká.“

V knihovně nás přivítaly paní knihovnice J. Formánková a M. Šustrová. Než se děti stačily rozkoukat, otevřely se dveře a v nich se objevil Kašpárek, který žongloval s míčky jako klaun v cirkusu.

S dětmi si povídal o knížkách. Na pomoc si zavolal princeznu. Ta děti naučila správnému zacházení s knihami a slušnému chování v knihovně. Děti plnily různé úkoly: hledaly po knihovně ztracená písmenka, hádaly hádanky. Dokonce si s princeznou vyprávěly vtipy. Nakonec si společně přečetly čtenářské desatero.

Na závěr vešel do knihovny rytíř a nastal slavnostní ceremoniál. Paní knihovnice přečetla čtenářský slib rytířů řádu čtenářského a rytíř pasoval děti na čtenáře. Každý žák dostal „Pasovací listinu“ a knihu „Lentilka pro dědu Edu“ od Ivony Březinové. Paní učitelky dostaly krásnou růžičku jako poděkování a též knihu, kterou si s dětmi ve škole společně přečtou.

Samozřejmě nesmělo chybět společné fotografování dětí s pohádkovými bytostmi – šaškem, princeznou a rytířem. Všichni jsme se moc nasmáli. Hlavně děti, když šašek pochoval paní učitelku, která to vůbec nečekala!

Všem se nám pasování moc líbilo, děti si užily spoustu legrace. Věříme, že děti budou knihovnu rády navštěvovat a budou rády číst.

Moc děkujeme paní Formánkové, paní Šustrové a jejich pomocníkům za příjemně strávené dopoledne.

*Lenka Motyková a Jana Fialová,
třídní učitelky II. B a II. A*

Adaptační pobyt VI. B

Pro žáky 6. B začal letošní školní rok trochu netradičně. Koncem září odjeli na dvoudenní adaptační pobyt do Školy v přírodě ve Střelských Hořticích.

Tyto pobyty umožňují žákům lépe poznat sami sebe i ostatní, jsou vedeni ke spolupráci a zodpovědnosti za sebe i za skupinu. Žáci sdělují

své dojmy, začínou společně prožívat jednotlivé aktivity. Jsou nuceni pobývat společně, musí se tedy naučit spolu vycházet.

Celé dva dny byly naplněny hrami zaměřenými na stmelení kolektivu, účelnou spolupráci ve skupině, na zlepšení schopnosti vzájemné komunikace. Pobytu se účastnila kromě třídní učitelky i školní psychologka a všechny aktivity, jejich průběh a reakce žáků byly společně konzultovány. Třídní učitelka měla prostor pro sledování a pozorování, jak řeší úkoly třída jako celek a jak ke společným úkolům přistupují jednotliví žáci. Na druhou stranu se žáci měli možnost lépe seznámit s novou třídní učitelkou, protože na vzájemné poznávání nezbyvá v rámci školních povinností žáků i učitelů moc času.

Záměr adaptačního pobytu byl splněn. Žáci byli nadšeni z krásného prostředí školy v přírodě a z herny, kterou hojně využívali. Pobyt se jim velice líbil a hned plánovali, kdy se pojedou znovu. Škoda jen, že nejeli všichni žáci, ale po vyprávění zážitků od spolužáků věříme, že se k nám příště přidají.

Jana Komrsková, třídní učitelka VI. B

Dravci

Dne 24. října se byla naše škola podívat na ukázkou dravců. Nejprve jsme se rozdělili na dvě skupiny. První si prohlížela supy a sovy a v druhé nás vyzkoušeli a ukázali nám jiné malé mrštné dravce. Kdo správně odpověděl na otázky, mohl si z ruky vypustit či na ni přivolat dravce. Úplně nakonec nám ukázali, jak ptáci létají a loví. Nás nejvíce zaujal krahujec, který při lovu vzlétne hodně vysoko a na kořist útočí šipkou dolů. Takto může letět rychlostí až 400 km/h. Přednáška se nám moc líbila, dozvěděli jsme spoustu nových informací. Užili jsme si to.

A. Janků, J. Srbová, V. Janota, J. Podlešák, žáci VII. B

Rybářské muzeum Vodňany

Dne 26. 9. jsme se my - žáci 8. a 9. tříd naší školy vydali na exkurzi do Střední rybářské školy ve Vodňanech. Zde jsme si prohlédli rybářské muzeum, které se nachází přímo ve škole. Viděli jsme živočichy, kteří žijí v okolí rybníků, rybářské vybavení – historické i novodobé pruty, oblečení a další předměty. V závěru prohlídky jsme si vyzkoušeli test na interaktivní tabuli a dostali jsme dárkovou tašku s pracovním sešitem. Poté jsme se věnovali živým rybám – v obrovských akváriích plavaly tuzemské i cizokrajné ryby. Nás ale zaujal hlavně leguán. Výlet jsme si všichni užili a dozvěděli jsme se zajímavosti o rybách a o rybářství.

Lucie Stichenwirthová, IX. A

Nicholas Winton – Síla lidskosti Hodnocení žáků IX. A ZŠ JAK Blatná

15. října zhlédli žáci 5. až 9. ročníku dokument „Síla lidskosti“. Dokument natočil slovenský režisér Matěj Mináč o Nicholasi Wintonovi, který zachránil těsně před vypuknutím 2. světové války z Československa 669 židovských dětí. Pro všechny tyto děti našel náhradní rodiny v Anglii. Po skončení dokumentu následovala beseda s panem Zdeňkem Tulisem, který se několikrát osobně setkal s N. Wintonem. Z. Tulis ochotně odpovídal na všechny zvědavé dotazy žáků, které se týkaly převážně osobního života pana Wintona.

Naše škola se připojila k petici za udělení Nobelovy ceny za mír N. Wintonovi. Tuto petici je možné podepsat i elektronickou formou na www.wintonfilm.com.

A nyní již vlastní hodnocení žáků:

- Film se mi hodně líbil, baví mě totiž historie. Líbila se mi odvaha pana Wintona, jak se z ničeho nic sebral a šel zachraňovat české děti.
- Příběh se mi velmi líbil, protože byl emočně ohromně silný. Bylo to krásné a smutné zároveň. N. Winton by si určitě zasloužil Nobelovu cenu nebo něco takového.
- Líbilo se mi to. N. Winton je hodný a spravedlivý člověk, který se nezajímal jen sám o sebe. Takových lidí je málo... Párla bych si ho potkat.
- Byl to nádherný film, dojal mě, určitě na něj nezapomenu.
- Nejdojemnější bylo loučení rodičů s dětmi a pak setkání zachráněných dětí s nejstatečnějším člověkem – N. Wintonem.

- Dnešní beseda a promítání filmu o siru N. Wintonovi se mi líbilo, byl to ten nejlepší program, který jsem zatím viděl. Myslím si, že si mnoho lidí uvědomilo, jak snadné je pomoci druhému člověku.
- Film byl hezky udělaný, moc se mi líbil. Představila jsem si, co bych dělala, kdybych tehdy žila. Měla jsem strašně divný pocit, je to z jedné strany hodně smutný, ale zároveň krásný.
- Dojalo mě to. Myslím, že je nádherné natočit film o někom tak výjimečném, kdo zachránil tolik životů a udělal to, aniž by od toho něco očekával.
- Bylo to smutné, dojemné, zajímavé.
- Nepopsatelný zážitek! N. Winton je živým důkazem toho, že svět není tak zkažený, jak někteří tvrdí.

Martina Kubíková a žáci IX. A

Nicholas Winton – Síla lidskosti

(vzdělávací pořad pro studenty SŠ,
gymnází a žáků 5. -9. tříd ZŠ)

Někteří s velkým očekáváním, někteří s nedůvěrou, tak usedali žáci 2. stupně do hlediště blatenského kinosálu, aby zde zhlédli projekci dokumentárního filmu „Nicholas Winton – Síla lidskosti“ režiséra Matěje Mináče. Film vypráví neuvěřitelně lidský příběh o záchraně českých a slovenských židovských dětí. Tehdy 29 letý britský obchodník Nicholas Winton zorganizoval v roce 1939 vypravení 8 vlakových souprav z okupované Prahy do Londýna, a zachránil tak 669 židovských dětí před jistou smrtí v koncentračních táborech. Příběh se prolíná s historickými fakty z válečných let a s pozdějším setkáním sira Wintona s již dospělými zachráněnými židovskými dětmi, ze kterých se za tu dobu staly významné osobnosti z oblasti vědeckého, uměleckého i politického života. Pro všechny diváky to byl silný emotivní zážitek, při kterém se mísily slzy na plátně se slzami v hledišti. Tento výjimečný prožitek ještě umocnila závěrečná beseda s dramaturgem projektu. A na závěr několik vzkazů autorům projektu a siru N. Wintonovi od žáků 8. A. Co by chtěli vzkázat autorům dokumentu?

- „Děkuji za tento film. Byl to dojemný dokument. Jsem rád, že jste udělali tento film o N. Wintonovi, protože je to vážně dobrý člověk pro to, co pro děti udělal. Zachránil jim život.“
- „Jste výborný člověk s dobrým srdcem, zasloužil byste si vyznamenání. Přeji vám, abyste tu s námi ještě dlouho pobyl ve zdraví.“ „Svět je veliký, ale je zde málo takových, jako jste vy.“

Hana Kubíková, třídní učitelka 8. A

Sportovní den prvňáčků ZŠ TGM

Sport by měl být příjemnou součástí života každého včetně dětí. Měli jsme možnost využít nabídku fotbalového oddílu TJ Blatná, která 26. 9. 2014 pořádala sportovní dopoledne s názvem „Můj první gól“. V půl deváté ráno jsme s dětmi vyrazili na letní stadion. Děti byly velmi natěšené. Některé prvňáčky měly poprvé příležitost proběhnout se po fotbalovém trávníku. Na stadionu už bylo vše připravené. Po milém přivítání panem Michalem Vanduchem a panem ing. Petrem Linhartem jsme se pustili s elánem do hraní. Ano do hraní, pro takhle malé děti musí být sportovní aktivity hlavně hrou. Školáčky se rozdělili do čtveřic a zkušené fotbalistky z A týmu pro ně měly připraveno deset stanovišť, která byla zaměřená na cvičení obratnosti, rychlosti, síly a samozřejmě

nemohla chybět cvičení s míčem. Mladí fotbalisté byli skvělí, s dětmi pracovali tak samozřejmě a zábavně, jako by to byla jejich každodenní práce. Všechny skupinky se za dopoledne vystřídaly na stanovištích. Malí sportovci dostali na posilněnou svačinku v podobě párku v rohlíku a pít mohli, kdykoliv měli potřebu, teplý čaj byl v sychravém zářijovém dopoledni velice vítaný. Po sportovním výkonu musí přijít také zasloužená odměna. Děti si nastoupily na slavnostní zakončení příjemného dopoledne. Všichni dostali památeční medaili, knížku o jihočeských fotbalových klubech v naší republice, tričko a spoustu dobrot na posilněnou. Vyhodnocení byli i ti nejlepší. Chtěla bych poděkovat fotbalovému oddílu za tak zdařilou akci a doufám, že jsme se neviděli naposled. Přála bych si, aby se některý z malých sportovců stal posilou pro naše blatenské fotbalové týmy. Snad tato akce některé děti nadchla natolik, že se budou v budoucnu fotbalu nebo jinému sportu věnovat aktivně.

Zdenka Voříšková, třídní učitelka 1. A

Pasování prvňáčků

Rok se sešel s rokem a opět přišel čas pozvat rodiče našich nejmenších žáků na slavnostní pasování. Děti navštěvují již jeden měsíc základní školu a mnohému se zde naučily. Proto nastal čas, kdy si zaslouží, aby byly slavnostně pasovány na školáky. Středa 1. října 2014 byla velkou slavností pro naše obě dvě třídy prvňáčků. V 8.15h se sešli v hale naší školy nejprve rodiče žáků z 1. A a od 9.00h vystupovali žáci 1. B. Obě třídy navštívily společně se svými paní učitelkami a svými patrony z 9. A i B pásmo básní a písní s pohybovým doprovodem. Následovalo samotné pasování prvňáčků, kdy při slavnostních tónech předstupovali před pana školníka, který je přivítal oficiálně ve škole a pasoval je na školáky. Paní učitelky odekorovaly děti šerpou a ještě každé z nich dostalo od patrona spoustu dárečků. Většina přítomných se neubránila slzám. Aby i naši nejstarší žáci byli odměněni za pomoc a velkou oporu, dostal každý od svého prvňáka malý dáreček. Pásmo pokračovalo závěrečnou společnou písní, se kterou se školáci rozloučili se svými rodiči i ostatními hosty. Nervozita na dětech nebyla znát a obě třídy zvládly svá vystoupení bezchybně. S úsměvem na rtech se všichni rozešli. Rodiče domů, do práce a naši školáci se vrátili do svých tříd plnit školní povinnosti.

Eva Vonášková, třídní učitelka 1. B

Pasování na čtenáře

Kniha - přítel člověka. Tuto větu děti slyšávají od raného dětství a jistě mi dáte za pravdu, že platí stále. I když je dnešní svět zahlcený počítači, tablety a mobilními telefony, rádi se vracíme k papírové a hmatatelné formě textu a snažíme se, aby ani děti nezapomněly, že knížka je opravdu přítel člověka. V mateřské škole a první třídě se děti seznamují s tím, co nám knížky dávají, učí se s knížkami správně zacházet a kde si i knížky mohou vypůjčit. Mnoho dětí zavítalo do knihovny už dříve společně s rodiči. Naši druháčkové prožili velkou slavnost, při které se stali čestnými čtenáři městské knihovny. Od 14. října si už může dojít půjčit jakoukoli knížku každý druhák. V knihovně na

děti čekaly dvě paní knihovnice a hned si s nimi zopakovaly pravidla, jak se ke knížkám chovat a jak to v knihovně chodí. Celým slavnostním pasováním na čtenáře nás provázeli Kašpárek a princezna. Aby děti prokázaly, že se mohou stát opravdovými čtenáři, čekalo na ně několik úkolů, hledat poztracená písmenka, vyluštit hádanky a jiné. Samotného pasování se ujal šlechetný rytíř. Složením slibu, pokleknutím, pokynutím mečem a převzetím čtenářské listiny se děti staly čestnými čtenáři blatenské knihovny. Jako památku na tuto chvíli všichni obdrželi knížku „Lentilka pro dědu Edu“, kterou jsme si zařadili do mimočítankové četby. S úsměvem na tváři a očima zabořenými do knížky jsme se vraceli spokojeně do školy. Chtěla bych velice poděkovat všem, kteří se podíleli na celé slavnosti. Už se těšíme na další návštěvu ☺

Pavla Fousová, třídní učitelka 2. A

Masařky budou podnikat

Členové žákovského parlamentu ZŠ TGM ani v letošním roce nezahálají. Pokračujeme dál v projektu Škola pro demokracii a jako Konzultační centrum pro žákovské parlamenty pro Jihočeský kraj postupně oslovujeme základní školy, na kterých funguje žákovský parlament, a navazujeme s nimi spolupráci. Už 21. listopadu přivítáme na naší škole parlamentárky z Březnice, které jsme pozvali na společné zasedání a prohlídku školy. Rádi se s nimi podělíme o naše zkušenosti s vedením ŽP na naší škole, ale očekáváme také inspiraci novými akcemi, které pořádají členové ŽP v Březnici.

Dalším zajímavým projektem, kterého se v tomto školním roce s žákovským parlamentem zúčastníme, je projekt Regionální hospodářské komory Plzeňského kraje s názvem Podpora podnikatelských znalostí žáků ZŠ. Projekt je zatím na samém počátku, ale už teď víme, že se v naší činnosti zaměříme především na neziskové organizace. Výsledky projektu budeme na konci školního roku prezentovat na společné konferenci všech 90 minipodniků z celého kraje.

Ludmila Růžicková, koordinátorka ŽP

Adaptační kurzy se staly tradicí - SOU Blatná 2014

Přechod ze základní školy na školu střední bývá důležitým a nelehkým milníkem našeho života. Pro usnadnění této změny je na mnoha středních školách pořádán adaptační kurz, během kterého zpravidla dochází ke stmelení nově vzniklé skupiny studentů a k posílení celého kolektivu. Stejně tak je tomu i na Středním odborném učilišti, Blatná, U Sladovny 671.

Pořádání adaptačních kurzů má na tomto učilišti již dlouhou tradici. Letošního kurzu se zúčastnily kolektivy prvních ročníků oborů automechanik, opravář zemědělských strojů, elektrikář a autoelektrikář.

Adaptační kurz byl v tomto roce realizován lektorkami občanského sdružení Elio, nově v areálu učiliště, s finanční podporou Městského úřadu Blatná a to druhý zářijový týden. Dvou a půl

denní kurz si kladl za cíle urychlení a upevnění správných procesů, které by v běžném školním prostředí trvaly i několik měsíců. Během kurzu si studenti osvojili nejen vnímání odlišností jednotlivců, reflexi vlastních pocitů a řešení problémů v kolektivu, ale také se naučili spolupracovat a lépe se poznali.

Aktivita, které byly během kurzu zaměřeny na spolupráci, komunikaci a toleranci jsou velice důležité nejen ve školním prostředí, ale i v praktickém životě. Těmto dovednostem se vlastně učíme všichni po celý život.

Děkujeme za profesionální přístup lektorkám občanského sdružení Elio Mgr. Krametbauerové a K. Kunclové.

Pokud chcete vidět fotodokumentaci z této i jiných akcí pořádaných naší školou, navštivte stránky www.soublatna.cz.

Zemědělská technika putuje z polí do školy

Učiliště v Blatné patří mezi 15 středních odborných škol, zapojených do projektu „Rozvoje technického vzdělávání v Jihočeském kraji“. Jedním ze specifických cílů je spolupráce s regionálními podniky a zapojení odborníků z praxe do přímé výuky.

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Ředitel společnosti LIVA Předslavice Libor Jungvirt krajskou iniciativu vítá: „Naše rodinná firma stále hledá šikovné a technicky vzdělané lidi do servisního týmu v jihozápadním regionu Čech“. A pokračuje: „Spotěšením jsem přijal zprávu z blatenskému učiliště o úspěšném výběrovém řízení na zajištění traktorů a techniky pro sklizeň píce v rámci praktické výuky. S absolventy této školy v oboru opravář zemědělských strojů máme jen

dobré zkušenosti a řada z nich se u nás vypracovala na respektované odborníky v servisní branži."Dlouhodobým záměrem Jihočeského kraje je nastartování pozitivních změn v technickém vzdělávání, které povedou ke zvýšení zájmu žáků o studium v technických oborech. Projekt zahrnuje podporu výuky technických oborů, včetně zapojení i základních škol.

Odborníci z praxe jsou přímo zapojováni do výuky nejen v oboru 41-55-H/01 Opravář zemědělských strojů, ale i v dalších oborech, které škola vyučuje. Například pro žáky oboru 26-51-H/01 Elektrikář se uskutečnilo školení „Elektrické topné systémy“ zorganizované společností BiEsse s.r.o..

Žáci oborů 23-68-H/01 Automechanika a 26-57-H/01 Autoelektrikář jsou školeni odborníkem ze školicího střediska firmy Robert Bosch. Například poslední školená témata v měsíci říjnu se týkala nejnovějších systémů pro vstřikování benzínu a nafty u spalovacích motorů.

Rádi uvítáme všechny zájemce o studium na prohlídce naší školy.

Začátek nového školního roku na ZUŠ Blatná

Začátek nového školního roku na ZUŠ Blatná má slavnostní charakter. Připomínáme si totiž 65 let od okamžiku, kdy se 5. září 1949 vznikem Městského hudebního ústavu začala psát historie školy. A protože jedno kulaté výročí by bylo málo, tak slaví zároveň také výtvarný obor kulatých 45 let své existence.

U příležitosti jubilea školy byla 1. října v hlavní budově krajského úřadu v Českých Budějovicích slavnostně zahájena souborná výstava prací žáků a učitelů výtvarného oboru. Vernisáže se zúčastnili – krajský radní JUDr. Tomeš Vytiska, ředitel ZUŠ Martin Škanta, místostarosta Blatné Pavel Ounický a Bc. Jitka Šálená z odboru evropských záležitostí krajského úřadu.

Před očima návštěvníků úřadu se tak otevřel svět dětské fantazie, která překypuje barvami a nápady. Představily se zde nejrůznější výtvarné techniky, které se v průběhu navštěvování školy žáci naučí. Neméně zajímavé je srovnání žákovských prací s pracemi jejich vyučujících a vliv stylu učitelů na výtvarné cítění a vyjadřování dětských výtvarníků. Průběh slavnostní vernisáže oživil malí blatenští hudebníci, další reprezentanti ZUŠ, svým veselým folklorním vystoupením.

Výstavy realizované v hlavní budově krajského úřadu se stávají tradiční a prestižní událostí. Připomeňme si výstavu „Tajemství zlatého srdce“, která představila grafickou tvorbu významného píseckého výtvarníka Františka Doubka. Dále bychom mohli jmenovat výstavu obrazů namalovaných Helgou Hoškovou v koncentračním táboře Terezín, výstavu Asociace jihočeských výtvarníků Intersalon nebo výstavu prací studentů Střední uměleckoprůmyslové školy v Bechyni, která je nejstarší keramickou školou u nás. Ale nejen umělci vystavují v budově krajského úřadu – např. výstava „Motýlí křídla“ představila práce dětských pacientů Nemocnice České Budějovice, výstava „Malujeme

celý rok“ zase výtvarné práce žáků Mateřské, základní a střední školy pro sluchově postižené v Českých Budějovicích. Výstavy jsou v současnosti naplánovány až rok a půl dopředu.

Další dárek k 65. narozeninám dostala ZUŠ Blatná od Natálie Rybové. Tato pětiletá dívka, která navštěvuje výtvarnou třídu učitelky Evy Ďurčové, získala 3. místo v 7. ročníku výtvarné soutěže „Máme rádi zvířata“. Tématem letošního ročníku byli ptáci. Cenu za 3. místo obdržela Natálie na Galavečeru filmového festivalu NaturVision 2014, který se konal 26. září v Městském kulturním středisku ve Vimperku. Soutěže, která je součástí tohoto festivalu, se zúčastnilo 21 škol a šlo se celkem 372 prací z celé České republiky.

Filmový festival NaturVision se zaměřuje na dokumentární filmy o zvířatech a přírodě. Tuto významnou vzdělávací, kulturní a společenskou akci pořádá Město Vimperk ve spolupráci s německou společností Kultur:Land GmbH, Neuchöna. V průběhu čtyřdenní přehlídky shlédli diváci 11 dokumentů z celého světa. Česká část festivalu se pořádá pod záštitou hejtmána Jihočeského kraje Mgr. Jiřího Zimoly. Současně s ní probíhá festival i v sousedním Bavorsku, kde je doprovázen fotografickou soutěží „Poklady evropské přírody“, soutěží dětského animovaného filmu a dalšími akcemi zaměřenými na propagaci přírody a ochrany životního prostředí.

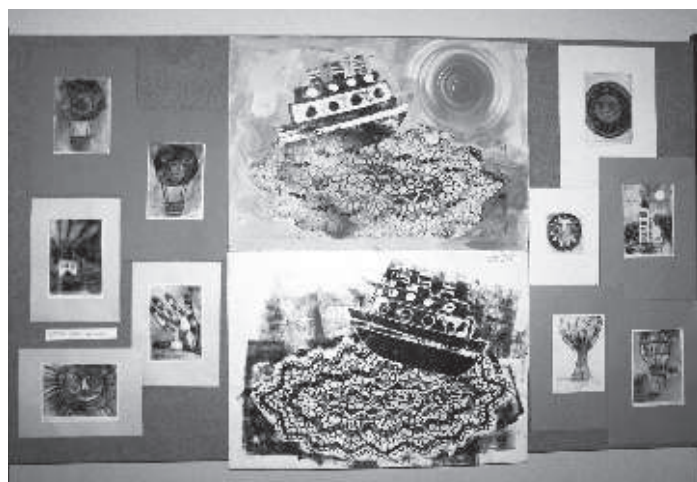
Miroslav Hoštička

Rosničky SKS Tricykl vybojovaly 1. místo v iBoccie

V říjnu začal 2. ročník I. Jihočeské ligy v iBoccii v Českých Budějovicích a boccistky slaví první úspěch. Získaly putovní pohár za 1. místo s počtem 15 postupových bodů. Bojovalo mezi sebou 8 družstev a turnaj byl napínavý až dokonce. Závěrem vítězové losovali z klobouku cenu pro „Štěstí ve hře“, kterou opět vyhrálo naše družstvo. Vyhráli jsme poukázky na pohoštění v budějovické cukrárně a ty jsme věnovali hráčům na posledním místě.

Nyní se pilně připravujeme na Mikulášský turnaj v Litomyšli a v dalším roce pak na další závody náročnou I. Jihočeské ligy. O výhru putovního poháru se zasloužily: Jaroslava Buriánková, Lenka Mottlová, Kateřina Martinková, Věra Škochová a Eva Řezáčová.

Tricyklisté pomáhají s humorem

Závodní sezónu 2014 tentokrát zakončili tricyklisté SKS Tricykl v termálních lázních ve Velkém Mederu. Cestovali trochu netradičně bez tricyklů, nicméně mezi povinné podzimní vybavení patřil červený nos. Protože jsme sportovci, neopatřili jsme si červený nosánek v restauračním zařízení, ale zamířili jsme si pro něj do lékárny dr. Maxe v Blatné. Tímto počinem jsme se rázem zapojili do velmi sympatického projektu Konta Bariéry, který je znám pod jménem „Pomáhej (s) humorem“.

Finanční prostředky fondu Konta Bariéry vynášejí kromě tradičního stejnojmenného televizního pořadu také prodej červených klaunských nosů – symbolu Konta Bariéry. Prostředky získané tímto způsobem se rozdělují beze zbytku vždy mezi organizace poskytující služby lidem s hendikepem. A protože se významné pomoci z Konta Bariéry dostává také našim tricyklistům, od klaunského nápadu nebylo daleko k realizaci. Více informací k projektu můžete nalézt na www.kontobariery.cz.

Rok 2014 pomalu končí a my už plánujeme ten další, tricyklistický rok 2015. Kromě evropských pohárů se na evropský kontinent po třech letech vrátí tři světové poháry a zejména mistrovství světa, které se jede v polovině léta ve Švýcarsku.

V současném předvánočním čase bychom ale chtěli velmi poděkovat všem těm, bez jejichž dlouhodobé pomoci by naše sportování nebylo možné.

Start našich tricyklistů podporují:

Jihočeský kraj, Svazek obcí Blatenska, Město Blatná, Nadace ČEZ, Lesy ČR s.p., Konto Bariéry, STROM PRAHA a.s. Lnáře, Fundacion SAIATU Bilbao (Španělsko), Blatenská ryba s.r.o., TESLA Blatná a.s., Technické služby města Blatné, s.r.o.

Září, měsíc náborů – TJ Blatná

V pátek 26. 9. 2014 uspořádala TJ Blatná, oddíl kopané spolu s fotbalovou asociací ČR nábor mladých fotbalistů. Tato akce se konala v tomto měsíci po celé ČR a to pod názvem „Září, měsíc náborů“. Chtěli bychom touto cestou poděkovat všem, kdož se na zdárném průběhu této akce podíleli a to jak blatenským fotbalistům, kteří si vzali děti pod patronát a po celou dobu se jim svědomitě věnovali, panu M. Šimůnkovi za pořízení fotografií a videa z celé akce které si můžete prohlédnout na www.blatnafotbal.cz nebo na <https://www.youtube.com/watch?v=dTjC5HxHI0E> a samozřejmě i všem ostatním z fotbalového oddílu.

Doufáme, že se celá akce dětem líbila, že si páteční dopoledne naplněné sportem užili a že si alespoň někteří z nich najdou cestu mezi nás.

Za TJ Blatná Míka P.
místopředseda FO

Cestovní horečka pokračuje!

Jubilejní desátý ročník veletrhu cestovního ruchu ITEP

Plzeňský kraj hostil ve dnech od 25. do 27. září 2014 třetí největší veletrh cestovního ruchu v Čechách - ITEP. Veletrh se tradičně konal v Městské hale TJ Lokomotiva v Plzni na Slovanech. Město Blatná ani tentokrát na veletrhu nechybělo! Blatnou a celý region Blatensko reprezentovaly zástupkyně regionálního turistického infocentra Blatná a Místní akční skupiny svazku obcí Blatenska. ITEP již deset let nabízí milovníkům cestování, poznání i turistiky nepřeberné množství informací a zábavy. Byla zaznamenána rekordní návštěvnost nejen v počtu příchozích návštěvníků, ale i v počtu vystavovatelů. Na veletrhu se představilo více jak 120 vystavovatelů z České republiky a zahraničí. Nejvzdálenějším vystavovatelem byla čínská provincie Zhejiang. Jde o partnerskou provincii Plzeňského kraje. Další zahraniční vystavovatelé byli z Rakouska, Německa a Slovenska. Na podiu i ve venkovních

expozicích probíhal po tři dny bohatý program a návštěvníci si z veletrhu nosili nejen cestovní brožury, mapy, průvodce, katalogy, ale také obrovské zážitky.

Letos pořadatelé přišli s novinkou „Křeslo pro hosta“, která měla obrovský úspěch. Návštěvníci zaujatě sledovali např. vyprávění plzeňského horolezce Jana Trávníčka, který v červenci zdolal jako pátý Čech druhou nejvyšší horu světa K2. V křesle usedl také plzeňský herec a dabér Martin Stránský nebo jedna z legend plzeňského hokeje Bohuslav Ebermann. Malé návštěvníky zaujaly především ukázky zvířátek u expozice Zoologické a botanické zahrady v Plzni.

A ještě jedním „nej“ se může letošní ITEP pochlubit – největší frontou. Ještě než se ve čtvrtek otevřely brány veletrhu, stála před výstavní halou obrovská fronta nedočkavých milovníků turistiky. Taková fronta se dnes vidí snad už jen v Blatné u řezníka, když se čeká na čerstvé uzené ☺

U blatenského stánku byl největší zájem o turistické mapy a průvodce. Sběratelé si u nás s radostí a nadšením doplňovali své sbírky pohlednic a kapesních kalendářků. Letos jsme přivezli milovníkům turistiky nově vydanou mapu celého Blatenska, na které spolupracovala Místní akční skupina Svazku obcí Blatenska společně s informačním a mapovým centrem Ciao. Jsou na ní znázorněny veškeré trasy pro pěší, cyklostezky i různé naučné či poutní stezky. Na mapě je přehled památek a zajímavostí z regionu. Návštěvníkům se líbila a tak věříme, že třeba bude cestovatelům inspirací při plánování výletů po vlasti české a snad nejen Plzeňáci díky naší propagaci zavítají právě k nám - do Blatné. U stánku se zastavovali také blatenští rodáci či jejich potomci a zavzpomínali na léta, která zde strávili a potěšil je výběr propagačních materiálů, které si na památku odnesli.

Motto letošního ročníku ITEPu znělo „Cestovní horečka pokračuje...!“. Celým veletrhem slovem provázal moderátor Radek Nakládal a svou přítomností rodina Klusákových, známá to cestovatelská rodinka z animovaného seriálu. Přinášíme vám několik fotografií z veletrhu (více pak na www.mesto-blatna.cz/volny-cas/informacni-centrum) a budeme se těšit na vaši návštěvu v blatenském infocentru a cestovní kanceláři Ciao... pod blatenskou věží. Máme pro vás zajímavé tipy na pod/zimní výlety a dovolenou. Již nyní se rozbíhají prodeje zájezdů na sezonu 2015 se slevou za včasný nákup. Takže cestovní horečka pokračuje i u nás!

Vendula Hanzlíková a Ciao... team

Program Centra kultury a vzdělávání Blatná a Komunitního centra

Adventní a vánoční koncerty:

30. 11. Neděle 16:00 h.
Karmína, vokálně instrumentální

soubor historických nástrojů
Kostel sv. Jana Křtitele v Paštíkách
Koncert v rámci KPH / 1. adventní koncert

3. 12. Středa 19:00 h.
La Caresse du Papillon, duo
flétna-kytara.
Zámek Blatná, Starý palác
Flétna: Lenka Vaškevič – Jirasová,
kytara: Eva Vogltanzová.
7. 12. Neděle 14:00 + 15:00 + 16:00
Žestový kvartet Josefa Kunta
nádvoří zámku Blatná / 2.
adventní koncert
13. 12. Sobota 17:00 h.
Smetanovi filharmonici Praha:
Ave Maria
Kostel Nanebevzetí Panny Marie
Blatná

Akce

3. 12. Středa 17:00 h.
Káva s CKV
Náměstí Míru 212, II. patro
20. 12. Sobota 19:00 h.
Esther VILAR: Žárlivost
Klicperovo divadlo Hradec Králové
Divadelní sál, Sokolovna Blatná
Předprodej vstupenek
v blatenském infocentru, na
recepti Městského muzea Blatná
nebo přes www.webticket.cz
Cena vstupenek: 1. - 10. řada
250 Kč/ 200 Kč (plná cena/
senioři, ZTP, děti, studenti)
11. - 20. řada 200 Kč/ 150 Kč
(plná cena/senioři, ZTP, děti,
studenti)
1. 1. 2015 Čtvrtek 17:00 h.
Novoroční ohňostroj
Před ZŠ J. A. Komenského, Blatná
7. 1. 2015 Středa 17:00 h.
Káva s CKV
Náměstí Míru 212, II. Patro

Koncert v rámci KPH / 3. adventní koncert
Předprodej vstupenek
v blatenském infocentru, na
recepti Městského muzea Blatná
nebo přes www.webticket.cz
Cena vstupenek: 350 Kč/ 250 Kč
sezení (plná cena/senioři, ZTP,
dětí, studenti)
200 Kč/150 Kč stání (plná cena/
senioři, ZTP, děti, studenti)
26. 12. Pátek 16:00 h.
Písecký komorní orchestr
Rybova mše
Kostel nanebevzetí Panny Marie
Blatná

11. 1. Neděle 19:00 h.
Guy de Maupassant: Miláček
Městské divadlo Kladno
Divadelní sál, Sokolovna Blatná
Předprodej vstupenek
v blatenském infocentru, na
recepti Městského muzea Blatná
nebo přes www.webticket.cz
Cena vstupenek: 1. - 10.
řada 250 Kč/ 200 Kč (plná cena/
senioři, ZTP, děti, studenti)
11. - 20. řada 200 Kč/ 150 Kč
(plná cena/ senioři, ZTP, děti,
studenti)
20. 1. Úterý 19:00 h.
Kateřina Englichová a Jitka
Hosprová
Harfa a viola
Zámek Blatná, Starý palác
Předprodej vstupenek
v blatenském infocentru, na
recepti Městského muzea Blatná
nebo přes www.webticket.cz
Cena vstupenek: 200 Kč/ 150
Kč (plná cena/ senioři, ZTP, děti,
studenti)

Komunitní centrum aktivního života

Kulturně vzdělávací úterky od 19:00 h.
Kavárna/velký sál, KCAŽ / Každý čtvrtek Ateliéry od 18:00 h.

Do 28. 12. 2014 „OK“ otevřená kavárna - výstava
Vánoční výstava tvorby dětí z Blatné a okolí

Jazykové konverzace – Klubovna

Jazykové konverzace jsou otevřeny zájemcům v průběhu celého roku.
Cena: 150 Kč 1 účastník; 75 Kč při 2 účastnících; 50 Kč při 3 a více
účastnících

Úterý	18:00 španělština s rodilým mluvčím
Středa	18:00 angličtina
Středa	19:00 italština s rodilým mluvčím
Čtvrtek	18:00 němčina
	19:00 čeština pro cizince

Manželská a předmanželská poradna Strakonice
Každé pondělí 11:00 – 19:00 h.

Malá klubovna, KCAŽ Blatná
V případě zájmu kontaktujte PhDr. Doležalovou na tel. 724 046 602
nebo na email: info@manzelskaporadna-strakonice.cz

Výstavy

Do 25. 1. Úterý – neděle 9:00 – 18:00 h.
Městské muzeum Blatná
Nostalgie (historické fotografie)

Knihovna

2. 12. Úterý 15:00-17:00 h.

Čteme, pleteme a ... vánočně tvoříme

16. 12. Úterý 15:00-17:00 h.

Čteme, pleteme a ... těšíme se na Vánoce

19. 12. Pátek 16:00-18:00 h.

Vánoční čtení pro děti

Knižní TOP 5

nejžádanější knižní tituly v Městské knihovně Blatná za období září – říjen 2014

Knihy pro dospělé:

1. Jonas Jonasson – Stoletý stařík, který vylezl z okna a zmizel

2. Gillian Flynn – Zmizelá

3. Vlastimil Vondruška – Husitská epopej

4. Kateřina Tučková – Žitkovské bohyně

5. Jonas Jonasson – Analfabetka, která uměla počítat

Knihy pro děti:

1. Josef Škvorecký – Prima sezóna

2. Evžen Gogela – Tajemství staré bambitky

3. John Green – Hvězdy nám nepřály

4. Jim Benton – Můj milý deníček

5. Matt Groening – Simpsonovi

Od listopadu nová služba čtenářům

Knihu, kterou má půjčenou jiný čtenář, vždy rádi rezervujeme. Žádali stejnou knihu najednou více čtenářů, stanoví se pořadí podle času podání objednávky. Po vrácení knihy můžeme zaslat e-mailem nebo SMS ZPRAVOU upozornění o připravené rezervaci, kterou lze již vyzvednout.

Z činností STP, místní organizace v Blatné

1. **července 2014** jsme se zúčastnili zahájení provozu Komunitního centra aktivního života v Blatné (= KCAŽ), malou ukázkou masáže a pedikúry v prostorách rehabilitace, zájem veřejnosti byl jak o ukázky, tak o nové prostory s možnostmi využití pro rehabilitaci s tělocvičnou. Ve II. podlaží jsme převzali místnost k užívání pro výbor naší členské základny STP v Blatné, kterou si postupně zařizujeme z darů organizací a jednotlivců.

Výlet 9. **července 2014** do Plas byl s prohlídkou prvního panovnického cisterciáckého kláštera v Čechách, který v roce 1995 prohlásila vláda ČR za Národní kulturní památku. Navštívili jsme železářny a původní cisterciácký klášter v Mariánském Týnci, který byl v 18. století zrušen a od poloviny 20. století je v něm umístěno muzeum.

První členská schůze v KCAŽ Blatná se konala ve velkém sále 28. srpna 2014, zúčastnilo se 103 členy a 2 hosté, MUDr. Kortus s přednáškou o stravování v pokročilém věku a Mgr. Suchá s nabídkou sociálních služeb, na závěr naší 1. členské schůze v KCAŽ, vystoupil pěvecký soubor žen z Horního Poříčí pod vedením pí Chocholové, který si všechny přítomné získal.

Výlet 13. září 2014 byl na hrnčířské trhy v Berouně s mezinárodní účastí. Byli tam hrnčíři z Polska, Maďarska a Rakouska. Rakušané nabízejí kromě keramiky i klášterní likér. Dále jsme jeli do Nižbora, kde jsme si prohlédli výrobu a broušení skla ve sklárně Rückl Crystal a.s. Odtud jsme pokračovali na hrad Křivoklát s bohatou historií, pyšníci se nádhernými a vzácnými sbírkami a příběhy mnoha osobností.

Od 22. do 30. září 2014 se naši členové zúčastnili pobytu v termálních lázních Harkány v Maďarsku, v Evropě ojedinělou a uznanou vodou, alkalicko-uhličitěho sirného složení, pro nemoci pohybového ústrojí s degenerativními poruchami kloubů a páteře. K dispozici byla suchá tuřavská sauna, parní lázeň, 5 bazénů se stálou teplotou 26°- 35°C, krytý bazén, odpočívací plochy. Ubytování bylo v penzionu nedaleko koupaliště, kde měli pro ubytované na celý pobyt program, ochutnávka vína s hudbou, společná večeře, kde každý dostal dobře vypečenou půlku kachny, s vínem a tancem. Příjemný pobyt v lázních Harkány nám zajistila CK CESTA.

Pro velký zájem jsme naplánovali dva termíny 1. a 7. **října 2014** na „Dostupnou Šumavu“ s programem pro seniory a osoby s nižší mobilitou, s trasou výletu do západočeské části Národního parku a chráněné krajinné oblasti Šumava, ekobusem sušického dopravního podniku s průvodkyní. První skupina měla mlhu, ale i tak se výlet po Šumavě účastníkům líbil. Druhé skupině svítilo sluníčko, tak si mohli užít jedinečného vyhlídkového místa na Poledníku, poslední zastávkou byl Březník, známý z neopakovatelného vyličení jeho osobité krásy z pera spisovatele Karla Klostermanna, který zde má muzeum.

Ve středu 8. **října 2014** jsme v KCAŽ Blatná oslavili I. ročník Den tělesné a zdravotně postižených s malým občerstvením zajištěným členkami výboru STP, kulturním programem, ve kterém vystoupila mladá a nadějná blatenská rodačka Karolína Frühbauerová s hrou na kytaru, za kterou sklídila velký potlesk, každou skladbu kterou hrála, pár slovy představila a Hansi, člen MBrothers Band, který zahrál na několik nástrojů různé skladby hudby, zaujal hudbou i mohutným knírem.

23. **října 2014** jsme se zúčastnili výstavy HANDICAP na Výstavišti v Praze Holešovicích, seznámili jsme se s množstvím různých kompenzačních pomůcek s možnostmi některé si i vyzkoušet, někteří z nás si vyzkoušeli funkci různých zařízení nebo test svalů pro využití při rehabilitaci, vyplnili různé ankety. Při zpáteční cestě jsme se zastavili na zámku v Mníšku pod Brdy, kde jsme si po prohlídce zámku prohlédli i krásně udržovaný

Barokní poutní areál Skalka s barokním kostelíkem sv. Máří Magdaleny, klášterem, poustevnou (modlitebnou) a křížovou cestou.

Od 12. listopadu 2014 bude připravené rehabilitační cvičení pro tělesně postižené a seniory ve velké klubovně KCAŽ. Na první hodině bude přítomen rehabilitační lékař, který nám osvětlí způsob cvičení pro usnadnění a zpříjemnění různých rehabilitačních cviků a zbavení se bolesti pohybového ústrojí.

A jako minulý rok, tak i letos jsme připravili na 28. listopad 2014 členskou schůzi s pohoštění, spojenou s předáním dárků Mikulášem s čerty.

Výbor Svazu tělesně postižených
Místní organizace Blatná

Místní lidová knihovna Bělčice

Milí čtenáři a návštěvníci knihovny.
Nově jsou pro Vás v prostorách knihovny Bělčice připraveny kurzy a návody pro práci s PC.

Firma Attavena nám propůjčila svůj PC program Virtuální kolega, kde si prohloubíte své dovednosti a znalosti práce s PC, jsou zde stov-

ky video návodů pro práci s PC, Internet, Word, programy na úpravu fotek ...

Vše je zdarma, stačí Vám jen navštívit knihovnu.

Po 13 – 17 hod., Čt 14:30 – 17 hod., Pá 7 – 10:30 hod.

Mile ráda Vás zde uvidím, opravdu stačí jen přijít a mít trochu volného času.

Věra Vaňáčková, knihovnice

Vánoční prodejní výstava

1. prosince 2014 až do 29. prosince 2014
v prostorách knihovny

K vidění zde budou perníčky, mýdla, ozdoby na stromeček a drobné dekorativní předměty do bytu. Blíží se čas adventu a s ním i předvánočního shonu, a proto Vás všechny zvou na krátké zastavení v knihovně. Vždyť příjemnou vánoční atmosféru a pohodu lze prožít i s knihou. Do nového roku 2015 Vám přeji hodně zdraví, štěstí a velký výběr nových knih.

Věra Vaňáčková, knihovnice

Bělčice po volbách 2014

Rok 2014 byl pro obec Bělčice, stejně jako pro ostatní obce, rokem „volebním“. Pro naši obec byl však tento rok trochu jiný. Po mnoha letech působení Josefa Zemana ve funkci starosty, byl na toto místo zvolen dosavadní místostarosta Pavel Vejšický.

Věřím, že pokud něco končí, něco nového začíná. Jsem ve funkci starosty příliš krátce na to, abych mohl hodnotit, proč se některé věci udělaly a jiné ne. Budu dělat vše pro to, aby se pracovalo na plné „obrátky“. Do následujícího období bych byl moc rád, aby se zrealizovalo co nejvíce projektů s přispěním státních nebo evropských dotací. Například zbudování malého univerzálního sportovního hřiště, oprava poškozených obecních komunikací, další výkup pozemků pro účel výstavby nových rodinných domů, podpora místních zájmových činností, atd. Samozřejmě se to netýká jen obce Bělčice, ale i spádových obcí. Rád bych, aby sami občané přišli s nápady, co by se dalo v jejich okolí vybudovat či vylepšit. Každý dobrý a reálný nápad je vždy vítán. Na následujících zasedáních obecního zastupitelstva se bude jistě projednávat spousta dalších záležitostí, které budou naše spoluobčany zajímat. Proto všechny srdečně zvou na naše jednání, která budou vždy včas dána na vědomí. Ještě chci poděkovat všem voličům, kteří nás podpořili, a věřím, že je neklameme.

Závěrem chci všem popřát klidné a pohodové prožití Vánočních svátků, dětem mnoho krásných dárků pod stromečkem a mnoho zdraví do nového roku 2015. Těším se na spolupráci s vámi.

Pavel Vejšický
starosta obce Bělčice

Slavnostní vítání nových občánků do života

Dne 25. října 2014 jsme v obřadní síni bělčické radnice slavnostně přivítali naše nejmenší spoluobčánky a jejich rodiče. Tentokrát to byly děti z našich obcí a to:

- Michaelka Kočovská z Bělčic
- Eliška Vejšická z Bělčic
- Karolínka Vítková z Podruhlí
- Natálka Baťková z Bělčic
- Josef Hlaváček z Bělčic
- a dvojčata Ondra a Štěpán Kozlovi z Tisova

Dětem i jejich rodičům přejeme do dalšího života hodně zdraví, lásky, radosti a pohody.

Rybářský spolek Bělčice

Vás všechny srdečně zve
na tradiční

RYBÁŘSKOU ZÁBAVU

do bělčické sokolovny

Dne 26. prosince 2014 od 20:00 hod.

V Újezdci „holky a kluci“ vzpomínali

V neděli 21.9.2014 se sešli důchodci, rodáci z Újezdce, aby zavzpomínali na předky a na dění v obci. Velikost místnosti hasičské zbrojnice omezila počet přítomných na necelé tři desítky. V úvodu se mladí, kteří „pili vodu z tohoto krásného údolí“, pochlubili básnickým přednesem.

Hlas zvonu z kostela sv. Václava z roku 1690, který váží okolo 250 kg, zazněl na přivítání. Na bílém koni přijela nejmladší obyvatelka obce 3 letá Emma Netušilová.

Připomeňme si něco z nedávné újezdecké historie:

Před sto lety do první světové války narukovalo z obce 51 mužů, z toho 5 jich sloužilo v legiích, 12 mužů padlo, 2 se vrátili zmrazení.

Nejvyššího věku se zde dožila paní Růžena Hudečková - 93 let, pan Ráz František a pan Alois Fiala oba 92 roků.

Pro obyvatele obce byl v nedávné minulosti nejsmutnějším rokem rok 1963. V dubnu se nedaleko obce zabil na motorce Václav Hodík z Bělčic, na začátku prázdnin Josef Švejda přecenil svoje síly a utonul při koupání a na konci prázdnin se zabil na motorce Stanislav Motejzík. Všichni tři byli svobodní, nejstaršímu Václavu Hodíkovi bylo 23 roků, Josefovi a Standovi pouhých 21 roků.

V kulturním dění obce je velkým mezníkem rok 1969, kdy byla uzavřena místní hospoda. Skončily pouťové a posvícenské zábavy (i s pěknou v pondělí), hasičské, babské bály, májové, posezení s harmonikou po skončení mysliveckých honů i populární nedělní mariášské skupiny. Dříve přijíždělo do obce pojízdné kino z Plzně, hrála se divadelní představení a vlastně kolem hospody se odbyvalo veškeré společenské dění v obci. V šedesátých letech místní „sportovci“ sehráli na rybnících mnoho hokejových zápasů s kamarády z okolních vesnic. Mnohokrát se i poprali, aby obhájili spravedlivé vítězství Újezďáků. Je vždy na co vzpomínat.

A ještě pár demografických dat:

V roce 1880 ve 47 domech žilo 277 obyvatel. V roce 1980 jich bylo v 50 domech 104, v roce 1998 jich bylo v 51 domech 77 a v roce 2014 žije v 52 domech 55 obyvatel, z toho jsou pouze 2 děti.

Na setkání z úst nás důchodců zazněl vzkaz pro mladé: dělejte s tím něco, ať Újezdec nevyhyne!

Poděkování patří všem, kteří si našli čas a zúčastnili se tohoto setkání, přinesli dobrou náladu i něco dobrého na zub. Poděkování patří panu Václavu Staňkovi, který zahrál na harmoniku písně, které zde hrávali domácí či sousední muzikanti. Jen ve zpěvu se musíme příště zlepšit.

Čas nezastavíš, plyne jako voda, doba se mění, jen vzpomínky zůstanou.

F. Voříšek foto : Pánek

Info z Bezdědovic, Dobšic a Paštík Slovo končící starostky

Vážení spoluobčané,

každý má v životě svá zcela osobní, rozhodující data, která tvoří milníky jeho životní cesty. Jedním z nich je pro mě tento čas,

kdy se loučím s vykonáváním funkce starostky obce.

Tato chvíle pro mě představuje zastávku na cestě spojenou několika zcela rozdílnými pocity. Je to jednak trochu bolestné nostalgie, neboť 16 let v zastupitelstvu obce je dlouhá doba v životě člověka. Dále je to pocit uspokojení a pocit dobře odvedené práce.

Starat se o místo, kde žijeme, je, jak dobře všichni víme, zodpovědná, těžká a někdy nevďěčná práce. Asi každý z nás se občas zeptá sám sebe, jestli má tohle všechno smysl. Když se ale něco konkrétního povede a podaří se změnit k lepšímu, je to přesně ta chvíle, kdy se dostaví jednoznačná odpověď na všechny pochybnosti: smysl to má. Vidět spokojené rodiny a jejich děti, které se do své rodné obce rádi vrací, je to, co je naší společnou odměnou za ty desítky hodin jednání, běhání a „přesčasů“.

Odvahu stát v čele obce a řešit její problémy nemá mnoho lidí. O to víc obdivuji pět nových zastupitelů, kteří začnou od nuly, s žádnou zkušeností z předchozího působení v zastupitelstvu obce. Velkou oporou jim bude určitě nově zvolený starosta pan Jiří Bláha, který byl v letech 2010 - 2014 místostarostou, a paní Alena Vestfálová, zastupitelka i účetní, kterým bych ráda touto cestou poděkovala za dobře odvedenou práci a popřála jim úspěch i v dalším funkčním období.

V široce rozvětvených a dlouhodobých pracovních vztazích se vyskytují společné i protikladné názory. Jde o to, společné názory rozvíjet a ty opačné podle možnosti potlačovat, pokud ovšem nejsou lepší než ty první. Jsem velmi ráda, že v mé dosavadní práci vždy vládl rozumný názor, neboť spolupráce svobodných lidí záleží na kompromisech. Srdečně děkuji bývalým členům zastupitelstva za jejich aktivitu i iniciativu měnit naši obec k lepšímu.

Jsem ráda, že obecní majetek je, až na malé drobnosti, opravený a dobře udržovaný. Z mého pohledu předávám obec novému zastupitelstvu v dobrém stavu. Neznamená to, že je vše již hotovo. Ve veřejně projednaném a připraveném programovém dokumentu na léta 2015 – 2019 je spousta námětů k dalšímu rozvoji obce.

Závěrem bych chtěla touto cestou poděkovat všem, kteří mi za celé období 14-ti let, kdy jsem byla ve funkci starostky, pomáhali. Vám všem obyvatelům naší obce přeji především pevné zdraví, neb je hodnotou zásadní. Děkuji za pomoc a podporu při realizaci řady projektů v minulosti. Bylo to hezké, lidské, normální a řekla bych úspěšné období. Moje vzpomínky patří i již nežijícím spoluobčanům, jež jsem v práci pro obec za ta léta potkala. Děkuji.

Miluše Kubátová

Volby v naší obci

Ve dnech 10. 10. - 11. 10. 2014 se konaly volby do zastupitelstev obcí. V naší obci bylo voleno 7 členů z 9-ti možných kandidátů, přičemž byly k dispozici dvě kandidátní listiny, jedna s osmi kandidáty za stranu Starostové a nezávislí a druhá s jednou kandidátkou Alenou Burianovou. Volební účast byla 61,48%, k urnám přišlo tedy 166 občanů z 270 voličů. Všechny odevzdané hlasy byly platné. Zvolení kandidáti: Vestfálová Alena 156 hlasů, Staněk Karel 153 hlasů, Bláha Jiří 148 hlasů, Viták Martin 142 hlasů, Komanová Jitka 140 hlasů, Ing. Jánský Luděk 139, hlasů Koubek Ondřej 139 hlasů.

Ještě před ustavujícím zasedáním však zvolený kandidát Ing. Jánský Luděk podal rezignaci na funkci zastupitele obce z nečekaných změn pracovních i časových, a proto se na jeho místo posunul kandidát Václav Peroutka s 53 volenými hlasy. V zastupitelstvu máme tedy 5 nováčků.

Ustavující zasedání zvolených kandidátů do zastupitelstva obce proběhlo dne 5. 11. 2014 od 18 hodin. Do funkce uvolněného starosty byl jednohlasně zvolen Bláha Jiří a do funkce neuvolněného místostarosty, též jednoznačně, Staněk Karel.

Jitka Komanová

Ohlédnutí za sportovní sezonou družstva mužů B

No, a jsme na konci. Možná to většinu z nás začalo pořádně bavit, ale letošní seriál soutěží v požárním útoku se ukládá k podzimnímu spánku. Stříkačka je uložena a tretry pověšené na hřebíku, zbývá tedy jen zhodnotit sportovní výkony. Sezona 2014 pro nás byla opět plná objevování nových poznatků z techniky požárního sportu. V celkovém hodnocení lze ročník považovat za uspokojivý, leč vždy je co zlepšovat.

V pohárových soutěžích v okolí Blatné jsme se téměř vždy umístili na stupních vítězů, z čehož jsme celkově spokojeni. Podařilo se nám zvítězit v okrsku, který se konal v Dr. Málkově, i v mnoha dalších závodech. Jelikož nic netrvá věčně, smůla přišla na soutěži v Blatné a Sedlici, kde jsme obhajovali putovní poháry.

Během sezony jsme také jednou zavítali na Západočeskou hasičskou ligu, kde jsme bohužel, asi v důsledku bouřlivého večera, brali pouze

hodnocení „Někdy přišť“. Další výjimkou z naší priority byl závod Brdské ligy v Zalužanech, kde jsme po postupu ze základního kola vybojovali konečně 3. místo.

Hlavním, na co jsme se v letošním ročníku soustředili, byla Šumavská hasičská liga. Zde jsme objeli celý seriál a v celkovém pořadí se umístili na 4. místě. Byla to pro nás zatím nejúspěšnější sezona ŠHL, i když ne všechny útoky byly zcela povedené, ale tak už to chodí. V průběhu ligy jsme se umísťovali v první polovině startovního pole a několikrát nás od medailí dělily jen setiny sekundy. Nejlepšího umístění se nám podařilo dosáhnout na těžké dráze „myslivců z Dolan“, kde jsme obsadili 3. místo a posunuli se tak mezi špičku ligy. Druhá nejpříjemnější chvíle sezony přišla na rychlé dráze v Přečovicích, kde jsme v hlavním závodě

zaběhli 17,83s, což byla naše první a zatím poslední „sedmnáctka“, která ale stačila jen na 5. místo. O tom, že je zdejší dráha opravdu rychlá jsme se znovu přesvědčili ještě téhož dne v malém finále, kde jsme zaběhli čas 15,11s.

A to je pro letošek vše. Co nás na letošku trochu mrzelo, bylo to, že chyběla některá tradiční družstva. Čas ale nejde zastavit, třeba přijdou nové kvalitní týmy a tak v ročníku 2015 proběhne další boj o poháry.

Josef Motyka nejml.

Naši jubilanti... ŽIVOTNÍ JUBILEUM

*Zdraví, štěstí, spokojenost
a elánu víc než dost,
starostí málo, radostí více,
krásných zážitků na tisíce.*

V měsíci říjnu oslavili životní jubileum pí Jana Motyková Bezdědovice (70 let), p. Václav Maršík, Bezdědovice (70 let), pí Anna Šeriová, Bezdědovice (80 let).

Zastupitelstvo obce přeje všechno nejlepší, pevné zdraví, pohodu a životní elán.

Za obec Miluše Kubátová

Vítání občánků

V sobotu 4. října 2014 jsme přivítali v obřadní síni lnářského zámku do života naše nové občanky: Barborku Vonaškovou z Bezdědovic, Vašíka Koubka z Bezdědovic a Kryštůfka Krejčího z Bezdědovic. Vše nejlepší do

života, hodně štěstí a zdraví, jim přišli popřát jejich rodiče, prarodiče a přátelé. Obec Bezdědovice se k těmto gratulantům připojuje. Srdečně děkujeme obci Lnáře a dětem z MŠ.

Text: Miluše Kubátová
Foto: pan Demela

Bezdědovické posvícení

Jako každý rok, tak i letos připadlo bezdědovické posvícení na druhou neděli v říjnu. Hned ráno se sešli „vyvolení“ hasiči ve slavnostních uniformách v místním hostinci a čekali na příjezd kapely „Otavanka“. Ve slavnostních uniformách šly letos poprvé i naše dvě děvčata. Nebylo to pro ně nic lehkého, protože někteří tančili a popíjeli až do časných ranních hodin na zábavě kapely Čejka Band, která se konala v sobotu. Ač to ráno nevypadalo, počasí se po poledni umoudřilo a po celý zbytek dne svítilo sluníčko.

Hned po příjezdu kapely, všichni vyrazili na dlouhou a velmi náročnou cestu po naší obci. Kapelu mimo hasičů také doprovází místní rodák Václav Kohel, který již tradičně nosí posvícenskou nůši. Celá skupinka se zastaví u každého domu. Muzikanti zahrají domácímu nebo paní domácí písničku na přání a ti je za to obdarují hnětýnkou a nabídnou nějaké občerstvení. Většinou se k nim připojí místní děti nebo občané. Končí se, až když obejdou celou ves. Vrací se opět do hostince, kde na všechny

čeká občerstvení. Někteří občané si přijdou poslechnout nebo zazpívat písničky, které kapela zahraje, ještě než odjede.

Tímto bych chtěla poděkovat všem, kteří tuto dlouholetou tradici podporují. Ovšem největší díky patří všem hasičům, kteří celý den doprovázeli kapelu, i když někteří nebyli „ve své kůži“.

Za SDH

Text: Anna Staňková

Foto: Alena Vestfálová

Večer v obecním hostinci hráli Blatenští harmonikáři. Také je si přišlo poslechnout mnoho občanů. Letošní posvícení se povedlo. Doufejme, že za rok se všichni opět sejdeme.

Alena Vestfálová

Turnaj v Křížové sedmě

V sobotu 25. 10. 2014 se hrál v bezdědovickém obecním hostinci po

více než půlroční přestávce další turnaj v Křížové sedmě. Turnaj byl již čtrnáctý a zúčastnilo se ho 8 dvojic. Po všech sehraných zápasech měly na svém kontě dvě dvojice stejný počet vítězství a to pět. Byly to dvojice SPARTA ve složení Stanislav Brda a Jiří a Vydra a dvojice OSÍLCI ve složení Bohumil Fejtl a Zdeněk Dovín. Na prvním místě se umístila dvojice SPARTA, protože vyhrála vzájemný zápas. Její vítězství je o to důležitější, že vyhrála jako první dvojice tento turnaj po třetí. Třetí místo pro sebe získala dvojice LS ve složení Alexandr Svoboda a Ladislav Hořejš nejml.

Všechny zúčastněné dvojice obdrželi za umístění věcné ceny, vítězná dvojice převzala poháry. Pro všechny zúčastněné bylo přichystané občerstvení. Turnaj se povedl a všichni se již těší na další.

Text: Alena Vestfálová

Foto: Pavel Chaloupka

Připravované sportovní a kulturní akce!

- **6.12.** Rozsvícení vánočního stromčku s mikulášskou nadílkou v **16:30 hodin** v Bezdědovicích na návsi u kapličky.
- **14.12. od 13:00 hodin** Vánoční trhy na sále Obecního hostince v Bezdědovicích.

Na všechny akce Vás srdečně zveme!

Aktuality a informace je možné sledovat na adrese www.bezdedovice.cz

Bezdědovičtí hasiči děkují

SDH Bezdědovice děkuje končícím zastupitelům obce Bezdědovice pod vedením paní ing. Miluše Kubátové za perfektní spolupráci v minulém volebním období.

Zároveň výbor SDH děkuje hasičským družstvům za úspěšnou reprezentaci našeho sboru v požárním sportu a gratuluje mužstvu „B“ k získání čtvrtého místa v celkovém hodnocení šumavské hasičské ligy.

Josef Motyka ml.

Starosta SDH

Volby v obci

Na ustavujícím zasedání

Zastupitelstva obce Hajany dne

7. 11. 2014 byli zvoleni:

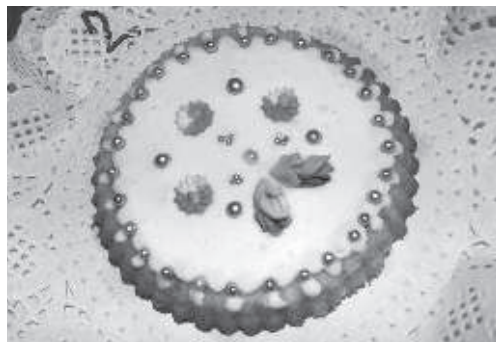
Starostka Obce: Dana Vohryzková

Místostarosta obce:

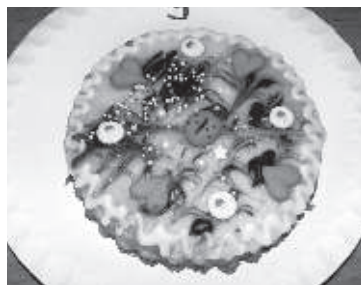
Miroslav Bláha

Posvícení v Hajanech

I v letošním roce se v Hajanech slavilo tradiční Havelské posvícení. Po loňském úspěšném prvním ročníku soutěže o nejkrásnější hnětynku jsme si tuto soutěž opět zopakovali. Soutěžilo se v kategorii dětské i dospělé. Všechny děti, které hnětynky přinesly, obdržely sladkou odměnu. V kategorii dospělých byly oceněny tři nejlepší hnětynky. Všechny výherkyně obdržely dárkové poukázky na nákup v prodejně COOP Blatná.

Hnětynka 1.místo

Hnětynka 2.místo

Hnětynka 3. místo

Milí sousedé, vážení hosté,

srdečně Vás zveme

na Slavnostní rozsvěcování

vánočního stromu

dne 30. listopadu 2014

v 17,00 hodin

Přineste si s sebou zvoneček.

Ručně vyrobená vánoční ozdoba vítána.

Info z obce

Po říjnových volbách do zastupitelstva obce je složení v obci takovéto: starosta obce ing. František Vrbský, místostarosta Vlastimil Ježek, dalšími členy zastupitelstva jsou Anna Mašková, Josef Hrdina, Václav Machovec, Libor Kumhera, Vendula Ježková. V kontrolním výboru jsou Václav Machovec (předseda), Dagmar Vonášková, Hana Červenková, ve finančním výboru jsou Vendula Ježková (předseda), ing. Jindřich Křivka st., Zdeněk Vrbský.

Poděkování a vděčnost

Poděkování a vděčnost jsou slova, která se sluší vyslovit při poohlédnutí se za čtyřletou práci Zastupitelstva obce Hornosín.

Volby do ZO v roce 2010 byly v Hornosíně zvláštní tím, že každý kandidát měl samostatnou kandidátku, takže tehdejší komunální volby byly vlastně přímé volby a postupovali Ti, kteří dostali od občanů nejvíce hlasů bez zohledňování pořadí a součtu hlasů pro stranu. Starostou byl zvolen pan Ing. František Vrbský a místostarostkou Hana Červenková.

**Srdečně Vás zveme do naší obce
na**

Vánoční koledy

v kapli sv. Floriána

neděle 14. 12. 2014

odpoledne (cca okolo 16 hod.)

Ráda bych ve zkratce shrnula, co se v obci za 4 roky podařilo udělat. A že toho opravdu nebylo málo.

V roce 2010 byla opravena fasáda a střecha kaple sv. Floriána a v následujícím roce pokračovaly opravy vnitřních omítek kaple včetně nové výmalby a restaurování inventáře. V témže roce byla provedena oprava střechy nové "požární zbrojnice". Je to víceúčelový objekt, kde je zároveň sídlo OÚ, společenský sál, klub a garáž SDH. Další opravy tohoto objektu pokračovaly v roce 2012 výměnou oken. V roce 2012 byl dopracován a vydán nový územní plán obce. V roce 2013 bylo ve výše zmíněném víceúčelovém objektu obce zrekonstruováno sociální zařízení a do obce byl zaveden bezdrátový rozhlas. Byla zakoupena technika na údržbu veřejné zeleně. Obec převzala do vlastnictví od Státního pozemkového úřadu první část komunikace k Újezdci. V roce 2014 byla dokončena druhá část komunikace k Újezdci, kterou také obec převzala do vlastnictví. V současné době probíhá další etapa budování komunikací, jejíž součástí je i obchvatu, který bude využíván hlavně pro pohyb zemědělských strojů a dopravních prostředků ZD Bělčice. Průběžně byl do obce pořízován i drobný majetek např. kontejnery na posyp, na papír, na železo, motorová pila, křovinořez, stoly, židle, skříňky. Na návsi byly umístěny venkovní lavičky a stoly. Do kaple sv. Floriána byly pořízeny sochy andělů jako náhrada za sochy zcižené. Za zmínku ještě stojí pořízení obecních symbolů, které byly pořízeny v roce 2012 a slavnostně požehnány o poutní bohoslužbě a srazu rodáků. Je to jen stručný a neúplný výčet čtyřleté práce obecního zastupitelstva a všech, kteří jim pomáhali.

V období 2011-2014 byly provedeny opravy majetku za 1.295.000 Kč, financovány byly jak z vlastních zdrojů, tak z účelových dotací. Za tyto čtyři roky obec čerpala účelové dotace ve výši 1.052.000 Kč. Hodnota investičního majetku vzrostla o 2.240.000 Kč a finanční prostředky neubýly, ba naopak se ještě navýšily o 146.000 Kč. Obec není dluhově zatížena.

Obec vlastní majetek v hodnotě 8.776.000 Kč, tzn. že na 1 občana činí majetek v hodnotě 127.000 Kč, a disponuje s finančními prostředky ve výši 2.419.000 Kč, což v přepočtu na 1 občana činí 35.000 Kč.

Na závěr bych snad měla sdělit, že na všech mzdách bylo za tyto roky vyplaceno jen necelých 514.000 Kč, a to je včetně dohod o provedení práce, které se uzavírají hlavně na práce v místních lesích. Zastupitelé a občané pracují pro obec ve svém volném čase. Zde je namístě poděkovat hlavně místní mládeži a členům SDH, kteří se aktivně zapojují do obnovy a údržby místních lesních porostů a zpracování palivového dřeva pro občany. Bez jejich pomoci by nebylo možné v lesích hospodařit. Veřejnou zeleň udržují s pomocí techniky kluci Ježků, i jim se sluší poděkovat.

Je to jen pár čísel a informací o hospodaření v minulých 4 letech. Nejsou zde uvedeny kulturní a společenské akce, kterých nebylo za uplynulé období také málo.

Vznik samostatné obce Hornosín po tzv. "Sametové revoluci", byl krok správným směrem, je dobré psát o tom, co se podařilo, šetřit mnohdy planá kritická slova a nebat se vyslovit poděkování a vděčnost těm, kteří se starají. A starají se dobře.

Co říci závěrem? Poděkování patří starostovi, místostarostce a všem, kdo se jakkoli podíleli na společném budování a dění v obci. Vděčnost za moudré a svědomité hospodaření obce. Přání, aby zastupitelstvo, které vzešlo z letošních voleb, pokračovalo v budování obce a pečovalo o dobré soužití všech občanů v obci.

Na úplný závěr je přeci jen zklamání z toho, že letošní volby již nebyly volbou samostatných kandidátů, které se spravedlivě a přehledně a vyjadřuje volbu občanů. Vše dobré,

Křivková Marie, účetní Obce Hornosín

Rozloučení s létem

Stalo se v Chlumu tradicí prosvětlit dětem začátek školního roku veselou procházkou spojenou se spoustou pohádkových zážitků. Letos rozloučení s létem vyšlo na 20. září. Děti se sešly na horním chlumském hřišti.

Od dospělých dostaly svačinku, pít a dobré rady a vydaly se do chlumské Hory za pohádkovým dobrodružstvím. Pomocí předem přichystaných fáborek děti hledaly pohádkové postavy ukryté v lese. První dvojici, ke které je fáborek dovedly, byli motýl Emanuel s Makovou panenkou. Po několika dalších metrech lesem děti očekával Krakonoš s Muchomůrkou. Muchomůrka nebyla jedovatá, pouze krásně červená. Oba se sem zatoulali jen pro tuto příležitost a hned zase odcestovali nebeskou cestou zpět do své domoviny Krkonoš. Karkulka v červeném čepečku a s voňavou bábovkou stála na dalším úseku lesní cesty spolu s panem myslivcem, který ji v lese chránil před hloupým vlkem. Krásnou

pohádkovou bytostí byl dědeček Hříbeček. Hříbeček měl tak veliký klobouk, že by se pod něj v případě deště mohly ukrýt všechny lesní veverky. Naštěstí ale nepršelo. Další postavičkou byl indián. Dvě podivné kočky se ukrývaly na další trase našich dětských poutníků. Lesní skřítky – Pindruše, také žádné z procházejících dětí nepřehlédlo. Mařenka s Jeníčkem a až neuvěřitelně zlá, ošklivá, kulhavá baba z perníkové chaloupky byli posledními lesními tvory. Na louce za lesem na děti ještě čekal malý dvoučlenný roj včelek lučních. Všechny postavičky dávaly dětem úkoly a za splnění úkolu bod do cestovního horského deníku. Krásné pohádkové bytosti ztvárnili mladí chlumští občané.

Konec trasy byl pro děti i dospělé na indiánském plácku u rybníku pod obcí. Zde si děti užily hry, opekly špekáčky na ohýnku, dostaly malé upomínkové dárky, vypustily lampiónky štěstí a večer šly spokojeně domů.

Miluše Kordulová

Volby do obecního zastupitelstva

Jako na většině míst v naší republice se i v Chlumu ve dnech 10. a 11. října konaly volby do obecního zastupitelstva a senátu ČR. Do zastupitelstva chlumští občané sestavili dvě kandidátky po devíti

kandidujících. Naše zastupitelstvo má devět členů.

S vylosovaným č. 1 „Občané pro obec“ kandidovali: 1/ Ing. Radim Paulus, 2/ Luboš Šourek, 3/ Ing. Václav Maroušek, 4/ Vlasta Čapková, 5/ Roman Šourek, 6/ Jiří Bláha, 7/ Václav Pěč, 8/ Jaroslava Habadová, 9/ Václav Chocholoušek. S číslem 2 byla kandidátka „Sdružení nezávislých kandidátů“: 1/ Jiří Oulehle ml., 2/ Petr Thorovský, 3/ Milan Hanzlík ml., 4/ Miroslav Habada ml., 5/ Michal Prokoš, 6/ Martina Prokopová, 7/ Naděžda Vaňáčková, 8/ Martin Marek, 9/ Jiří Týc.

Členy zastupitelstva se rozhodnutím občanů stali tito kandidáti s počtem získaných hlasů uvedených v závorce za jménem: 1/ Ing. Radim Paulus (78), 2/ Jiří Bláha (78), 3/ Martina Prokopová (64), 4/ Luboš Šourek (62), 5/ Roman Šourek (62), 6/ Jiří Týc (61), 7/ Milan Hanzlík ml. (59), 8/ Michal Prokoš (56), 9/ Ing. Václav Maroušek (51). Náhradníky jsou: Habada Miroslav ml. (48), Oulehle Jiří ml. (41), Čapková Vlasta (36), Marek Martin (36), Vaňáčková Naděžda (35), Pěč Václav (35), Thorovský Petr (24), Habadová Jaroslava (23), Chocholoušek Václav (19).

Zasedání nového zastupitelstva dne 25. 10. 2014 rozhodlo o rozložení funkcí zastupitelů takto: starostou obce se stal Radim Paulus ing., místostarostou Luboš Šourek.

Miluše Kordulová

Kaplička

Vzhledem ke zjištěným nedostatkům, které 31. 10. 2014 při přebíracím řízení zastupitelé obce zjistili, nebyly práce na kapličce od firmy PRASTŘECHA pana Karla Prachaře převzaty. Zjištěnými nedostatky byly shledány: promočení objektu, nekvalitní práce na fasádě kapličky, konstrukce střechy neodpovídá zadanému původnímu stavu.

Miluše Kordulová

Informace z Chobota

Nejdříve Vás seznámíme s novými zastupiteli v Chobotě: Kvasníková Jaroslava, Češka Pavel, Kubátová Anna, Kadlec Miloš, Kadlec Josef, Kubát Jiří ml., Kvasník František. Dne 7. listopadu 2014 se konala ustavující schůze s volbou starosty a místostarosty, starostou byl zvolen starostou pan Kadlec Josef a místostarostkou byla zvolena paní Kvasníková Jaroslava.

A nyní již něco k běžnému životu v obci. V minulém čísle jsme zhodnotili akce prováděné v rámci programu obnovy venkova. Akce jsou dokončeny, zaplacený a nyní budou již sloužit občanům.

Také nohejbalisté ukončili sezónu. Poslední nohejbalový turnaj v Chobotě byl za účasti družstev profesionálních hasičů Jihočeského kraje. Naši hasiči se rozloučili s letošní soutěžní sezónou. Na hřišti si připravili hezké odpoledne, naplněné dobrým jídlem, pitím a hlavně báječnou náladou.

A kvapem je tu podzim, období posvícených. U nás připadlo posvícení na 25. října. Od 13. hodin začala vyhrávat naše kapela „Kvačeba“. Chodilo se zvesela ke každému stavení, všude bylo připraveno občerstvení, kapela zahrála domácím písničkám na přání. Když se obec obešla, pokračovalo se v naší hasičárně.

Na 15. listopadu 2014 bylo připraveno setkání důchodců. Po celé odpoledne hrála „Kvačeba“. Pomalu se nám přiblíží období adventu. 29. listopadu 2014 bude slavnostně rozsvícen vánoční stromček, pro zúčastněné bude na zahřátí připraven dobrý svačák, punč a k zakousnutí vánoční cukroví.

Konec roku je tu hned, a jelikož je to poslední vydání v tomto roce, chtěla bych všem občanům nejenom z Chobota, popřát hezké prožití klidných vánočních, vzájemného porozumění a do nového roku 2015 hlavně hodně zdravíčka a dobrých mezilidských vztahů.

Text: Kubátová Anna

Foto: Martina Kvasníková

- Pátek 26. 12. 2014 – KAD OF OF ROCK - První ročník Vánočního bigbítového hraní v bývalé škole v Kadově
- 31. 12 – Silvestrovský pinčes v Kadově
- 1. 1. 2015 – Novoroční pochod od viklanu v Kadově

Snažíme se, abyste všechno, co se u nás děje, mohli sledovat na našich www stránkách www.kadov.net. A děkujeme všem občanům, kteří nejsou lhostejní a uklidí si nejen na zahradě a svém dvoře, ale i před vraty, zúčastní se brigády, iniciují konání sportovní nebo společenské akce, či seberou zahozený papír.

Oprava hřbitovni zdi v Kadově

V letošním roce byla provedena oprava 1. poloviny hřbitovni zdi v Kadově, která byla finančně podpořena z Grantového programu Jihočeského kraje s názvem Úcta k předkům. Celkové náklady projektu byly 181 614,- Kč, kraj tedy přispěl 85 000,- Kč a vlastní podíl obce tedy činil 96 614,- Kč.

Vladimíra Tomanová, starostka obce

Vítání občánků

V sobotu 4. října 2014 proběhlo vítání občánků ve slavnostním sále Lnářského zámku. Tentokrát jsme přivítali Viktora Plechšmída z Kadova a Václava Chenička z Vrbna. Děkujeme Obci Lnáře za umožnění krásného obřadu.

Vladimíra Tomanová, starostka obce

V sobotu 27. září 2014 proběhl další Viklanský pouťový turnaj v malé kopané

Turnaj se konal na stadionu pod bývalou školou v Kadově za účasti 5 mužstev - Spojených států Běšinských, SK (J)Elita, Kozel Skaličany, Nová Růžě a Kadova.

Střípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

„Nemůžete změnit druhé lidi. Buď je milujete takové, jací jsou, nebo ne. Buď je přijmete takové, jací jsou, nebo ne.“

Don Miguel Ruiz

Ať bude výsledek voleb jakýkoliv, bude to odraz vůle Vás, všech voličů ... toto jsem napsala v minulém vydání SOBáčku a odrazem vůle voličů v naší obci je to, že zastupitelstvo obce nedoznalo velkých změn. Na postu starostky po prvním ustavujícím jednání zastupitelstva obce jsem já, Vladimíra Tomanová, místostarostou zůstává Bc. Karel Dobřemysl a dalšími členy zastupitelstva jsou František Červený, nově Lenka Fořtová, Mgr. Petra Karešová, Igor Pavel, nově Ing. Renáta Prokopiusová, Ludmila Tesařová a Ing. Jiří Vlček. Tímto bych chtěla veřejně poděkovat všem voličům, za vyjádření své vůle, končím zastupitelům za dobrou spolupráci a hrstce občanů (slovy osmi občanů), kteří přišli na ustavující zasedání OZ.

Zároveň děkujeme všem, kteří dokáží vyjádřit svůj názor na místě k tomu určeném a nevytváří domněnky tam, kde to je sice běžné, protože jsme v Čechách, ale není to důstojné. Bylo by dobré se řídit tím, že co nechceš, aby jiní činili Tobě, nečiň Ty jim, tedy neočerňuj, nepomlouvaj, nezatracuj, když neznáš všechna hlediska.

I po volbách stále pokračuje uzavírání nájemních smluv na hrobová místa pro hřbitov v Kadově. Počátkem roku 2015 budou vyzýváni ti, kteří doposud nájemní smlouvy neuzavřeli. Informace k uzavření smluv získáte na Obecním úřadu v Kadově č.p. 65, tel: 383 491 019 nebo 724 181 049.

Vladimíra Tomanová, starostka obce

A o čem víme, že se chystá?

- Adventní zpěvy u stromčeků ve Vrbně, Lnářském Málkově a Kadově
- Sobota 6. 12. 2014 – Mikulášská nadílka s viklanskými čerty v Kadově ve škole

Vítězem klání se stal Kozel Skaličany, druhé místo vybojovala SK (J)Elita, třetí byla Nová Růže, čtvrtý Kadov a páté US Běšiny. Nejlepším střelcem byl Lukáš Riegel a nejlepším gólmánem se stal Jarda Fořt. Počasí přálo, turnaj proběhl v poklidu a bez vážnějších zranění, občerstvení fungovalo a večer jsme si opět zatrsali v místní tělocvičně za doprovodu hudebních skupin DREAMING FAIRY, HADIBAND, MERLIN82 a zvláštního hosta SCEPTION.

Vladimíra Tomanová, starostka obce

Obec Kadov pořádá:

**Dětskou Mikulášskou merendu s nadílkou
v sobotu 6. prosince od 16:00
(v sále bývalé školy v Kadově)**

**Od 21:00 Mikulášská zábava pro dospělé
k tanci i do skoku hraje skupina
„NORMÁL“**

Škola – 1. část

(další část přepisu vzpomínek pana Františka Martínka z Pole;
se souhlasem rodiny)

Těžko bychom se setkali s člověkem, který ve svých vzpomínkách nezabloudl na školu. Na učitele a učitelky, kteří jej vyučovali, ale i vychovávali. Mám velmi živé vzpomínky dobré, ale i ty horší.

Bylo září roku 1934, kdy mě maminka dovedla do školy. Prožíval jsem tuto změnu velmi těžce. Byl jsem zvyklý se neustále motat kolem matky při vaření a všech prací, které dělala. Matka to asi dobře věděla, když mě tam zanechala. Říkala: „Musíš tu vydržet, já tě koupím cukroví až přijdeš domů.“

Ty začátky školních docházek byly pro mě těžké. V první třídě nás učil řídící školy pan Žák. Byl to legionář I. Světové války v Itálii. Ještě dnes jej vnímám, jaká byla jeho uniforma, nejvíce vynikal jeho klobouk na tři facky s bažantím pérem. Jako voják měl tendenci také tak jednat i s námi. Vyžadoval, abychom při sezení měli ruce založeny za zády. Sebemenší pochybení trestal, byly to pohlavky nemalé, tahání za uši a vlasy. Bylo to i mlácení ukazovátkem přes natažené prsty. Když se mu nelíbilo naše písmo, které nám předepisoval červenou tužkou, bylo zle. Ještě dnes vidím sešit, kdy slzami byla rozmazána moje první písmena.

Další učitelka, která nastoupila do řídící funkce ve škole, byla Marie Matějková. Pan Žák odešel do důchodu. Tato učitelka byla lepší, snažila se něco nás naučit. Tělesné tresty dál pokračovaly. Její specialitou, mimo pohlavků a rákosky, bylo tahání za vlasy, které rostou u uší, moc to bolelo, takže trestaný byl nucen stoupnout si na špičky. Tato učitelka byla svobodná panna, asi ji to poznamenalo, že neměla potřebný vztah k dětem. V našich očích ji poškozovaly zvěsti, že udržuje styky s panem farářem Slavičkem. Rodiče nedrželi jazyk za zuby. Tak pronikaly takové zprávy. „Zase byli vidění spolu tam a tam.“ Našli si i takoví, kteří je sledovali a že nešlo o procházku.

Ve vyšších ročnících to bylo celá plejáda učitelů, kteří jak by vycházeli z nové školy. Mám v paměti učitele Voráčka, Machovce a Chada.

Chada, to byl pan učitel. Ne, že nás dobře učil, byl to charakterní a všestranný člověk. Vedl nás k lásce k přírodě, každým coulem vlastencem. Jeho povinností za války bylo také nás vyučovat německému jazyku. Říkal: „nekoukejte, jaké je situace, jednou vám může být dobré, když budete alespoň rozumět.“

Často se nám ho podařilo přesvědčit, aby místo němčiny nám zahrál na housle či křídlovku. Proslul jako pokusný „mičurinec“. Přes nepříznivé půdní podmínky vykázal se mnohými krásnými výsledky. Jeho koníčkem bylo pěstování ovocných stromů. Každý žák, který končil školu, dostal stromek. Později přešel na pěstování okrasných stromů. Datuje se, že když se stavělo město Havířov, dodal tam darem 1 500 stromků.

Pro učitele to nebylo snadné, ve třídě měli vždy ročníky s rozdílným učivem. V jedné skupině prováděli výuku, druhou část zaměstnali čtením, písemnými úkoly, počty apod.

I u nás máme nové vedení obce

Podzim letošního roku byl, tak jako v jiných městech a obcích, i u nás spojen s volbami do zastupitelstva obce. Občané, voliči měli tak po čase znovu možnost vystavit svým zástupcům ve vedení obcí vysvědčení za uplynulé období, a to v podobě udělení či neudělení svého hlasu na další čtyřleté období.

Myslím, že na tomto místě se patří ještě jednou poděkovat občanům, voličům, že k volbám přišli a dali svůj hlas těm, s kterými chtějí svoji obec budovat a rozvíjet v dalším čtyřletém období. Větší než dvaosmdesátiprocentní účast voličů ve volbách do zastupitelstva obce svědčí o tom, že dění v obci není lidem zde žijícím lhostejné. Do zastupitelstva obce Kocelovice tak byli zvoleni tři zcela noví lidé, kteří v zastupitelstvu zatím nepracovali. Dalších šest členů zastupitelstva jsou lidé, kteří s prací zastupitele již mají jisté, větší či menší zkušenosti. Nové volební období začalo ustavující schůzí nového zastupitelstva, na které si nově zvolení zastupitelé mezi sebou zvolili starostu, místostarostu, předsedu finančního a kontrolního výboru. Ustavující schůze zastupitelstva Obce Kocelovice se uskutečnila v pátek 31. 10. 2014. Po složení slibu následovala volba na již zmiňované pozice. Starostou byl na další období zvolen Ing. Karel Lukáš. Do funkce místostarosty byl zvolen Jan Ráž. Předsedkyní finančního výboru pak byla zvolena Ing. Štěpánka Vonášková a předsedou kontrolního výboru Václav Čadek. Tím byl oficiální program ustavujícího zasedání Zastupitelstva obce Kocelovice naplněn. Následovala nezávazná diskuse o tom, co nás v dohledné době čeká, na co je třeba se zaměřit a jaké by měly být naše priority. Nejbližším naším úkolem jistě bude zpracování, projednání a schválení rozpočtu obce na rok 2015. K dalším nejbližším úkolům bude jistě patřit zpracování a podání žádosti či žádostí o dotace na připravované akce.

Protože tento „Sobáček“ je posledním v tomto roce dovolte, abych Vám touto cestou popřál vše nejlepší do nového roku 2015, především pak pevné zdraví, hodně štěstí a spokojenosti.

Karel Lukáš, starosta obce

Počasí září až říjen 2014

Pravé léto uteklo a přišlo léto babí. Bylo tomu tak opravdu? Září 2014 bylo teplotně mírně nadnormální (normál je 12.6°C, skutečná průměrná teplota byla 13.9°C). Nejvyšší teplota byla naměřena 8. září 25.1°C. Nejnížší pak byla 24. září 0.1°C. V přízemní vrstvě pak byl první mrazík -0.9°C. Srážkově bylo září také výrazně nadnormální (normál je 46,5 mm, naměřili jsme 60.2 mm). Nejdeštivějším dnem bylo 11. září, napršelo 21.7 mm (21.7 litrů vody na m²). Teplo a hojnost srážek konečně vyprovokovaly k nebývalému růstu houby, a tak každý, kdo chtěl, si odnášel z lesů a hájů bohatou úrodu hub. Sluneční svit byl v září mírně podnormální, slunce svítlo 127.4 hodin, normál je 157.8 hodin. Nejvíce slunečko svítlo 6. září - 11.0 hodin. V září byly ještě 3 dny s bouřkou, žádný den nebyl zcela jasný, ale bylo 17 dnů zatažených. Vítr byl jen slabý s nárazy do 16 m/s při bouřkách. Žádné mimořádné jevy v září se nevyskytly.

Říjen 2014 byl pak mimořádně teplý. Průměrná teplota byla 10.2°C, normál je 7.8°C. Říjen se zařadil na 2. - 3. místo od roku 1975, když nejteplejší byl v roce 2001 s teplotou 11.1°C, stejná teplota jako letos pak byla v roce 2006. Nejvyšší teplota byla dne 10. října 20.5°C, nejnižší 25. října 0.2°C a v přízemní vrstvě byl opět pouze jeden den se slabým mrazem -1.4°C. Srážkově byl říjen opět výrazně nadnormální, napršelo 61.4 mm srážek, normál je 38.0 mm. Většina srážek ale spadla ve třech dnech, ostatní dny byly jen se slabými srážkami nebo úplně bez srážek. Nejvíce srážek napršelo při zbytku hurikánu Ex-Gonzalo 17. října 19.2 mm. Jinde byly ale srážky výrazně vyšší (např. v Brdech až 80 mm) a způsobily místní povodně. S hurikánem přišlo i výrazné ochlazení a 22. října se objevily dopoledne první sněhové vločky (mokré s deštěm). Sluneční svit byl v říjnu výrazně podnormální, slunce svítlo 79.3 hodin, normál je 112.8 hodin. Nejvíce slunce svítlo 28. října 7.0 hodin. V souvislosti s hurikánem byla 21. října naměřena rychlost větru v náraze 24.1 m/sek = 86.8

km/hod. V říjnu se bouřky již nevyskytly, pouze slabá blýskavice, žádný den opět nebyl zcela jasný, ale bylo 18 dnů zatažených.

Vzhledem k teplotám lze uplynulé dva měsíce hodnotit jako příznivé pro aktivity v přírodě a hlavně houbaři si přišli na své.

Vladimír Kovář
meteorologická stanice Kocelovice, 1.11.2014

Ze společenské kroniky:

V září oslavili významné narozeniny tito kocelovičtí občané: pan Josef Král oslavil 74 let, paní Anna Kocúrová oslavila v kruhu svých blízkých 81 let, paní Bohumila Mulačová oslavila 77 let a paní Marie Říská se dožila 78 let.

V říjnu oslavil životní jubileum pan František Kocúr 85 let, paní Danuška Ježková se dožila 74 let, pan Josef Panuška oslavil 73. narozeniny a paní Růžena Říská se dožila 77 let.

Všem oslavencům gratulujeme a přejeme hodně zdraví, elánu a spokojenosti do dalších let.

Daniela Hanušová

Podzimní hrátky v Kocelovicích

Poslední letní sobotu uspořádaly členky ČSŽ v Kocelovicích za přispění obce již třetí ročník Podzimních hrátek pro děti domácí i přespolní.

Podle předpovědi počasí jsme mohli očekávat téměř cokoli a tak jsme s obavami sledovali černé mraky, honící se po obloze. Zpočátku jsme váhali, zda nezačít soutěžit rovnou v sále hospody, ale nakonec jsme se odvážili uskutečnit akci na hřišti. A skutečně, odvážnému štěstí přeje, počasí se nad námi smilovalo, pršet začalo až po skočení soutěží. Nejprve měly organizátorky početní převahu, ale postupně děti a rodičů přibývalo, takže nakonec počet účastníků překonal dosavadní kocelovický rekord, dostavilo se 20 dětí místních i ze sousedství. Zkusily si řadu disciplín, určených především pro mladší věkové kategorie, které mají v naší obci výraznou převahu. Při řadě soutěží jsme využili nadúrodu jablek, děti je sbíraly do košíku poslepu, házely a chytaly, krájely a loupaly a místo dosud chybějící turistické mapy věšely na prázdný rám. Některé soutěže byly výtvarného charakteru a to se zapojili i rodiče a babičky. Nechyběly ani tradiční disciplíny, zejména populární chůze na chůdách, navíjení autíček na provázek a další. Za splnění úkolů děti dostávaly penízky, které pak vyměnily v malém krámku za sladkosti a školní pomůcky.

Velmi bych chtěla poděkovat všem ženám a dívkám, které se na organizaci ochotně podílely. Bez nich by to skutečně nešlo.

PS: Vzhledem k tomu, že jsem v komunálních volbách ztratila podporu občanů Kocelovic, končím s jakoukoli veřejnou činností. Pokračovatelům přeji hodně úspěchů v práci.

Dana Hanušová již bývalá předsedkyně ZO ČSŽ v Kocelovicích

8. ročník závodu KHK

V sobotu 20. září se konal osmý ročník závodu na 7km z Kocelovic přes Hornosín zpět do Kocelovic. Závod je populární mezi běžci z jihočeského, plzeňského a středočeského kraje, proto na start před hospodou v Kocelovicích přijížděli od brzkých dopoledních hodin závodníci a závodnice, aby se včas zaregistrovali a připravili na závod, který v 10 hodin odstartoval starosta Kocelovic Karel Lukáš. Počasí bylo pro běh příznivé, skoro jasno, sucho slabý vítr a teplota kolem 21°C. Na trasu závodu vyrazilo 39 startujících, kteří proběhli Kocelovicemi a kolem rybníků Velký a Protivec a začali stoupat do Hornosína. V Hornosíně trasa závodu začíná klesat, běžci proběhli obcí a pokračovali k odbočce na Kocelovice. Zde po krátkém seběhu začíná druhé stoupání podél lesa U soudných. Když je běžci zvládli, běželi již po zvlněné trati až na Kněžský vrch nad Kocelovicemi, kde jim do cíle zbýval méně než kilometr. Zde už běžci začínali cítit únavu, ale blízkost cíle je jim nedovolila snížit tempo běhu.

Jako první proběhl cílem v čase 24minut a jedna vteřina Jiří Diviš z Cyklo Extra Cannondale České Budějovice, za ním přiběhli běžci z Písku Jiří Jansa a Bohuslav Rodina. Z žen byla nejrychlejší Lada Lukášková z AC Falcon Rokycany, která doběhla v čase 29:05. Z Kocelovic byli nejrychlejší Aleš Vetešík (26:56) a Hana Říská (42:00).

Po doběhu bylo pro účastníky závodu připraveno občerstvení – domácí pečivo, párek, pivo nebo nealkoholický nápoj. Zatímco se závodníci občerstvovali, organizátoři vyhodnotili pořadí závodníků v kategoriích, vypsal diplomy a připravili ceny pro vítěze.

Před polednem se závodníci spokojeně rozcházeli domů, s tím, že na příští ročník, který se bude konat 19.září 2015, zase přijedou.

Vinobraní

27. 9. - 28. 9. se jelo na výlet autobusem na vinobraní do sklípku Sedlec u Mikulova. Byla dobrá nálada, zastavilo se v Troskovicích na ochutnávku moravské slivovičky. Dopolední program /Pálava/ s cimbálovou muzikou. Večer byla exkurze k výrobě vína s ochutnávkou. Posezení ve sklípku s vínem a cimbálovou muzikou.

Výlet se vydařil, bylo to bezva.

Marie Kovářová autor textu a foto

Vítání nových Lnářských občánků

Trojici děvčátek - Elišku Cirklovou, Lucii Honzovou a Nelu Ludvíkovou a jednoho chlapce - Martina Kastena, přivítala jako nové občany obce Lnáře v sobotu 4. října 2014 v prostorách Lnářského zámku starostka obce paní Stanislava Mašková.

Krátké pásmo básniček přednesly děti ze Lnářské mateřské školky, obřad fotografoval pan Milan Demela.

Marie Vrátná

Mateřská škola Lnáře

(Co se nám v tomto roce podařilo)

Rok 2014 se neúprosně blíží ke konci, a tak jako minulé roky bilancujeme, co se nám v naší práci podařilo. Vylepšili jsme zahradu mateřské školy, vstupní prostory i vnitřní vybavenost. Byl zbudován nový chodník s bezbariérovým přístupem. Místo dřevěné verandy byl vystaven nový přístřešek s krásnými vchodovými dveřmi. Na zahradě stojí pěkný zahradní domek. Třída mateřské školy byla vybavena dětskými stoly s výškovým nastavením. Za tyto úpravy patří poděkování zřizovateli – Obci Lnáře.

Další poděkování patří za sponzorství těmto společnostem, které svým finančním darem přispěly k vylepšení prostředí mateřské školy: Ing. Josefu Honzovi ml., p. Salvatore Antonio Bortone, Agru Blatná, Rybářství Lnáře, Dvoru Lnáře a manželům Čejkovým ze Zámlyni. Z těchto darů MŠ zakoupila tělovýchovné nářadí a náčiní, didaktické pomůcky, obrázky malované na hedvábí, knihy, různé stavebnice a hračky.

Pro rodiče s dětmi jsme uspořádali několik tvořivých dílen, které se těší velké oblibě. V odpoledních hodinách rodiče vytvářeli se svými dětmi různé výrobky, které byly vždy pýchou všech dětí. Ty si je pak odnášely domů a zdobily jimi své pokojíčky. Po společně strávených odpoledních všichni odcházeli s pěknými zážitky.

Také se ZŠ Lnáře jsme po celý rok dobře spolupracovali a podařilo se nám uspořádat několik dětských oblíbených akcí. Především plavecký výcvik v Plavecké škole Horažďovice, divadelní a hudební představení během celého roku, několik návštěv Multikina CineStar v Plzni, výlety na konci školního roku a další činnosti.

A co nás ještě čeká?

- ☆ Brzy nastane adventní čas a my budeme oslavovat ty nejkrásnější svátky v roce. Děti za pomoci pí učitelky vytvoří mikulášskou a vánoční výzdobu, vyrobí dárečky pro své nejbližší.
- ☆ 5. 12. nás navštíví Mikuláš, čert a anděl, aby dětem předali nadílku a přivítali adventní čas.
- ☆ 10. 12. proběhne dopoledne vánoční nadílka u stromčku.
- ☆ 11. 12. pozveme všechny rodiče i prarodiče na vánoční besídku spojenou s posezením a malým pohoštěním u stromčku. Děti vystoupí s básněmi, koledami a dramatizací pohádek.
- ☆ 16. 12. – 18. 12. uspořádáme společně se ZŠ Lnáře prodejní vánoční výstavu v prostorách ZŠ Lnáře. Srdečně tímto zveme všechny rodiče i veřejnost.
- ☆ Vánoční prázdniny

Už teď se na vánoční svátky těšíme a začínáme se na ně připravovat. Protože již brzy zaklepu na dveře, přejeme všem v tomto čase hodně pohody, klidu a radosti. A v novém roce 2015 hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.

Za MŠ Alena Mašková

Základní škola Lnáře

(A nyní zase něco o nás ...)

Výstava Vítězslavy Klimtové

Začátkem října jsme postupně po jednotlivých třídách navštívili expozici Vítězslavy Klimtové ve výstavní síni Tvrze ve Lnářích. Známa výtvarnice zde vystavovala pohádkové postavičky, které sama navrhuje i vyrábí. Hned u vchodu nás přivítali skřítkové z Pohádkové země a pak už jsme se ocitli v úplně jiném světě. Byl to svět skřítků, elfů, vodníků, víl, nechyběli ani čarodějnice a čerti. Každá z těchto malých osůbek byla pojmenovaná podle toho, jak vypadá nebo podle své nejvýraznější vlastnosti. Dětem se moc líbil skřítek Zášupšák, který rád schovává lidem věci, takže ho většina důvěrně zná! Po zhlédnutí výstavy se nikomu nechtělo zpět do reality a tak nám paní knihovnice slíbila, že příští rok se s Pohádkovou zemí opět setkáme.

O zlobivém andělíčkovi

Již z názvu divadelního představení je zřejmé, že hlavní roli nebude plnit poslušný a mírumilovný andělíček, jak bývá zvykem, ale andělíček s pomyslnými růžky na hlavě a trochu zlomyslnou povahou. Tento nezbeda si dělal legraci z hodných lidí a prováděl jim různé lumpárny. A co

Vítězové drakiády

hůře - měl ze svých činů velkou radost. Až jednou došlo i na něj. Díky svému chování se z andělíčka začal stávat čert. Andělíčkovi dalo mnoho práce, aby své špatné skutky odčinil a opět se stal andělem. Dětem se toto divadelní představení velmi líbilo nejen díky vtipným textům, kterými bylo prokládáno, ale i pro velmi zdařilé kostýmy a kulisy a hlavně pro ponaučení, které z příběhu plynulo.

Drakiáda

Ve středu 15. října jsme společně vyrazili na tradiční „Drakiádu“, která se uskutečnila jako každý rok na fotbalovém hřišti. Většina dětí si na tuto událost pořídila nové draky netradičních barev i tvarů. Premiéru měli naši prvňáčci, kteří se obzvláště těšili. Počasí nám sice moc nepřálo, vítr se hřištěm prohnal jen občas, ale našim malým nadšencům to nevadilo a své pestrobarevné letouny řádně prohnali. Soutěžilo se ve třech kategoriích. Cenu za nejdleší dolet získal Lukáš Mála ze 3. ročníku, za nejvyšší dolet byla odměněna Hedvika Machovcová ze 4. třídy a cenu za nejkrásnějšího draka si odnesl prvňák Jakub Resler. Těšíme se už nyní na příští rok, až si zase pěkně zalétáme.

Hurá na výlov

Každý podzim děti bedlivě sledují hladinu vody na místním Veském rybníku. Pokud už přijde ten pravý čas, kdy konečně začne ubývat voda,

Ruda se sumcem

všichni už ví, co je brzy čeká. Doma si nachystají sportovnější oblečení a připraví maminky na skutečnost, že přijdou domu nejspíš ušmudlané a pravděpodobně trochu zapáchající rybinou. Kdo by ale odolal pokušení pochovat si takovou štikou nebo sumce? Maminčino malé pokáraní za tuto zkušenost určitě stojí. Proto ji většina dětí patřičně využila. Výlov jsme si moc užili. Rádi bychom tímto chtěli poděkovat panu Kamilu Machovcovi, který pro nás každoročně nachystá kád s různými druhy ryb.

Zdeňka Jestřábová
a Jana Chudarová, učitelky ZŠ
Lnáře

Jak jsme slavili Halloween...

V pátek 31. října probíhalo vyučování jinak než obvykle. V naší škole jsme slavili Halloween. Paní učitelka každý rok krásně vyzdobí třídu a převleče se do kostýmu. Vždycky se nejvíc bojím halloweenského strašidla. Letošní strašidlo bylo docela hodné a vystrašenému Adámkovi zamávalo. Ve třídě jsme jedli halloweenské těstoviny a další dobroty. Pili jsme krvavý lektvar s jedlými očima. Potom jsme soutěžili. Nejvíce mě bavilo lovení upířích zubů a předávání jablka pod krkem. Při hodině angličtiny jsme vymýšleli halloweenský příběh. Už se těším na další rok.

Ema Venclová – žákyně 3. ročníku

Halloweenská strašidla

Při dnešním dni Halloweenu jsme byli pozváni do 2. a 3. třídy na oslavu. Třída byla krásně vyzdobená. Ve třídě byla strašidla a na chodbě svítily dýně. Nejvíce mě bavily hry a vytváření mumií.

Pamatovala jsem si, kde a kdy se slaví Halloween a jaké jsou jeho symboly.

Eliška Čadová – žákyně 4. ročníku

Dne 31. 10. 2014 jsme ve škole slavili Halloween. Přišli jsme do školy ve strašidelném kostýmu. Paní učitelka si pro nás připravila speciální halloweenský program. Najednou něco bouchlo dveřmi. Všichni se lekli a nadskočili. Bylo to strašidlo. V ruce mělo lucernu a šlo k nám do třídy. Po chvíli odešlo pryč. Potom nás ještě několikrát navštívilo. Druhou hodinu už ve škole strašidlo nebylo. Třetí hodinu jsme šli do jiné třídy o patro výš. Tam jsme odpovídali na otázky týkající se Halloweenu a hráli jsme hry. Nakonec byla hostina. Pili jsme lektvar, jedli brambůrky, buchty, křupky a halloweenské těstoviny se sýrem a kečupem. Tento den byl velmi dobrý a nejen proto, že jsme se neučili.

Lucie Vokurková – žákyně 5. ročníku

Trocha historie nikoho nezabije

dnes o hudebnících - harmonikářích, houslistovi, flašinetáři a dudákovi

(citace ze zahorčické kroniky, zápis z roku 1936)

Hudebníci – Kolem r 1896 byli hudebníci hledaný a uplatnil se o posvícení neb o masopustě každý i špatný hudebník. Nástroje měli různě laděné a dle toho taky se řídil jejich výkon. Svobodný hudebníci obvykle často tančili a ty starší hudebníci se někteří opili. Z 9 hudebníků hráli taky někdy jenom 4. Většina hudebníků hrála špatně. Byla vyhlášená kapela kolem r 1900 „Bělčický“ dále Adámci. Dříve hráli hudebníci volným tempem, ale dnes v r 1936 hrajou všechny kapeli rychlejším cirkusáckým rázem. Dnes se uplatní jenom prvotřídní hudebníci a musejí hrát jak vojenská kapela. Výdělek hudebníků kolem r 1895 1 K 50 až 3 K. Kolem r 1900 5 K až 7 K. Dnes v r 1936 30 K až 40 K tomu večeri a svačinu o půlnoci.

Harmonikář – Hrál od čísla po sobě a v každé vesnici měl předem jistý nocleh u jednoho hospodáře kamž před večerem zamiřil. Sešli se sousedi a omladina a tančili v zimě až do 11 neb 12 hodin v půlnoci. Za jeden večer neb za dva večery se ho nabažili a šel zas dál. Protože uměl pěkně hrát dostal jíst a nějaký ten krejcar ještě dostal.

Houslista to dělal podobně jako harmonikář. Někdy nechodil hrát po staveních ale šel přímo na jisto k hospodáři a byl příjemně uvítán.

Flašinetář obešel vesnici a zašel někde na noc a večer hrál na flašinet a chasa a starší tančili a zpívali. Třeba se na to zuli a dupali na boso.

Dudák – Asi do r 1875 chodili dudáci a hráli po staveních a večer šel na jisto na nocleh. Večer hrál na dudy a chasa a starší tančili třeba dlouho do noci. Dudák musel stále foukat vzduch do měchu a ten paží mačkat a na dudách který prst zdvihne tak ta díрка hraje. Tedy je to opačně než u kladinetu tam prstem máčkne na knoflík. Kolem r 1880 až do r 1920 nevěděli jsme co je dudák. Až v poválečné době se objevili dudáci „Šumaváci“. Asi v r 1932 se objevili modernizovaný dudy a sice vzduch do měchu nefouká ústama, ale měchem jakých se užívá ke včelám a tímto způsobem může dudák zpívat zároveň.

Připravila Marie Vrátná

ADVENT 2014 VE LNÁŘÍCH

neděle 30.11. ZVONKOVÝ PRŮVOD v 17:00

sraz účastníků průvodu před Tvrzí s vlastními zvonky,
cíl průvodu: pod rybníkem - rozsvícení vánočního stromu se svařákem

sobota 6.12. VIII. ADVENTNÍ ŘEMESLNÝ TRH

VE TVRZI 9:00 – 12:00

za účasti držitelů certifikátu
„Regionální produkt Prácheňska“

středa 10. 12. MISTRÍNANKA

vánoční koncert od 19:00

v sále Kulturního domu ve Lnářích.

Vstupné 180,-

(předprodej vstupenek v knihovně ve Tvrzi)

sobota 20.12. ŽIVÝ BETLÉM V STROMEČKU v 17:00

účinkují ochotníci z Chloumky,
při vystoupení se bude podávat
vánoční svařák
Vstupné dobrovolné

Zámek Lnáře 1930

Jak to asi vypadalo na zámku ve Lnářích jedno letní odpoledne?

Toto téma, návrat do roku 1930, si vzala jako námět kasejovická retro skupina OREL a dle dochovaných záznamů byl sepsán scénář, který zavedl diváky na zámek Lnáře tři roky poté, co jej zakoupil židovský obchodník pan Karel Bondy. Psal se rok 1930, zámek i park prošel vlnou modernizací a poskytoval svým majitelům příjemný luxus v malebném kraji.

A do této idylky jsme se na necelou hodinu přenesli v pátek 18. července a s námi i diváci, kteří poctili svou bohatou účastí tento poodečer. Co viděli? Samozřejmě pana Bondyho s chotí Marií, majordoma, služebný personál, šoféra, italského tanečního mistra, ušmudlané děti s flašinetem, neodbytného až vlezlého pojišťováka a dámy z Prahy, které přijely navštívit madam Bondyovou. Dámy vyprávěly, co je nového v Praze, např. plovárna pod barandovskou skálou či funkcionalistická Müllerova vila. A na požádání paní

Bondyové také předvedly své nové modely z pražských salonů. Tato soukromá minipřehlídka byla komentovaná, a tak diváci nejen že mohli na zaplněném zámeckém nádvoří obdivovat ladnost, vkus a eleganci prvorepublikových modelů, ale ještě se také něco dozvěděli o módě let třicátých, což si mimochodem naše osvětová skupina klade přednostně za cíl. A došlo také na novinky ze Lnář a okolí, které dámám sdělil sám pan Bondy. Poreferoval o svém pivovaru, který byl ve své době opravdu vyhlášený a měl větší produkci piva než pivovar barona Hildprandta v Blatné. Mimo místních hospůdek zásoboval též vyhlášenou restauraci u Šenfloků v Praze. Pan Bondy zmínil také některé významné osobnosti Blatenska, se kterými měl to potěšení se zde seznámit, např. národopisce Josefa Siblíka, blatenského šlechtitele růží Jana Böhma či převora Lnářského kláštera Aloise Majera. Abychom naplnili plánovaný záměr «zábava, tanec a zpěv», zazněla také árie z Veselé vdovy, kterou zapěla jedna z příchozích dam - pěvkyně Marie Zieglerová. A nakonec došlo i na tanec. Taneční mistr Paulini, který sice neuměl slova česky, nicméně virtuózně tančil, provedl dámy v rytmu vášnivého tanga a dalších tanců.

Po samotném vystoupení následovala noční prohlídka zámku, při které také asistovali protagonisté pořadu. Pojišťovák, jak jinak, nabízel pojištění, pěvkyně zapěla rozkošnou árii, taneční mistr tančil, majordomus byl v čilé práci a konferenciérky se pohoršovaly nad současnou, z jejich pohledu vskutku nechutnou módou ... Večer příjemně uplynul, snad nejen pro účinkující, ale dle ohlasů také pro přihlížející.

Neboť taková akce se nemůže konat bez přispění mnoha ochotných lidí, je na místě poděkování. V první řadě děkujeme panu kastelánovi Miroslavu Uriánkovi za pozvání a inspiraci. Děkujeme všem těm, kteří nám zapůjčili šaty a všemožné jiné propriety, od brýlí, rukaviček a náušnic až po staříčké gramofon. Panu K. Matějovskému děkujeme za výrobu krásného flašinetu. Stylové rekvizity - voňavé nadýchané bábovky upekly pí Marie Weisová a pí D. Jakubčíková. Za pomoc, bez které by byl náš pořad mnohem delší, ale také mnohem méně hodnotný, děkujeme dvěma kasejovickým dámám „oblékačkám“ a „zvukařce“, také místní restauraci za občerstvení.

A jelikož, jak praví známé přísloví „pochválit se musíš sám, protože to za Tebe nikdo jiný neudělá, a když, tak ne tak dobře“ musím pochválit samotné „herce“ za hodiny strávené nácvikem, vzornou paní kostymérku, pana Mgr. V. Červenku za přínosnou konzultaci a nakonec diváky, bez kterých by toto naše osvětové snažení postrádalo smysl.

D.M. a M.U.

SVATEBNÍ OBŘADY NA ZÁMKU LNÁŘE

Turistická sezóna končí, ale pro Správu Zámku Lnáře nastává v tomto období sezóna další - „předsvatební“,

Z desítek občanských i církevních svateb, které se zde každoročně uskuteční, je většina rezervována právě v zimním období !

Stalo se také samozřejmostí i pořádání tzv. předsvatebních prohlídek prostor zámku a v tomto pokračujeme i nadále.

Pro rok 2015 jsou, společně s matrikou OÚ ve Lnářích, naplánovány tyto svatební termíny:

21.3. – 25.4. – 23.5. – 6.6. – 26.6. – 27.6.

11.7. – 1.8. – (8.8. nebo 15.8.) – 29.8. – 12.9. – 3.10.

Církevní svatební obřady v zámecké kapli sv. Josefa lze uskutečnit po dohodě.

Více informací získáte na :

www.lnare.cz/zamek nebo tel: 603396457

Správa Zámku Lnáře

Miroslav Uriánek

Mikulášská nadílka na zámku

**Zveme všechny hodné děti
na tradiční mikulášskou nadílku**

v pátek 5. prosince od 16:30

Nádvoří Zámku Lnáře

Občerstvení zajištěno !

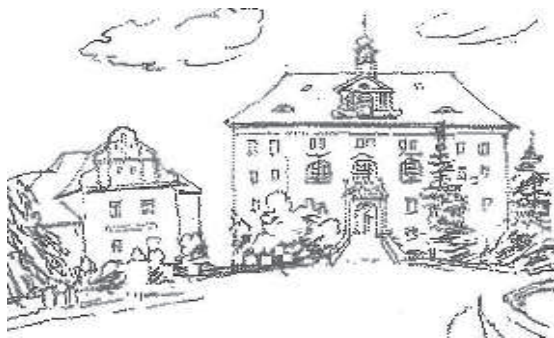
**Od 17:30 proběhne mimořádná
noční prohlídka zámku**

www.lnare.cz/zamek

Novoapoštolská církev v ČR, obec Lnáře

*Projevila se добрta Boha, našeho Spasitele, a jeho
lásky k lidem. Z Titovi 3,4-7.*

Přijměte srdečné pozvání na bohoslužbu

v sobotu 6. prosince od: 15.00

v zámecké kapli sv. Josefa na zámku Lnáře

info: 720572051

Tělovýchovná jednota Sokol Lnáře bilancuje

Na počátku roku 2014, tak jako vždy se uskutečnil již dvanáctý ročník Masopustního průvodu obcí Lnáře, který byl zakončen večerní veselící v sále pohostinství „Přístav“. Čtyřicet pět masek různých postavíček a postav, ať již zvířecích nebo lidských obešlo, tak jako vždy, větší část obce bez jakékoliv újmy na zdraví a na krásě. Po téměř čtyřhodinovém pochodovém maratónu, kde nechybělo mnoho zastávek s občerstvením,

si bylo třeba odpočinout a tak večerní zábava s posezením pro znavené účastníky průvodu přišla jistě vhod. Můžeme říci, že i letošní masopust, tak jako všechny předchozí, se vydařil.

Po masopustu následoval lampiónový průvod obcí Lnáře, který byl zakončen opékáním vuřtů, vypouštěním balónků štěstí a dětskou diskotékou. Po setmění následovalo zapálení vatry a upálení čarodějnice. Po odchodu dětí do „hajan“, měli dospělci možnost posedět v naší sportovní klubovně a doplnit tolik potřebné tekutiny. Někteří z přítomných se trochu pozdrželi a odcházeli k domovům doprovázeni raním kohoutím kokrháním.

Třetí, také již tradiční akcí letošního roku bude „Mikulášská nadílka“ a to opět na nádvoří Lnářského zámku, kde budou společně s Mikulášem jistě také andělé a čerti!

Samozřejmě, že kromě kulturních akcí, je naší hlavní činností sport a sportovní akce, mezi které patří cvičení žen, stolní tenis a především pak fotbal v podání mužů. Zapomenout nemůžeme ani na fotbal v podání našich nejmenších, kde se rýsuje možnost založení mladší přípravy ve Lnářích. Velkou zásluhu na pokračování fotbalu ve Lnářích, v podání těch nejmenších, má jistě Jiří Masák, který se o tento náš fotbalový potěr stará společně s rodiči dětí. Nutno přiznat, že ne vždy je to snadné a jednoduché.

Mužstvo mužů, které hraje okresní přebor, je po skončení podzimní části soutěže v dolní části tabulky a nutno přiznat, že se nám v odehrané části soutěže vůbec, ale vůbec nedařilo.

Přes zimu je nutné na tyto výsledky zapomenout, dát se dohromady a na jaře získat nějaké ty body pro udržení se v okresním přeboru.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem těm, kteří se starají o dobrý chod této naší organizace.

Vzpomínka

Dne 19. října 2014 tomu byl rok, co nás náhle opustil pan Jiří Suchý z Neradova.

Jak stálo ve smutečním oznámení: „Kdo v srdci žije, neumírá“. Proto Vy, co jste ho znali a měli rádi, vzpomeňte, prosím, se mnou.
Jarka Brožová

Oslava narozenin v Domově PETRA Mačkov

Společně za doprovodu živé hudby jsme oslavili krásné 88. narozeniny nejstarší obyvatelky domova paní Marie Mrázové. Květina pro oslavenkyni, výběrů dort a pohoštění navodily skvělou atmosféru.

Za celý Domov přejeme paní Marušce do dalších let vše nejlepší, hodně zdraví a pohody. Velké poděkování patří ošetřujícímu personálu za skvělou péči!

6. 12. 2014
Mikulášská nadílka
od 14 hod. v místní hospůdce

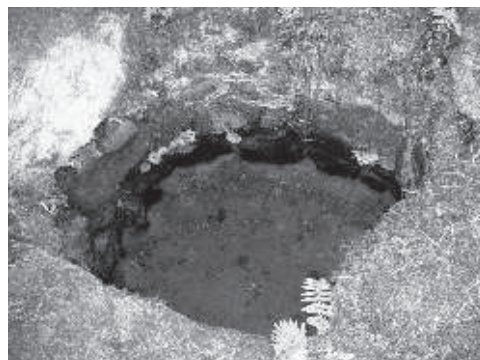
21. 12. 2014
Zpívání koled v kapli

31. 12. 2014 silvestrovský ohňostroj

Myštická patnáctka 2014

Turistický pochod „Myštická 15“ byl určen pořadateli na 27. září 2014. Kdo si myslel, že snad bude stejná trasa, ten se zmylil. Zatím ani jeden ročník neměl stejnou trasu jako některý z minulých. Pořadatelé si s výběrem dávají záležet a za to jim patří náš velký dík. Každá cesta lesem někam vede a organizátoři to vždy zvládli tak, že snad po každé se dojde do Myštic. I vydali jsme se na start a už tam to bylo pěkné a přátelské. Dostali jsme cedulky s trasou a hurá do terénu. Perníkové kačenky a časopis dětského klubu – to bylo zajímavé zpestření startu pochodu. A tak jsme putovali po modré značce k mlýnu Kostřata kolem obnovené studánky, kde byla pitná voda. Od studánky pak lesem do obce Laciná, dále do Dvoretic a Vahlovic. Těsně za Vahlovicemi pak byla obnovena další pěkná studánka. Mladým lidem, kteří se starají o jejich obnovu, moc děkujeme. Cesta lesem nás dovedla k Chobotskému vrchu – stanovišti kontroly. Od kapličky v Chobotu pak zelená turistická značka do Střížovic a dále po modré až do cíle v Myšticích. V cíli se na nás stejně tak jako sluníčko usmívali pořadatelé, děti i Veselé labutě. Konečná byla jako vždy v hostinci U Labutě.

Na příští ročník zveme všechny, kdo mají rádi krásné putování kolem Myštic. Díky všem pořadatelům a v příštím roce 2015 zase na shledanou.

Za TK BLAMIŠ Vladimír Vildt

mnohdy nepřispívají ani k dobrému vzhledu. Tímto apeluji na majitele jednotlivých pozemků, aby si zkontrolovali stav stromů na svých pozemcích, zejména pokud se jedná o ornou půdu, trvalý travní porost nebo cesty, a provedli případný ořez. V případě že se tak nestane, bude nutný prořez proveden ze strany Agraspolu Předmíř.

Pavel Karlík, starosta obce

Křest knihy o mlýnech

V sobotu 8. listopadu zažil společenský sál v Předmíři nezvyklou akci. Poprvé zde proběhl křest knihy. A to knihy, která se bytostně váže k naší obci a blízkému okolí. Knihu, kterou její autorka, předmířská rodačka paní Milada Cihlová, rozená Hopová, nazvala „Mlýny a mlynáři na Lomnici“ s douškou „od Radošic po Tchořovice v historii a ve vzpomínkách“. Křest knihy přilákal mnoho zájemců z našich obcí i ze širokého okolí a společenský sál doslova „praskal ve švech“. Sama autorka vysvětlila, co ji k napsání knihy vedlo. Poděkovala všem, kteří se na vzniku knihy podíleli, a také všem představila nejstaršího vyučeného mlynáře v naší oblasti, pana Jaroslava Nepodala ze Zámlyni. Její osobní vyznání bylo velmi srdečné a dojemné. O hudební rámec celé akce se zpěvem a hrou na harmoniku postaral pan Jiří Fiala z Předmíře, drobné pohoštění

Volby do zastupitelstva Obce Předmíř

Dne 4. 11. 2014 proběhlo na sále KD v Předmíři první zasedání nově zvolených členů zastupitelstva obce, kteří vzešli z voleb konaných ve dnech 10. – 11. 10. 2014, v nichž volební účast dosáhla 56 %. Po tomto zasedání jsou známa jména a funkce na další 4 leté období. Zastupitelstvo obce bude zasedat v tomto složení: starosta obce – Ing. Pavel Karlík, místostarostové obce – Václav Houdek a Jarmila Solarová, předseda finančního výboru – Ing. Ivana Boukalová, předseda kontrolního výboru – Pavla Krejčí, a dále zastupitelé Mgr. Jiřina Karlíková a Zdeněk Čejka.

Ordinace praktického lékaře

Po několika měsících od ukončení činnosti praktického lékaře MUDr. Rudolského se blýská na lepší časy. V průběhu měsíce října bylo zahájeno jednání s MUDr. Mackovičem, který bude od ledna 2015 ordinovat v Kasejovicích a v Mladém Smolinci a projevil zájem i o otevření ordinace v Předmíři. Po dohodě s firmou Agraspol Předmíř a.s. se mu budeme snažit vyjit maximálně vstříc. Ačkoliv byla obec bez praktického lékaře delší dobu a téměř všichni občané se přemístili k lékařům v Blatné, věříme, že projeví zájem a lékaře si v naší obci udržíme.

Spuštění nových www stránek

Od ledna 2015 dojde ke spuštění nových www stránek obce. Tyto stránky budou mnohem přehlednější a budou zahrnovat mnoho nových, doufám, že užitečných informací např. zobrazení předpovědi počasí pro naši lokalitu, odběr novinek pomocí SMS nebo mailu i sledování stavu hladiny vody na potoce v Předmíři, určitě příjemná bude i nová grafická úprava. Pro úplnost dodávám webovou adresu www.predmir.cz.

Oznámení pro majitele pozemků

V měsíci září vydala společnost E.ON upozornění pro majitele a uživatele pozemků, aby ve lhůtě do 15. 11. 2014 provedli okleštění stromů v trase nadzemního vedení. Po vypršení této lhůty dojde ke vstupu na pozemek ze strany pracovníků společnosti, kteří provedou okleštění stromů dle zákona.

Problém neudržovaných stromů se však netýká pouze vedení elektrického napětí. S podobným problémem se potýká i společnost Agraspol Předmíř jako uživatel zemědělských pozemků v katastru obce. Neudržované stromy brání průjezdu zemědělské techniky a dochází tak ke znehodnocování pozemků. Není pochyb, že takové plochy

bylo v režii autorky, jejích přátel a Obecního úřadu v Předmíři. Suma sumárum – velmi vydařená akce.

A osobní douška nakonec – i když jsem knihu zatím pouze prolistovala, vysekávám tímto autorce velkou poklonu.

Text: Jiřina Karlíková, zastupitelka obce

Foto: Václav Machovec

(redakčně kráceno, podrobněji na jiném místě SOBáčka)

Pozvánka na připravované akce

O prvním adventním víkendu proběhne tradiční sobotní pletení věnců v zasedací místnosti OÚ v Předmíři na které naváže slavnostní rozsvícení vánočního stromčeka. Letos nám tuto akci zpestří dámské trio Přelet MS. Připraveno bude malé občerstvení pro všechny přítomné.

Další již tradiční akce nás čeká na nový rok, kdy opět vyrazíme na Metelskou horu. Přesný čas výšlapu bude zveřejněn před vánocemi na nástěnkách v obci.

Závěrem mi dovolu, abych všem popřál pohodově strávené vánoční svátky, do dalšího roku přeji mnoho zdraví, štěstí a životní pohody.

V těchto dnech oslavili nebo oslaví výročí tito naši spoluobčané:

Mocová Jarmila (93), Lehečková Jiřina (65), Hodek Zdeněk (60), Karlíková Marie (60), Trnka Vojtěch (78), Minařík Bohumil (65), Straka Jaroslav (65), Červenkova Marie (60).

Všem uvedeným jménem obce blahopřejeme a do dalších let přejeme stále zdraví a mnoho životních úspěchů.

Pavel Karlík, starosta obce

Vážení spoluobčané

Ve dnech 10. – 11. 10. a 17. – 18. 10. 2014 se v Radomyšli uskutečnily volby do zastupitelstev obcí a do senátu. Za jejich hladký průběh patří poděkování všem členům volebních komisí. Volební účast v komunálních volbách v Radomyšli 53,98 % (průměr ČR byl 44,46 %) dokazuje, že občanům na budoucnosti Radomyšle záleží. Ve volbách s 85,38

% zvítězila kandidátka Nestrání, která získala 8 mandátů z celkových 9. Za tuto podporu Vám jménem Nestráníků děkuji a slibuji, že uděláme vše proto, abychom naplnili předvolební sliby. Jeden mandát získala KSČM. Všem zvoleným zastupitelům blahopřeji a těším se na spolupráci v následujících 4 letech. Současně chci poděkovat odcházejícím zastupitelům Karlu Kadečkoví a Lubomírovi Mrázovi, našim zaměstnancům a v neposlední řadě Vám občanům a spolům za práci pro rozvoj našeho městyse v uplynulém období a všem přeji veselý Vánoce, šťastný Nový rok a hlavně pevné zdraví!

Luboš Peterka, starosta

Výsledky komunálních voleb 2014 v Radomyšli

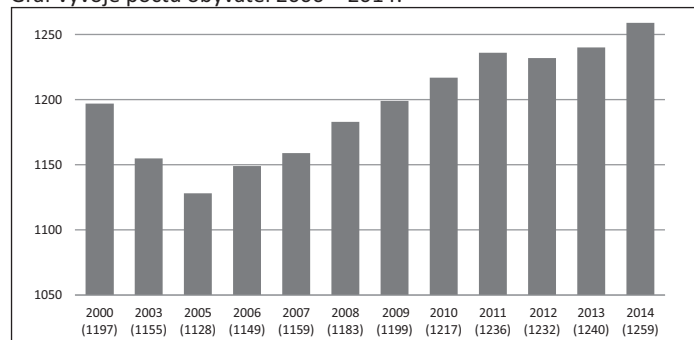
Volební účast	53,98 %
NESTRÁNÍCI	85,38 % hlasů
KSČM	14,62 % hlasů

Pořadí kandidátů podle počtu získaných hlasů:

1. Luboš Peterka (NESTRÁNÍCI) 451 hlasů MANDÁT
2. Jana Tomaševičová (NESTRÁNÍCI) 424 hlasů MANDÁT
3. Milan Koubovský (NESTRÁNÍCI) 417 hlasů MANDÁT
4. Emil Demetr (NESTRÁNÍCI) 406 hlasů MANDÁT
5. Jaroslav Krejčí (NESTRÁNÍCI) 390 hlasů MANDÁT
6. Jan Bláhovec (NESTRÁNÍCI) 388 hlasů MANDÁT
7. Ibrahim Razak (NESTRÁNÍCI) 380 hlasů
8. Pavel Kříž (NESTRÁNÍCI) 376 hlasů MANDÁT
9. David Kříž (NESTRÁNÍCI) 373 hlasů MANDÁT
10. Josef Babor (KSČM) 120 hlasů MANDÁT
11. Radek Mára (KSČM) 106 hlasů
12. Pavel Lehečka (KSČM) 73 hlasů
13. Josef Heimlich (KSČM) 67 hlasů
14. Antonín Novotný (KSČM) 58 hlasů
15. Miroslav Kadoch (KSČM) 55 hlasů
16. Václav Mráz (KSČM) 55 hlasů
17. Marie Zdeňková (KSČM) 44 hlasů
18. Václav Hronek (KSČM) 39 hlasů

Městys v září překročil hranici 1250 obyvatel

Graf vývoje počtu obyvatel 2000 – 2014:

Kulturní kalendář na rok 2015

17. 1. 2015	Myslivecký ples
7. 2. 2015	Ples SDH Radomyšl
21. 2. 2015	Staročeský bál (Baráčníci)
14. 2. 2015	Masopustní průvod masek (SDH)

Masopust se blíží

14. 3. 2015	XI. Reprezenční ples městyse Radomyšl
18. 4. 2015	„Odemykání staďáku“ (TJ)
30. 4. 2015	Stavění májky a slet čarodějnic (SDH a Svaz žen)
7. 5. 2015	Pietní akt u příležitosti 70. výročí konce 2. sv. války
23. 5. 2015	Den dětí (Český svaz žen)
13. 6. 2015	Koncert skupiny Parkán (městys Radomyšl)
20. 6. 2015	„Volejbalová smeč“ turnaj smíšených družstev (TJ)
27. 6. 2015	Nohejbalový turnaj trojic (TJ)
27. 6. 2015	Pouťová taneční zábava, (městys Radomyšl)
27. - 28. 6.	Jihočeská pouť v Radomyšli (městys Radomyšl)
7. - 9. 8.	Motorkářská akce - 17. Springer Mejdán na „koupališti“ v Radomyšli
15. 8. 2015	Noční hasičská soutěž (SDH)
14. 11. 2015	Posvícenská zábava v Radomyšli (SDH Radomyšl)
28. 11. 2015	Sportovní ples TJ Radomyšl (TJ)
29. 11. 2015	Adventní trhy a divadlo pro děti (Svaz žen)
12. 12. 2015	Mikulášská pro dospělé (Svaz žen)

Dravci, sovy, člověk

Dne 8. 10. 2014 se žáci prvního i druhého stupně ZŠ Radomyšl zúčastnili výukového eko programu na téma Dravci, sovy a člověk. V tělocvičně

školy se díky velmi poutavému vyprávění pana Brože seznámili se způsobem života, zvyky i výcvikem dravých ptáků a sov. Získali také cenné informace o jejich ochraně v přírodě. Dravce i sovy si žáci měli možnost prohlédnout z bezprostřední blízkosti, jednalo se například o sokola stěhovavého, sovu pálenou, orla bělohavého či puštíka obecného.

Nejzajímavější částí programu se stala ukázka letu ptáků těsně nad hlavami dětí i učitelů a přilétání na ruku některých z nich. Výukový pořad se žákům velmi líbil, jelikož jim zábavnou formou umožnil nahlédnout do tajů ptáčích říše.

Kateřina Houdková

Mladí záchranáři

16.9.2014 ZŠ Radomyšl uspořádala čtvrtý ročník soutěže „Mladý záchranář – dokáž, že umíš“. Hlavním tématem je ochrana člověka za mimořádných situací. Cílem soutěže je získání či doplnění znalostí, dovedností a praktických návyků pro poskytování pomoci sobě a druhým v případě nouze.

Soutěž pro naše žáky připravil HZS Strakonice ve spolupráci s Klubem svazu CO, Policií ČR, Armádou ČR, SDH Radomyšl a ČČK Strakonice.

Mladí záchranáři si ověřili své znalosti v testu z pravidel silniční dopravy, dopravních značek, povinné výbavy kola, v možnostech hašení

jednotlivých druhů materiálů přenosnými hasicími přístroji, v používání prostředků improvizované ochrany dýchacích cest, očí a povrchu těla, ve správném sbalení evakuačního zavazadla, v poskytování první pomoci a reálnému používání linek tísňového volání, soutěžili v hodu granátem na cíl, ve srážení plastových lahví proudem vody ze džberové stříkačky, v topografii, střelbě ze vzduchovky a znalostním testu z požární přípravy a první pomoci. Na závěr si všichni mohli prohlédnout vojenskou techniku, vyzkoušet obsluhu rádiové stanice.

Počasí nám celkem přálo, nejlepší družstva si odnesla diplomy, medaile a hodnotné ceny. Děkujeme všem, kteří nám se soutěží pomáhali a zase za rok na shledanou.

V kategorii mladších žáků z prvního stupně byli nejlepší Daniel Mašek, Adéla Hrabalová, Denisa Poklopová, Nela Vojtová a Matěj Hendrych, všichni z 5. třídy.

V kategorii starších žáků z druhého stupně zvítězili Alena Tomášková, Diana Koubková, Martin Vojta, Dominik Brož a Michal Přeck, všichni ze 7. třídy.

Gabriela Jonášová, ZŠ Radomyšl

Zážitkový kroužek ve škole

V letošním školním roce probíhá na naší škole kroužek Sportovních aktivit. S třinácti žáky, kteří se na kroužek přihlásili, každý měsíc podnikáme výlet zaměřený na určitý sport. V září jsme se vydali na kolech do Sedlice na zmrzlinu, pokračovali přes Chvalov do Bratronic, kde jsme si zahráli zábavné hry, posváchli a pokračovali zpět ke škole. Za příjemného slunečného počasí jsme ujeli asi 33km.

V říjnu jsme se pěšky vypravili na Milavy, kde jsme si opekli burty a zahráli petangue. Po zahřátí u ohýnku jsme šli zpět do Velké Turné, odkud jsme do Radomyšle jeli vlakem. V příštích měsících nás čeká aquapark v Horažďovicích, výlet na běžkách, výuka na snowboardu. Na jaře se zase chystáme na kola, in-line brusle a rafty.

Mgr. Monika Babková

Kroužek sportovních aktivit na kolech

Podzim ve 3. třídě

V podzimním období se žáci 3. třídy v rámci předmětu Člověk a jeho svět poctivě věnovali tématu Můj domov. V Radomyšli prozkoumali historické stavby a také pamětní desky místních slavných rodáků. Mnohé zajímavosti okresního města Strakonice poznali prostřednictvím Strakonické šifry, mapy s tajenkami, kterou připravilo dětské zastupitelstvo ve Strakonici. Aby poznali místo, které dává našemu kraji historický název Prácheňský, nelenili vystoupat na zříceninu hradu Prácheň u Horažďovic.

Marie Krejčová

3. třída pod Prácheň

Co nás čeká...

Celostátní akce regionálního Deníku „Česko zpívá koledy“ se v Radomyšli stává tradiční událostí. K předvánočnímu prozpěvování na Maltézském náměstí 10. 12.

2014 od 17,30 do 18,30 hodin budou vyzváni žáci místní základní a mateřské školy, žáci ZUŠ Strakonice ze třídy p. uč. Mráze, členové pěveckého sboru sv. Martina, baráčníků a divadelníků, místní muzikanti, široká veřejnost ...

V období před Vánoci se celá škola těší na návštěvu divadla Fráni Šrámka v Písku, tradiční mikulášskou a vánoční besídku.

Jiří Pešl, ředitel školy

Pověst o adventním věnci

Dny míjejí noci a neuvěřitelně rychle se blíží opět čas sváteční čas VELKE NOCI-Vánoc.

Proto možná přijde vhod jeden příspěvek od baráčníků v Radomyšli.

V jedné chaloupce měli na stole adventní věnec. Hošík, který v ní bydlel, zapálil všechny čtyři svíčky a odešel. Když se vrátil, zjistil, že hoří jenom jedna svíčka a zeptal se proto té první zhasnuté, proč nesvítí. Odpověděla, že se jmenuje *Víra* a protože lidé už přestávají věřit v dobro, převažuje zlo, nevěří, že by se situace v lepší obrátila a je tedy zbytečné, aby svítila-malý průvan ji uhasil.

Druhá zhasnutá svíce řekla, že se jmenuje *Láska* a došla k poznání, že lidé k životu lásku nepotřebují, pachtí se v potu tváře za majetkem, chybí jim cit a soucit, hezká slůvka lásky ani neznají, proč by tedy měla svítit. Její plamen zase uhasil průvan.

Třetí svíčka se jmenovala *Mír*. Nechtěla už svítit. Lidem už radost nepůsobí, na světě probíhají nepřetržité války, přibývá sirotků, vdov a ničí se velké hodnoty, které vytvořila mozočnatá ruka, vraždy jsou na denním pořádku, teče mnoho slz. Nemám nejmenší důvod plápolat, dokud jsou lidé plni zla. Také ona v průvanu pohasla.

Čtvrtá svíčka se jmenovala *Naděje* a jenom té hořel plamínek. Řekla hošíkovi, že musí hořet dál, protože naděje umírá poslední. Chce věřit, že vše časem se v dobré obrátí, přibude lásky, víry i míru. Musí nastat klid, každý se musí snažit tak, jak nejlépe umí.

Hošík plamenem svíčky jménem *Naděje* zapálil znovu všechny svíčky, které uhasil průvan a řekl, ať každá svítí dál, aby se splnilo její poslání, které dostala do vínku a bylo tak na světě lépe. Je nutné, aby vymizela lhostejnost, nesnášenlivost a krutost, aby nebylo hladových, opuštěných a týraných a přibýlo úsměvů, protože smích je ta nejnádhernější emoce.

Dávejme pozor na všechny čtyři svíčky, ať nám nehasnou!

Jůzková Zdeňka, OB Radomyšl

Obec baráčnická Radomyšl

Baráčníci budou i nadále v roce 2015 pracovat na základě baráčnických regulí, podporovat vzájemnou pospolitost mezi spolky baráčnickými, určitě budou pomáhat a spolupracovat při akcích městyse i ostatních spolkových organizací v Radomyšli.

Nadále máme v programu činnost s dětmi, ukazovat jim cestu k lidovým tradicím, písničkám i tancům. Kromě každoročně se konajícího Staročeského plesu, nejsou jednotlivé akce ještě upřesněny.

Do nového roku vstupujeme s tímto krásným vyznáním :

Buď zdrav, ty krásný jihočeský kraji

buď šťasten vždy tvůj bodrý lid!

Nechť směle plány vždy v krásné skutky zrají
a světem vládne mír, abychom mohli žít!

Jsi Baráčník, toť Tvoje chvála.

Jaká to idea krásná- ani zisk a ani sláva!

Jůzková Zdeňka, OB Radomyšl

Divadelní spolek Radomyšl

V říjnu od 17. Do 26. jsme odehráli představení B. Smetany a K. Sabin - Prodaná nevěsta. Od první zkoušky - (začátkem ledna) do premiéry

17. října jsme každý víkend 2x – 3x pečlivě a dle možností nacvičovali pod vedením Richarda Semiginovského.

Nejdříve jsme nacvičovali sbory, na které navazovali „solisté“.

To byl jasný základ. Po plesové sezóně jsme se vypravili do naší Sokolovny a dali se do díla. Příprava kulis, kostýmů a zákulisí, na kterém se hodně podíleli naši členové. Těm patří velký dík za mnoho času práce pro náš spolek.

Kulisy nám krásně namalovala Kateřina Švecová a pánské kostýmy ušila Michaela Čermáková. Obě tomu věnovali spoustu času a hodně přispěli k dobrému výsledku.

Po 4 představeních, kdy bylo pokaždé vyprodáno, má soubor do konce roku zasloužený odpočinek. V lednu příštího roku se pustíme do přípravy na výjezd do okolních měst.

Lubomír Mráz, předseda DS

Mařenku a Jeníka z *Přítel z Prahy* skvěle ztvárnili Tereza Mrázková a Richard Semiginovský

Průběh příprav Vám přiblíží náš kronikář Jan Červenka.

Záznam ze zkoušky číslo jedna (květen až červen):

Jan Červenka

Mým opožděným příchodem do sboru se prakticky nic nezměnilo, do hlasového fondu přibyl hlas, jež je mému rozsahu neznámý a v organizačním schématu přibyl člověk, který opět může na zkoušku nepřijít, ale věřím, že na premiéru se sejdem v plném počtu. Všechny hvězdy našeho sboru, jak ty přední tak i ty zadní, mají své světské problémy. Všichni musíme rodit, kojit, mít nohy v sádře či gypsu, hodovati u grilů či hrát jiná divadla nebo slavit narozeniny a různá výročí. Díky tomuto se náš režisér pan Richard S. naučil celou Prodanou nevěstu nazpaměť, včetně své role Jeníka, který se ve hře taktéž vyskytuje coby prostý vesnický chlapec s výjimečným hlasovým fondem, což je na české vesnici jev běžný. Co Čech to muzikant. Při poslední zkoušce přikázal ženské části sboru cituji: „teď dámy ke mně každá přijdete a s hanbou se na mě vystřídáte.“ Kdyby toto slyšela Mařenka nevím, jestli by ještě Jeníkovi věrně milování do skonání slibovala.

Taktéž naše jihočeské nářečí dostalo lekci češtiny. Dozvěděli jsme se, že ve slově HANBA se píše písmeno N a ne M. Což nám nešlo přes ústa stejně jako příslovecné fóry z bedny od whisky.

Práce na zadaném hudebním dílu se nám daří a zkoušku od zkoušky jsme zpěvnější a už přidáváme i pohyby, jelikož nejsme divadlo statické, jak bylo možno poznat z námi dříve nastudovaných her.

Komedianti z *Přítel z Prahy*

On všechno vyzkoumá,
v ruce láhev s whisky má.

Záznam ze zkoušky číslo dvě (červenec až srpen)

Prodaná nevěsta začíná nabývat na tvaru a není to díky špatné životosprávě a ani těhotenství v tom nemá prsty. To přijde snad až po premiéře po řádných oddavkách, kdy se Mařenka může spustit na cestu, kde se z dívky stává žena. Zkoušíme již v kulisách, což nám napomáhá v pohybu a uvědomění si, co kde na pódiu je. Kecal si neustále stěžuje, že neslyší alty. My ostatní je slyšíme. Bude to asi tím, že on je vtipný a rozverný člověk a takto dámsko-altovou sekci špásuje. Pan režisér Richard S. má bezdrátový mikrofon, čili ho slyšíme všichni. Jemu to šetří hlasivky a nám čas. Vaškovi bylo ve scéně, kde se bojí, navrhuto, že by si mohl schovat hlavu mamince pod sukni. Kecalovi bylo toto zakázáno, jelikož bychom ho odtamtud již nedostali.

A kdo náš sbor uhlídá.

Tomu Pán Bůh uhlí dá.

Poděkování Divadelnímu spolku Radomyšl

Měla jsem velké štěstí, když jsem sehnala lístky na premiéru Prodané nevěsty „po jihočesku“ a měla tak příležitost shlédnout představení téměř na profesionální úrovni s chutí a radostně provedené.

Hluboce smekám před panem režisérem Richardem Semiginovským za perfektně zazpívaného Jeníka a současně skvělou režii, kde uplatnil neuvěřitelnou vynalézavost - pozoruhodné a nápadité detaily, např. vystoupení komediantů nebo stavba kapličky v úvodní scéně. Zároveň dokázal udržet 50-ti členný soubor a umně přizpůsobit choreografii i dramaturgii jeho možnostem. Chtěla bych vyzvednout jednotlivé pěvecké výkony, kde kromě Jeníka zazářila zpěvem, hereckým projevem

i půvabem Mařenka v podání Terezy Mrázkové. Taky Vašek, ztvárněný Lubomírem Mrázem, všechny okouzluje nejen zpěvem, ale i ukázkovou kóktavostí a perfektním hereckým výkonem. Zejména se vydařil duet Vaška s Mařenkou „Znáš já jednu dívčinu“. Představení mělo švih a bylo cítit nadšení souboru. Velmi jsem ocenila i celou výpravu, neboť vysoce překonala vše, co jsem v poslední době viděla v Národním divadle (tu šátek, tam závoj v šedavých barvách a minimalistické kulisy).

Ze srdce děkuji celému souboru za velkou práci, kterou všichni muse-li odvést při zkouškách i představení. Všem nám zlepšili náladu v tomto podzimním čase. Těším se a doufám, že je ještě uvidíme v Blatné a ve Strakonících.

Nadšená divačka Dana Hanušová z Kocelovic

Leskovická hospůdka

Každá hospoda má své kouzlo, něco čím přitahuje lidi. Někde je to pivo, víno, kuchyně, štamgasti a v té Leskovické Jindra s Miluškou. Bezva holky do nepohody, chodíme tam rády. Domácí útulné prostředí, praskající oheň v kamnech a rychlá usměvavá obsluha.

Naposledy jsme si udělali procházku 21.10. na přednášku Kamily Berndorfové z Blatné. Její povídaní o cestování, fotky a zážitky se dají poslouchat do nekonečna. Indie je pro nás země neprobádaná, pro ni druhý domov, kde tráví polovinu roku. Určitě si ji na jaře pozveme znova, neboť bude mít nové poznatky a zážitky.

Jinak jsme věrné hospůdce na Křenovce, kde točí zázračný pramen v bílé, červené i zrzavé barvě na všechny naše bolístky. Pěkně v teple probereme co je kde nového a co se chystá.

Chystá se výlet do Českého Krumlova a Mikulášská v opět v Leskovících. Určitě se půjdeme podívat na Mikulášskou pro dospělé, kde program vytvořily naše vnoučata a zazpíváme si koledy na náměstí. Uděláme si radost na radnici.

Je toho mnoho co nás čeká a co ještě podnikneme. Někdy stačí málo, jen se sejít, nebo projít a hlavně neseďet doma. Znovu oslovuji ostatní důchodkyně - přidejte se k nám!

za bábinu Slávka Klasová

Listopad, listopad, lísteček mi na dlaň spad. Zlatý lístek z javora, zima už jde do dvora ...

Nejen tuhle básničku, ale i jiné básničky a písničky se naučily děti v naší mateřské škole od začátku nového školního roku. V září jsme otevřeli další novou třídu, a tak celkem do naší školky nastoupilo 95 dětí. Podzimní dny jsme si zpestřili několika zajímavými akcemi. Děti měly radost z divadelní pohádky Šmoulkové, se kterými si i zatancovaly. Potěšilo je i další divadélko - O kůzláčcích a Opičce v cirkuse, vše vykouzlilo mnoho úsměvů na dětských tvářích. Na školní zahradu za námi přijeli pejsci z útulku ve Strakonících v rámci celosvětového dne zvířat. Svými kousky děti rozesmáli, ale také dětem předvedli, co všechno umí a jak dokáží poslouchat a plnit pokyny. Pro zvířátka v oboře v Sedlici jsme sbírali kaštiny a žaludy. Hezkým a téměř kouzelným prožitkem se stala návštěva solné jeskyně ve Strakonících, kterou děti navštívily

tři krát. Plavecký kurz pro předškoláky je pravidelnou aktivitou, kterou mají děti rády. Jezdit do bazénu po skluzavce nebo jezdit na tobogánu patří k nejlepším odměnám. Šikovné ruce

Jihočeský kraj

starších dětí si společně s paní Evou Hodinkovou vyrobili za úspěšnou účast v ekologickém projektu „Co nám stromy poskytují“ loutku ze dřeva.

Posíláme vám několik fotografií a těšíme se na další hezké zážitky.

S pozdravem ředitelka MŠ Renata Škodová

ČSŽ
zve všechny na

Mikulášskou pro dospělé

v sobotu 29.11. 2014 od 14⁰⁰ ve školní jídelně ZŠ Radomyšl

Těší se na Vás:

- děti ze ZŠ Radomyšl
- hudební školka Luboše Mráze
- dělíčky z MŠ Radomyšl
- a taneční skupina Rozálie

Občerstvení zajištěno Vstupné 30 Kč

Zprávy z DPS Radomyšl

Vážení čtenáři a redakce, úvodem musím poděkovat za hezké a poučivé články v SOBáčku č. 40 paní starostce obce Kadov Vladimíře Tomanové, paní Ing. Radce Vokrojové, paní Zdeňce Jůzkové, celé redakci a všem dopisovatelům.

Vlaštovky již odlétly, babí léto je tu, žluté listí na stromech dává sbohem létu. Dosud je vlídné počasí, takže mnoho obyvatel pracuje na zahradách a starší chodí na vycházky.

Divadelní spolek Radomyšl sehrál čtyřikrát Prodanou nevěstu. Na všechna vystoupení byly vstupenky vyprodány. Byli prý tu jako vždy návštěvníci ze Strakonice.

2. listopadu na Památku zesnulých – Dušiček se konala v kostele sv. Jana Křtitele mše svatá, kterou celebroidl p. Jan Löffelmann. Kostel byl plný. Všichni navštěvovali na hřbitově své blízké. Všude je plno krásy, ale je důležité navštěvovat rodiče a ostatní příbuzné dokud ještě žijí. Ta vlídná slova nenahradí žádné drahé květiny ani věnce. Já sama mám tři hodné děti, šest vnoučat a šest pravnoučat. Všichni mi dělají velkou radost. Bohužel před 22 roky mi zemřel manžel. Ale takový už je život. Zda pohladí nebo poraní, neptá se nikoho a jde klidně dál.

Nesmím zapomenout na válečného pilota Jana Matějku, který zemřel 22. listopadu před 38 roky a vedle radnice má pamětní desku. Dalším významným rodákem, historikem a spisovatelem je Dr. Bohumír Lífka. 4. listopadu uplynulo 27 roků od jeho úmrtí. I na jeho domě je pamětní deska.

Moji povinnosti je poděkovat myslím i za všechny občany za zdařilý kalendář Radomyšle a okolí na rok 2015 „mistru malíři“ panu Valentinu Horbovi a všem, kteří na jeho výrobu přispěli. Současně přeji budoucímu zastupitelstvu, které bylo dne 7. 11. 2014 zvoleno, mnoho úspěchů v jejich náročné a záslužné práci. Velké poděkování náleží panu Karlu Kadečkovu a panu Luboši Mrázovi za vykonanou práci.

A poněvadž tento SOBáček je poslední v r. 2014, číslo 41 vyjde 26. 11. 2014 přeji všem šťastné a pokojné Vánoce a veselého Silvestra.

Pokoje lidem dobré vůle a pevné zdraví.

Jiřina Machníková

Na kole k pomníku CH. Battaglii

V sobotu 4. října 2014 město Sedlice pořádalo regionální akci „Na kole k pomníku CH. Battaglii“ a neb „Rozloučení s cyklistickým létem 2014“. Start byl tradičně ve 14.00 hodin u fotbalového stadionu v Sedlici. V letošním roce nám počasí přišlo nepříjemné, ale i tak se zúčastnilo 28 cyklistů různých věkových kategorií. Byly připraveny dvě trasy: modrá – Sedlice – Čekanice – Chvalov – Bratronice a zpět (délka 18 km); červená – Sedlice – Čekanice – Chvalov – Bratronice – Nahošín – Doubravice – Lažany – Čekanice – Sedlice (délka 21 km). V cíli na účastníky čekalo malé občerstvení a tradiční účastnická medaile. Závěrem zbývá pozvat cyklistickou veřejnost na příští rok na „Zahájení cyklistické sezóny“, které se uskuteční v sobotu 28. března 2015 s tradičním startem ve 14.00 hodin na silnici u Sokolovny v Sedlici.

Ing. Jiří Rod, starosta města

Podzimní bazar oděvů

Český svaz žen Sedlice pořádá „Podzimní bazar“ obnošených oděvů se zaměřením na podzim a zimu. Bazar se konal od 22. do 27. září v Zasedací místnosti Městského úřadu v Sedlici. Tyto bazary jsou velice navštěvovanou akcí. Mohou si zde nakoupit maminky pro děti a všichni návštěvníci za výhodné ceny mnohdy téměř nové oblečení. Oblibu těchto akcí u veřejnosti potvrzuje bohatá návštěvnost a množství nabízeného „zboží“. ČSŽ Sedlice patří poděkování za přípravu této akce.

Ing. Jiří Rod, starosta města

Pozvání na Adventní setkání v Sedlici

Město Sedlice Vás zve na „Adventní setkání“ – (kulturně – tržní akci), která se uskuteční v sobotu 29. listopadu 2014 na náměstí T.G. Masaryka v Sedlici.

Odpoledne bude zpestřeno vystoupením žáků Základní školy a Mateřské školy T.G. Masaryka v Sedlici, představeními loutkového divadla pro děti a dalším kulturním programem. V chodbě radnice bude anděl přijímat „Ježíškovu poštu“ – přáníčka od dětí Ježíškovi – s prosbou o vyplnění tajných přání (přáníčka bude možno vyrobit přímo na místě).

Návštěvníci adventního setkání si budou moci nakoupit vánoční dárky a obdivovat celou řadu výrobků regionálních výrobců jako např.: křehké kouzlo sedlické paličkové krajky, umělecké perníky paní Čelkové z Dobšic – včetně ukávek zdobení, skleněná bižuterie, tradiční březová košťata paní Matouškové z Radomyšle, dokonalé repliky historického skla z bělčické sklárny a další.

Odpoledne bude zakončeno slavnostním rozsvícením vánoční výzdoby města.

Ing. Jiří Rod, starosta města

Pozvánka na výstavu

Český svaz žen Sedlice Vás zve na Výstavu prací Sedlických dětí a žen s názvem „VESELÉ VÁNOCE“, která se uskuteční v Zasedací místnosti

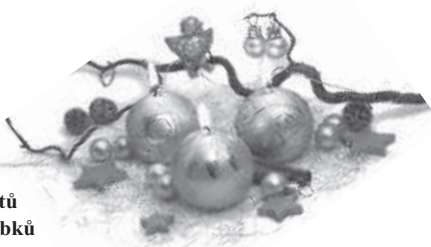
Zveme všechny na XII. VÁNOČNÍ TRHY

kteří se budou konat

v neděli 30.11. 2014 od 15⁰⁰ do 17⁰⁰
na ÚM Radomyšl

Těšit se můžete na prodej:

- perníků
- svařáku
- keramiky
- voňavých čajů
- uzenářství Štěkeň
- adventní výzdoby
- dřevěných hraček
- dárkových předmětů
- drátovaných výrobků
- českých bavlněných ponožek
- pekařských a cukrářských výrobků
- a jiní prodejci

ANDELSKÁ POŠTA bude na trzích vybírat dopisy Ježíškovi.

Honem malujte a pište svá přání

at' na Vás nezapomene!

Městského úřadu v Sedlici ve dnech 4. - 6. prosince 2014. Výstava bude otevřena od 8.00 do 16.00 hodin.

Ing. Jiří Rod, starosta města

Novoroční sešlost

Město Sedlice Vás srdečně zve na šestnáctou „Novoroční sešlost“, která se bude konat 1.1.2015 od 16 hodin. K poslechu a dobré pohodě bude hrát „Kapela – Václava Kováře z Oseka“. Tradičně budou podávány prostředky na zahřátí a proti nachlazení (např.: čaj ovoněný produktem z Jindřichova Hradce a pro dámy teplý punč z griotky). Setkání bude zakončeno tradičním ohňostrojem. Přijďte přivítat společně nový rok.

Ing. Jiří Rod, starosta města

Volby do Zastupitelstva

Ve dnech 10. – 11. 10. 2014 se konaly volby do zastupitelstev měst a obcí. V Sedlici byly přihlášeny tři kandidátní listiny. Bylo voleno 11 členů zastupitelstva.

Podle vylosovaného pořadového čísla:

1 – Starostové a nezávislí

(obdrženo hlasů 2824 - získáno mandátů 6)

2 – S.O.V.A (Spolek občanů veřejně aktivních)

(obdrženo hlasů 1871 - získáno mandátů 3)

3 – KDU-ČSL

(obdrženo hlasů 1354 - získáno mandátů 2)

Složení zastupitelstva:

Ing. Jiří Rod – starosta (1-335); Jaroslav Šavřda – místostarosta (1-317);

Zastupitelé:

Zdeněk Baloušek (1-286); Jiří Bláha (1-300); Bc. Jana Bláhová (3-154);

Ing. Jindřich Brožovský (1-305); Ing. Jakub Herman (2-219); Vladimír

Klíma (2-236); Čeněk Prokopec (1-273); Hana Růžicková (2-232); David

Vágnér (3-213)

Jiří Rod, starosta měst

Listopad v ZŠ Sedlice

Po zahájení školního roku se provoz ve škole dostal do normálu – nové poznatky, zkoušení úkolů, písemky. Kromě běžných činností se mohou žáci účastnit dalších aktivit. Na škole funguje několik kroužků, jejichž počet každoročně roste – např. paličkování, hra na kytaru, výtvarný, keramický pro začátečníky a pokročilé, modelářský, florbal, konverzace v AJ, karate, taneční. Mrzí nás, že ZUŠ Blatná letos zrušila dlouholetou výuku hry na flétnu.

Podzim patří tradičně také školnímu turnaji ve stolním tenise, ze kterého po měsíci vzejdou reprezentanti pro okresní kolo. Tradicí se také stala podzimní atletická soutěž v Blatné. Potřetí jsme uspořádali sedlický Běh naděje, tentokrát nám přálo i počasí. Podruhé proběhla soutěž Mladý záchranář, pořádaná HZS Strakonice, ve spolupráci s Policií ČR a CO. Významnou pomocí byla i účast studentek Střední zdravotnické školy v Písku,

kteří zajistili hladký průběh zdravotnické části soutěže. Velký sportovní úspěch zaznamenali naši žáci v okresním kole v minikopané žáků ve Strakonici. V těžké konkurenci jsme obsadili šesté místo. Celá škola se zúčastnila projektu „Záložka do knihy spojuje školy“. Díky tomu jsme se seznámili se žáky ZŠ s MŠ Oravské Veselé. Žáci 1. stupně si zasoutěžili při Drakiádě.

A co nás v nejbližší době čeká? V listopadu „oblíbené“ třídní schůzky, vystoupení žáků na před-

Projekt Záložka do knihy spojuje školy

Mladý záchranář
protichemický oblek

vánočních akcí, mikulášská nadílka, vánoční prázdniny. V listopadu by měla proběhnout okresní kola v halové kopané a ve florbalu, kam určitě vyšleme naše reprezentanty. Devětáci již nyní vybírají budoucí střední školy. Zápis do 1. ročníku proběhne 3. února 2015.

Marek Charvát, ředitel školy

Podzim v sedlické školce

Prázdniny nám utekly jako voda a naše dvoutřídní školka se zaplnila do posledního místečka. Odpočinutí a plní elánu jsme se pus-tili „do práce“.

Ve čtvrtek 11. 9. jsme se zúčastnili školní akce „Mladý záchranář“, kde jsme se dozvěděli mnoho zajímavých informací a vyzkoušeli

jste si např. hod granátem, stříkání hasičskou hadicí na terč aj. Naše děti se zaujetím absolvovaly všechna stanoviště.

V dalším týdnu jsme pořádně protáhli nohy a „odstartovali“ jsme již III. ročník „Běhu Sedlických nadějí“.

Na konci září nás opět přijelo potěšit divadélko Luk s pohádkou O Budulínkovi. Vtipná a veselá pohádka pobavila nejen děti z MŠ ale i školáčky 1. a 2. třídy.

Krásného podzimního počasí jsme si užili při naší pěší túře do bažantnice v Sedlici, kde nás přivítal p. Vrba starší (dlouholetý člen mysliveckého spolku), který nás seznámil s chovem bažantů. Při pobytu na čerstvém vzduchu nám vyhládlo, a tak z naší svačinky nezbyl ani drobeček.

Hezké podzimní dekorace vznikly na „vyrábění rodičů s dětmi“. Tentokrát jsme tvořili svíčky, sovičky ze šišek a housenky z listů. Hotové výrobky jistě navodily podzimní atmosféru ve všech domovech.

Jako každý rok na podzim, tak i letos navštívily starší děti obyvatele DPS. Velkým potleskem odměnili vystoupení malých hasičů a veselých tanečnic s písní „Měla vlasy samou loknu“. Děti na závěr předaly všem přítomným podzimní přáníčka.

Hezký podzim přejí paní učitelky a děti z MŠ Sedlice

Výsledky III. ročníku Běh sedlických nadějí

1. skupina	2. skupina	3. skupina
1. Johanka Mokrá	1. Natálka Šubová	1. Natálka Šlaisová
2. Kubík Baron	2. Jůlinka Kovaříková	2. Štěpa Schaffarz
3. Vítek Šindelář	3. Honzík Baloušek	3. Jirka a Matyáš Slavíků

Atletika v Blatné - s číslem 48 Dominik Ludvík

Běh sedlických nadějí

Krajčářské slavnosti

(Dokončení z minulého čísla)

Ráda bych navázala na první část našeho povídání o III. ročníku Krajčářských slavností, který se konal v polovině letošního léta v Sedlici. Akci 9. srpna uspořádalo město Sedlice a Sedlická krajka. V předchozím čísle SOBáčku jsme si přiblížili dopolední část slavností a dnes Vám chci vylíčit, co se dělo v druhé polovině dne.

V odpolední části našeho programu jsme Vám hned po tanečním vystoupení dětského souboru ZŠ a MŠ T. G. Masaryka Sedlice představili zlatý hřeb našich slavností a to velice netradiční módní přehlídku nazvanou „Obrazy minulosti“ v podání ochotnického souboru Vavřinec z Kraselova. Na scéně se objevily historicky nebo literárně známé postavy, které formou krátkých scének vtahovaly diváky do své doby. Krajkové doplňky na dobových kostýmech vyrobila a dodala Sedlická krajka.

První výstup ochotníků nás zavedl do středověké Itálie a našimi hlavními protagonisty byli Romeo a Julie a známá závěrečná scéna z hrobky, na kterou navázala středověká kapela Holba. Dalším „obrazem“ jsme se trochu posunuli v čase, do doby francouzského krále Ludvíka XIV. a to do doby plné rozporů a intrik, ale také vášně a smyslu pro spravedlnost. Nechali jsme se inspirovat slavným románem od Alexandra Dumase Tři mušketýři. Se slovy „Jeden za všechny, všichni za jednoho,“ se s našimi diváky ochotníci rozloučili. To nebylo vše. Na scénu vstoupili šermíři ze strakonické skupiny historického šermu Vendetta, aby nám se vši parádou předvedli pomocí svých zbraní drsný život té doby.

Další časový skok nás přenesl do jihočeské vesničky a ochotníci nám sehráli, jak to asi vypadalo, když se Švanda Dudák loučil se svou milovanou Dorotkou při odchodu do světa za lepším výdělkem. Dorotka, hlavní postava této scény, se mohla pochlubit replikou kroje, který se v malých obměnách nosil v našem regionu a byl bohatě ozdoben kraječkami z naší dílny.

Na tuhle krojovanou parádu navázal taneční soubor Sedlice s tradičním tancem Doudlebská polka. Ve stejném duchu se nám představila i hudební seskupení Osečanka, jejíž členové i přes svůj hendikep hráli „jako o život“ a hráli opravdu dobře.

Poslední scéna „Obrazů minulosti“ byla z doby ne tolik vzdálené. Zde jsme Vám představili následníka rakousko-uherského trůnu Františka Ferdinanda D'Este s manželkou Žofií Chotkovou, Švejka a milenkou

Krásná Julie a neméně krásné Sedlické krajky

nadporučíka Lukáše Katy. Jakmile dozněla poslední replika této scény, 'vtrhly' na pódium Řepické babičky, aby nás pobavily svým tanečním vystoupením nejdříve coby jeptišky, pak jako rozverně cikánky. Klobouk dolů nad jejich tanečními kreacemi, které si nic nezadaly s výbornými kostýmy.

A to už se pomalu naše slavnosti chýlily ke konci a nám zůstala milá povinnost, vyhlásit vítěze námi pořádané soutěže „Bienále Sedlické krajky“, která se stala tradiční součástí našich slavností. Jedná se o soutěžní přehlídku v oboru paličkovaná krajka, která je rozdělaná do dvou hlavních kategorií. Téma, které bylo vyhlášeno pro I. kategorii (dětí do 15 let) tohoto ročníku znělo Oblíbené postavičky z Večerníčků a pohádek. Tématu se nejlépe zhostila Natálie Sýkorová ze Sedlice se svým Ma-courkem z večerníčku Byla jednou jedna koťata (kroužek paličkování při Sedlické krajce, lektorka: Martina Srbová). Na druhém místě skončila se svou Červenou karkulkou Linda Polívková z Blatné (kroužek paličkování v DDM Blatná, lektorka: Emilie Vrbová) a na třetím místě to byl Rákosníček od Barbory Blovké ze Sedlice (kroužek paličkování při Sedlické krajce, lektorka: Martina Srbová).

Pro II. kategorii, což jsou dospělí od 15 – do 100 let, bylo vybráno téma Díla slavných mistrů. První místo obsadila Helena Bělohlová ze Strakonice a její krásné zpracování Špalíček od Mikoláše Alše. Hned na druhém místě to byla Marie Maděrová z Bratislavy a její Strom života od Gustava Klimta a na pěkném třetím místě skončila Iva Šmídová z Kuřimi a Odpočinek noci od Alfonse Muchy.

Vítězné práce byly vybrány nezávislou šestičlennou porotou, byly slavnostně vyhlášeny a přítomné krajčářky byly ihned odměněny zajímavými a hodnotnými cenami.

Ovšem i vy, návštěvníci naší soutěžní přehlídky, která byla po celý den přístupná veřejnosti, jste měli možnost vybrat a udělit cenu: „O nejmilejší kraječku“. A koho, že jste to vybrali? Mezi dětskými pracemi měla největší úspěch Sněhurka od Adély Krejčové ze Sedlice (kroužek paličkování při Sedlické krajce, lektorka: Martina Srbová) a v kategorii dospělých jste takto ocenili Ivu Šmídovou z Kuřimi a její obraz Odpočinek noci od Alfonse Muchy.

Malá návštěvnice slavností

Oceněným ještě jednou gratuluji a těm, kteří se zúčastnili, ale nevyhráli, bych chtěla vzkázat, aby ve svém úsilí vytrvali a zkusili to třeba v dalším ročníku v roce 2016.

Slavnosti zakončili členové brněnského souboru La Quadrilla tradičními irskými tanci a strakoníči šermíři.

Věřím, že jsme Vám nabídli bohatý a zajímavý program a že si tam každý našel to své. Na závěr bych chtěla poděkovat a to i za město Sedlice, všem, kteří se dobrovolně podíleli na přípravách, ale i na samotném průběhu slavností, velké poděkování patří i našim krajčářkám, řemeslníkům i účinkujícím a děkuji všem návštěvníkům, kteří přijeli na naše slavnosti, strávili s námi doufám, že příjemný den a svou přítomností nás podpořili. Fotografie ze slavností najdete na www.krajky-sedlice.cz

Těším se, že se v takto milé atmosféře, sejdem i při příštím ročníku v roce 2016.

Martina Srbová, ředitelka Sedlické krajky, o.p.s.

Varhanní koncert v kostele sv. Jakuba

V sobotu 11. října odpoledne se rozezněl kostel sv. Jakuba v Sedlici varhanní a vokální hudbou. V podání mladých manželů Aleše a Blanky Noskových z Rakovníka zazněly skladby starých hudebních mistrů, zejména barokního období (J. S. Bach, J. G. Walter, A. Grandi, G. Caccini), ale také romantické skladby F. Mendelsohna a A. Dvořáka.

Aleš Nosek vybral program odpovídající varhanům v kostele sv. Jakuba v Sedlici. Ocenil také kvalitu varhan. Jedná se jednomanuálový nástroj, sice s omezeným počtem rejstříků, ale původem z uznávané dílny Emanuela Štěpána Petra, jednoho z nejvýznamnějších stavitelů varhan z přelomu 19. a 20. století v Čechách. Koncert uvedl farář Marcin

Členové SHS Vendetta vládnou nejenom meči....

Piaseckí, který také mezi skladbami přednesl několik biblických textů z knihy Exodus, Daniel a Judit. Koncert pořádala farnost ve spolupráci s městem, a tak závěrečné slovo patřilo starostovi Sedlice panu Jiřímu Rodovi, který umělcům poděkoval a vyjádřil naději, že se podobné akce budou opakovat.

Podle ohlasů se koncert velice líbil, zejména to, jak dokázal varhanní mistr Aleš Nosek rozeznít tento královský nástroj.

Ludmila a František Jirsovi

Trocha z historie obory - 2. část

Sedlická obora (též zvaná Holušícká)

Velkostatek Sedlice, který oboru v letech 1735 až 1742 opatřil kamennou zdí, vlastnil od třináctého století rod Bavorů ze Strakonice. Dne 6. 2. 1404 prodal Břeněk ze Strakonice sedlické zboží, tj. tři popluží s dvorem a s podacím kostelním právem, bratrům Vojtěchovi, Janovi a Lipoldovi z Kraselova, příslušníkům české vládycké rodiny za 300 kop. Od druhé poloviny 15. století patřila Sedlice Mikulášovi Kaplířovi ze Sulevic. V roce 1505 byl majitelem Mikuláš Malovec z Pacova, který pravděpodobně nechal postavit sedlickou tvrz a statek, kterou vlastnil ještě v roce 1533. Jeho syn Jan prodal tvrz v Sedlici, dvůr a ves s podacím právem a dalším majetkem Adamovi Řepickému ze Sudoměře. Ten přímlovou u krále Ferdinanda I. získal v roce 1539 pro Sedlici povýšení na městečko (v listině je uvedeno: ... ves Sedlce vysazuje se za městečko) a tím i udělení různých privilegií. Sedličtí získali městský znak, právo pečeti zeleným voskem a pořádat trhy. Adam Řepický přežil své děti,

zemřel v roce 1551 a Sedlici s veškerým majetkem převzala jeho sestra Kateřina provdaná za Zdeňka ze Šternberka, který od roku 1560 vlastnil panství Blatná a od roku 1564 i panství Lnáře. Po jeho smrti v roce 1577 syn Adam ze Šternberka odkoupil jednotlivé podíly svých čtyř bratrů a Sedlici vlastnil až do své smrti v roce 1623. Od roku 1596 žil na zámku v Bechyni, který koupil od Petra Voka z Rožmberka za 118 000 kop grošů míšeňských. Do roku 1676 byl pánem na Sedlici Ignác Karel ze Šternberka, který ji předal svému bratru Václavu Vojtěchovi ze Šternberka. V majetku rodu Šternberků zůstala Sedlice, kterou pro vysoké zisky nazývali dobrou kvočnou, až do roku 1708. Obora byla vybudována na panství hraběnky Černínové

Malý domek zvaný Wachthaus, který se krčí pod korunou staletého památného dubu až do počátku 20. století sloužil pro ubytování adjunktů, foto Petr Vích

z Chudenic. V držení rodu Černínů byla až do roku 1753, kdy sňatkem přešla do majetku Lobkowiczů. Poslední majitel z rodu Lobkowiczů, Jiří Kristian, se v roce 1932 zabil při automobilových závodech na dráze Arus u Berlína. Po sňatku Ludmily Černínové z Chudenic s Augustem Antonínem, knížetem z Lobkowicz, přešel velkostatek Sedlice včetně obory v něm do majetku rodu Lobkowiczů. Jako majitelé jsou postupně uváděni: Antonín Izidor, August Longin, Jiří Kristián a JUDr. Bedřich Lobkowicz.

Adjunkti se v domečku střídali vždy po jednom měsíci a měli za úkol pozorovat zvěř, která vycházela na přilehlé louky, kreslit paroží jelenů, sledovat zdravotní stav zvěře a v první řadě ji chránit před pytláky, kterých i v dobách minulých bylo v okolí obory vždy víc než dost. Záznamy o tom, jak tento úkol plnili, jsme nikde nenašli, ale z vyprávění pamětníků víme, že je zde dost často navštěvovala děvčata z okolních vesnic a zřejmě chovala jim zdejší pobyt. V té době byli v oboře dva adjunkti, revírník a hajný.

Před změnou vlastníků v roce 1931 nechal J. K. Lobkowicz postavit v oboře loveckou chatu ve stylu sibiřských staveb. Srub stavěl tesař Petr Kouba z Dubí Hory pod vedením hajného Kubičky z hájenky Starobor, který znalosti o tomto druhu staveb získal jako legionář v Rusku. Jednotlivé opracované kusy kulatiny byly vzájemně utěsněny koudelí. Lovecký srub byl dokončen až po smrti J. K. Lobkowicze v roce 1934. Dr. Mikulejský nechal k severní straně loveckého srubu přistavět kuchyni, pokoj pro služku a kuchařku a koupelnu. Ze studny od myslivny napojil vodovod, kterým dvakrát denně motorové čerpadlo napouštělo vodu do nádrže ve srubu. Pro výrobu elektřiny ke svícení ve srubu instaloval na starém 40 m vysokém smrku větrnou elektrárnu. V letech 1935 až 1945 postoupila majitelka právo myslivosti v oboře Dr. Mikulejskému, majiteli sklárny a bankéři z Prahy. Z tohoto období se nepodařilo zjistit údaje o mysliveckém hospodaření, ani údaje o stavech zvěře v oboře. Pouze z vyprávění pana Václava Rodiny, dlouholetého vedoucího polesí Obora a posledního obyvatele dnes již zbourané myslivny víme, že po roce 1935 byli do obory na zlepšení chovu dovezeni jeleni ze Slovenska od Lubochně a v roce 1937 i 8 muflonů z Děčína a Malacek. Mufloni během jednoho roku uhynuli na motolici obrovskou. Po roce 1945 byl nájemce obory odsouzen za kolaboraci a oboru až do r. 1948 spravovalo ředitelství velkostatků Drhovel-Čížová. Dne 2. 8. 1948 dle zák. 142/47 byla obora společně s ostatním majetkem tohoto velkostatků zabavena státem. V oboře bylo znovu vytvořeno polesí, které spravovalo i hájemství Milavy a Starý les z majetku rodiny Havránků ze Sedlice a hájemství Malá Turná z bývalého velkostatků Hildprandtů v Oseku. Vedoucím polesí byl jmenován pan Václav Rodina, který do obory docházel ze Sedlice a od 26. 5. 1956 bydlel v oborské myslivně až do 1. 1. 1981, kdy už byl přes deset let v důchodu.

Značně narušenou oborní zdi po sněhovém polomu z 8. 12. 1938, větrné kalamitě z podzimu 1939 a sněhovém polomu z jara 1940 zbytek zvěře unikl do okolních honiteb. V květnu 1945 probíhala demarkační linie mezi sovětskou a americkou armádou po státní silnici vedoucí z Písku do Plzně a přiléhající k jižní části obory. Vojáci armád vítězných mocností se zasloužili o likvidaci převážné většiny oborní zvěře. Vydátně jim v tom pomohli i místní pytláci. Poválečný názor na obory přispěl ke

Černínský dub-památný strom, výška 28m, 660cm obvod, stáří cca 350 let
Kresba Pavel Šterba

zrušení mnoha obor včetně Holušické obory u Sedlice. V oboře se začalo hospodařit jako v každém jiném hospodářském lese, a to bez ohledu na případnou obnovu oborního chovu zvěře. Nejenom že byl zrušen chov zvěře, ale vykácely se pro obor velmi cenné porosty včetně starých soliterních dubů a buků a zanikla většina nádherných alejí stoletých dubů. Zbývající aleje byly zúženy zalesněním z původní šířky až 18 m na 6 m, maximálně 8 m. Louky, kterých bylo v oboře v roce 1945 celkem 38 ha, se postupně zalesnily, mladé listnaté porosty zrekonstruovaly a převážně obnovily smrkem.

„Starověké mohyly a obětní kámen dokazují staré osídlení oblasti. Na pozemku obory v lokalitě, kde se říká „Na zámku“, můžeme vidět části zdí stavby čtvercového základu.

„Obětní kameny“ v Sedlické oboře

Počátkem šedesátých let provedla Československá akademie věd historický průzkum v oboře a mimo jiné zjistila, že obětní kámen, popisovaný spisovatelem Ladislavem Stehlíkem, je pouze přírodní výtvor, který se nějaký kameník pokoušel rozpílit.

V současné době je snaha o obnovu alejí do původní podoby, opravují cesty do původní šíře, ale vše se dělá postupně s ohledem na les a zvěř v oboře, jak říká současný oborník, Ing. Jindřich Brožovský, který je v oboře již 13 let a práce má stále dost.

Petr Vích - červenec 2014

podklady použité z archivu obory, webové stránky LČR, archivy p. Miroslava Vejmelky z Písku a p. Ing. Davida Vaca, Ph.D.

Škvořetický sportovní areál

Bylo to nevyužitá prostranství, znehodnocené zbytkovým materiálem. Teď slouží fyzické kultuře domácích i přespolních. Všechno to začalo budováním fotbalového hřiště menších rozměrů na obecním plácku hrstkou místních sportovních nadšenců pod vedením Miroslava Mikeše

před pěti lety. Dnes ke sportovišti patří ještě asfaltová plocha pro nohejbal a tenisový kurt s antukovým povrchem. Nechybí ani potřebné příslušenství: kabiny, sprchy, umývárny a toalety. Letos ještě bylo navíc v sousedství travnatého hřiště vybudováno venkovní posezení.

Mnoho práce při budování a zvelebování tohoto zázemí pro rekreační sport vykonali svépomocí škvořetičtí a paceličtí dobrovolníci. Celkové náklady na tento projekt dosáhly do dnešních dnů výše 800.000,- korun. „Více než polovinu investice pokryly ale dotace,“ upozorňuje starosta Škvořetic Lubomír Nový a dodává: „Chci poděkovat všem jednotlivcům, kteří se na budování sportovního areálu podíleli. Moc si jejich aktivity cením. Je dobré si uvědomit, že podobné projekty neděláme jen pro sebe, ale hlavně pro naše děti a vnoučata. Některým lidem v obci sportovní areál vadí. Ale jen realizací podobných akcí docílíme toho, že naši potomci ve Škvořeticích a Pacelích zůstanou doma a nebudou se stěhovat pryč,“ říká první muž obce.

Vladimír Šavřda

Stanislav Zindulka sypal veselé historky z rukávu

Zábavný pořad „Slzy smíchu Stanislava Zindulky“ byl tím správným úvodem do letošního škvořetického posvícení. Ve svých dvaosmdesáti letech stále šarmantní a vtipem hýřící kumštýř sypal téměř půldruhé hodiny veselé historky doslova „z rukávu“. Týkaly se jeho samotného, ale také jeho kolegů, rádců a učitelů z branže.

Před odstartováním veselého sóla výstupu Stanislava Zindulky ale pořadatelům moc do smíchu nebylo. Fenomenální bavič a herec totiž uvízl při cestě z Prahy za Dubencem v dopravní koloně. Ve vzduchu se chvíli vznášela i pesimistická otázka, zda nebude muset být představení zrušeno. Nakonec všechno ale dobře dopadlo. Představení začalo pouze s půlhodinovým zpožděním a Stanislav Zindulka všechno vzal jako vždycky s humorem sobě vlastním. „Budu usilovat o zápis do Guinnessovy knihy rekordů. Jel jsem z Prahy do Škvořetic tři hodiny a dvacet minut,“

žertoval nahlas při vstupu do malého sálu, kde ho okamžitě přivítal bouřlivý potlesk.

Úvodem se vrátil do svého dětství, které strávil v Jilemnici v Podkrkonoší. Zmínil řadu postaviček, které si vzal do své „umělecké galerie“. Obecenstvo obzvlášť pobavila epizoda o tamním pohřebním ústavu, který po komunistickém puči v únoru 1948 zůstal v Jilemnici jediným soukromým podnikem: „Majitel však zrovna na výročí vítězného února poslal vůz pro jednoho nebožtíka v okolí Jilemnice. Když se řidič vracel přes Jilemnici zpátky, už tam místní komunisté měli na náměstí připravený průvod alegorických vozů, ozdobených budovatelskými hesly a prapory. Ten nešťastník zaparkoval neprozřetelně pohřební auto do zmíněného průvodu a šel na svačinu. No, a druhý den byl pohřební ústav znárodněn.“

Divákům se také Stanislav Zindulka svěřil se svým „hereckým pohřbem“, který se udál za jeho mládí, když poprvé účinkoval v kostýmu a to ve hře Lucerna „To víte, my, všechna herecká ucha“, jsme byli u vytržení z toho, že premiérově vstoupíme na prkna, která znamenají svět, v převleku. A tak jsme se hned hnali do kostymérny v Národním divadle, kde nám ochotný zaměstnanec půjčoval potřebnou garderóbu. Já, který jsem měl hrát učitelského pomocníka, jsem vyfasoval kalhoty, které snad nosil Saša Rašilov. Třikrát jsem si je mohl omotat kolem sebe. No, mně se ale líbily, byl to samet, tak jsem si je vzal. Na vystoupení jsem si je kolem boků omotal špagátem, aby nebyl vidět. Co vám mám povídat, když jsme byli v nejlepším a já hrál na jevišti na housle, pocítil jsem, jak provázek povoluje, a kalhoty padají. Najednou jsem stál před zraky všech v červených trenýrkách a jako opařený. Smyčec jsem nemohl odložit, protože jsem hru jen imitoval a kolega v zákulisí, který opravdu hrál, neviděl, co se děje. Šílené dilema, proboha, co teď? Ostuda až na půdu! Když se to všechno přehnal a já pochodoval ze svého hereckého pohřbu“ za oponu, potkal jsem jednoho z mistrů našeho divadla a ten, když mu smích dovolil promluvit, do mě sťouchl prstem a řekl: Zindulko, víte, co musí mít kumštýř mimo hereckého talentu? Řádně připevněné kalhoty!“

V závěru svého zábavného pořadu na půdě škvořetického kulturního domu Stanislav Zindulka zavzpomínal na dojemně komickou figuru jistého vrátného v jistém pražském divadle: „Víte, to byl člověk, který všechno odříkával tak ukňouraným hlasem, jako by mu právě vyvražдили celou rodinu. Jednou se mu povedl skvostný kousek. Tehdy, před vánočními svátky ředitel našeho divadla nařídil šetřit proudem. Sám osobně procházel budovami a zhasínal a vypínal, co mu doslova přišlo pod ruku. Tehdy navštívil také vrátnici a zhrozil se, tam byla všechna okna zotvíraná dokořán. ‘Kolego, tak my tady v divadle všichni šetříme energiemi a vy tu takhle větráte?’ ‘Víte, soudruhu řediteli, členové hereckého souboru si tady u mě uložili své vánoční odměny. A protože kromě členů KSČ všichni ostatní dostali h...., tak tady větrám,‘ zakňoural oslovený vrátný.“

Ještě než se po vydařeném představení malý sál vyprázdnil, vděční diváci si přišli alespoň na chvíli popovídat se Stanislavem Zindulkou osobně nebo mu potřást rukou. Stanislav Zindulka má s Blatenskem společného víc, než si kdokoliv myslí. Přes čtyřicet let jezdí do obce Chlum ke svým blízkým příbuzným na chalupu. Zná důvěrně celý region, houbaři zde, pěstuje tady pěší turistiku, dokonce přispěli finančně s manželkou na obnovu oblasti, těžce postiženou záplavami v roce 2002.

Vladimír Šavřda

Dali si běžecké „repete“

Dva dětské závodníci „Pacelické tretry“ prokázali obdivuhodnou houževnatost. Běh převážně v terénu měli možnost si vyzkoušet chlapci a dívky do čtrnácti let již potřetí v neděli 28. září na závodech „Pacelická tretra“. Předchozí dva ročníky byly poměrně slabě obsazené. Letos se sešlo jednadřacet nadšenců školního i předškolního věku.

Organizátoři běžeckého závodu museli tentokrát trochu improvizovat. Trasa pro ty nejmenší ve věkovém rozmezí 6 - 8 let zůstala stejná. U kategorie B /9 - 11 let/ část bahnité trasy byla vypuštěna. Naopak s žádoucí úlevou nemohli počítat zástupci kategorie A /12 - 14 let/, kteří si to chtěli nechtěli museli rozdat s hradištskou horou, tyčící se nad osadou. A to už chtělo pořádnou fyziku a silné plíce.

Všeobecný obdiv si vysloužili dva školáci, osmiletý Martin Beneš z Blatné a rovněž blatenský Ondřej Drnek /10 let/, kterým nestačilo zazávodit si ve své věkové skupině a rozdali si to „repete“ i se staršími kolegy. Nutno poznamenat, že skvěle zazářili v obou případech a prokázali notnou dávku soutěživosti a nezdolného sportovního ducha.

Dvanáctiletá Andrea Hugrová z Chlumu obstála v těžké kluci konkurenci velmi slušně, její boj s terénem byl odměněn bronzovou medailí.

Sportovní akci uspořádala stejně jako v předchozích letech Obec Škvořetice spolu s hrstkou pacelických dobrovolníků. Obec Škvořetice byla hlavním sponzorem „Pacelické tretry“.

Výsledky: Kategorie C /6 až 8 let/: 1. Martin Beneš z Blatné, 2. Jan Jeníček z Chlumu, 3. Jana Navrátilová ze Škvořetic. Kategorie B /9 až 11 let/: 1. Ondřej Drnek z Blatné, 2. Albert Kopecký ze Skaličan, 3. Martin Beneš z Blatné. Kategorie A /12 až 14 let/: 1. Dominik Ludvík z Pacelice, 2. Ondřej Drnek z Blatné, 3. Andrea Hugrová z Chlumu.

Vladimír Šavrdra

Střípky ze Tchořovic Pouťová pohádka pro děti

28. září zpestřilo nedělní pouťové odpoledne dětem ve Tchořovicích loutkové představení O pejskovi a kočičce v podání herců Umělecké scény Říše loutek z Prahy.

Hraní o tom, jak pesek s kočičkou spolu hospodařili, myli podlahu a pekli dort, zaujalo nejenom malé, ale i velké diváky. Pro děti bylo určitě zážitkem sáhnout si na závěr na loutky, které je přiběhem provázely.

Volby do zastupitelstva obce

V pátek 10. a v sobotu 11. října proběhly i v naší obci volby do zastupitelstva. Jsem ráda, že se podařilo dokončit rekonstrukci obecního úřadu a volby tak mohly proběhnout v nově opravené zasedací místnosti obecního úřadu. Místnost byla vybavena novým nábytkem – stoly a židlemi, které byly pořízeny z dotace Programu obnovy venkova Jihočeského kraje v roce 2014. Ráda bych na tomto místě poděkovala Janu Taitlovi, který v čele místnosti namaloval tchořovickou kapli sv. Václava. Interiér zkrášluje i nově zhotovená slavnostní vlajka naší obce.

Čtěla bych touto cestou jménem všech nově zvolených zastupitelů poděkovat občanům, kterým není lhostejný osud obce, a dali to najevo svojí účastí ve volbách. Účast ve volbách byla poměrně vysoká a dosáhla na 72 %. Občané svými hlasy rozhodli o tom, že šest zastupitelů, kteří pracovali v minulém volebním období, pokračují i ve volebním roku 2014-2018. Nováčkem v zastupitelstvu je Zdeňka Nejedlá, čímž získala zastoupení část naší obce - Kupcovy.

Na ustavujícím zasedání nového ZO dne 3. 11. 2014 došlo ke zvolení starosty a místostarosty. Členové ZO rozhodli, že Tchořovice i nadále budou zastupovat Mgr. Eva Křivancová jako starostka obce a Michael Bolina jako místostarosta obce. Dalšími členy ZO dále jsou Miroslav Cihla, Jan Křivanec, Ivana Machovcová, Zdeňka Nejedlá a Pavel Šeda.

Eva Křivancová, starostka

Zahájení adventu ve Tchořovicích

Obec Tchořovice si Vás dovoluje pozvat na vánoční výstavu spojenou s prodejem vánoční dekorace v neděli 30. listopadu 2014 od 15 do 17 hodin. Pro děti bude připravena tvořivá dílna. Neváhejte přinést s sebou také Vaše oblíbené vánoční cukroví. Můžete se tak zúčastnit Soutěže o nejlepší vánoční cukroví. V 17 hodin pak rozsvítíme vánoční strom u kapličky, do které budete moci nahlédnout. V kapličce bude letos poprvé umístěn betlém, který je společným dílem paní Hanušové z Kocelovic a pana Tittla z Velhartic.

Ivana Machovcová

Hasiči ve Tchořovicích

Dohasná aneb rozloučení s létem

V sobotu 27. 9. jsme se oficiálně rozloučili s hasičskou sezónou uspořádáním velmi neformální soutěže v požárním útoku s doplňkovou soutěží tzv. Dohasnou.

Sešlo se celkem 5 Sborů dobrovolných hasičů a to: Tchořovice, Kocelovice, Hajany, Hornosín a Lnáře. Soutěžila mužská i ženská družstva. Nejprve nám naši nejmenší předvedli ukázkou požárního útoku na hořící domeček, pak následovalo přátelské utkání dětských družstev, v kategorii mladší i starší, Tchořovice versus Hajany. Pak vypuklo to hlavní – klasický požární útok dospělých družstev. Ten, kdo by si myslel, že to tím končí, tak je na omylu. Následovala doplňková soutěž – pivní štafeta s lahvoým pivem. Tuto soutěž museli absolvovat 4 členové družstva v co nejrychlejší čas a velmi zamíchala pořadí družstev. Nakonec vše dobře dopadlo, všichni obdrželi svou odměnu – děti medaile a dorty a dospělí dobrou lahvinou. Myslím, že jsme se dobře všichni pobavili, počasí nám přálo a nic se nikomu nestalo.

Během této akce ještě připravili pro děti doprovodný program. Děti mohli celé odpoledne využívat skákací hrad, střílet na papírové růže

i sladkosti a v neposlední řadě i jezdit na ponících a koních pod vedením pí Jiřinové a její jezdecké školičky. Sezónu jsme řádně zakončili a dali si jako vždy předsevzetí do dalšího roku. A protože „Dohasná“ je soutěž putovní, těšíme se, že se příští rok sejdem ve Lnářích.

Martina Čadková

Okresní podzimní kolo

Okresní podzimní kolo, nebo také závod všestrannosti, je důležitým zahájením dětských hasičských soutěží. Letos se konalo v Čepřovicích a naši mladí hasiči zde zaznamenali velký úspěch. V kategorii mladší jsme získali krásné 3. místo (v zastoupení: Jiří Čadek, Adéla Ptáčníková, Denisa Fejtlová a Matěj Slavíček), v kategorii starší 4. místo (v zastoupení: Jaroslav Čadek, Anna Ptáčníková, Martin Fořt, Nikola Slavíčková a Simona Šulcová). Také jsme měli po dlouhé době zastoupení i v kategorii

Naši vítězové, foto Martina Čadková

dorostenek, kde za nás bojovali Lucie Poláková a Hana Loudová. Lucka se úspěšně probodovala k 1. místu a zlaté medaili. Všem našim mladým hasičům děkujeme za jejich výkony.

Martina Čadková

A co děláme nyní?

Naplánovávali jsme si a už jsme i provedli úklid hasičárny, dále dvouhodinový relax v Aquaparku Horažďovice, máme v plánu hrabat listí a doufáme, že nám taky napadne sníh a pořádně zamrzne rybník, abychom si také užili zimních radovánek. Takže hasičině zdar!

Abychom nezapomněli, zveme všechny děti na Mikulášskou nadílku, která se bude konat v sobotu 6. prosince 2014 v sále pohostinství ve Tchořovicích.

V poslední řadě si můžete přijít zpříjemnit předvánoční čas tradičním zpíváním u stromečku, které se bude konat 23. 12. 2014 na návsi u kaple Sv. Václava ve Tchořovicích. Připraveno bude občerstvení pro děti i dospělé, každý může přinést ochutnat i něco ze svého předvánočního stolu.

Těšíme se na Vás a přejeme krásné prožití vánočních svátků a všem lidem dobré vůle mnoho zdraví a lásky.

Za SDH Tchořovice
Martina Čadková

Vánoční svátky

(v historických zápisech a vzpomínkách)

O Štědrém dni v roce 1924 na jednom větším statku se dozvídáme následující:

„Na Štědrý den se zachovával nejpřísnější půst, zato všechny čekala bohatá večeře. O páté hodině když už byla tma, se zasedlo ke stolu. Večeře byla zahájena modlitbou, k večeři byli ryby a pak moučníky, matka jako hospodářka jedla jen moučníky a masa se zdržovala až do oběda Božihodového /věřovalo se, že se povede dobytek/. Pak v družném rozhovoru přešla hodina i dvě. Vzpomínalo se na nepřítomné a zemřelé. Před jedenáctou byl připraven kočár a jelo se na půlnoční do Lnář.“

Nejpůsobivější tradicí bylo vánoční troubení s přáním o Vánocích. V dřívějších dobách to byla záležitost obecních pastýřů, kterých bylo v obci několik, poslední Václav Vávřík v čp. 38. „O Vánocích chodil od domu k domu, přál lidem a troubil na pastýřský roh. Oslovil hospodáře se staročeským veršovaným vinšem: 'Vinšujeme Vám šťastné Vánoce, byste je zažili ve zdraví a veselí, s menším hříchem a s radostí s nově narozeným Spasitelem a s Vaším patronem, abyste se pak jednou v nebi radovali. A přejem, abyste se od níčka za rok zas nových Vánoc všichni dočkali'. Provázela jej jeho žena s nůši na zádech, kam ukládala obdrženou koledu, odměnu.“

Po válce se této krásné tradici, bohužel jen několik málo let, věnoval pan Václav Hudeček /1911- 1992/ z čp. 21. Ten byl vynikající hudebník, nejčastěji hrával na heligonku, ale muzicíroval i na trubku, která se i k vánoční náladě výborně hodila. „O Štědrém dni odcházel z domova již kolem čtvrté hodiny odpoledne směrem přes hráz rybníka Radov k hájence p. Štěrbý, následovala myslivna p. Slavíčka a od rybníka Starého se vrátil zpět do Tchořovic. Obcházel dům od domu, zatroubil, popřál veselé šťastné svátky a nadcházející nový rok a pokračoval dál. Domů se vracel až někdy kolem jedenácté hodiny, unaven, ale spokojen s dobře naladěnou vánoční atmosférou svých přátel. Přesné časové období jeho činnosti není známo, upadlo v zapomnění, snad to bylo v letech 1952 - 1955. Dnes tuto tradici v obci neznáme.“

Naopak od roku 2008 je v obci zavedena jiná tradice – zpívání koled dětí pod rozsvíceným vánočním stromkem na návsi v předvečer Štědrého dne a zdobení perníčků pro návštěvníky zpívání, dále viz zápisy z kroniky obce.

„S příchodem adventního času začala pilná příprava dětských zpěváků na další akci, zpívání vánočních koled na návsi u kapličky. S nápadem zpříjemnit si poslední podvečer před vánočními svátky přišla již v roce 2009 Lenka Fořtová a velká účast občanů tehdy naznačila, že se stane akcí tradiční a vítanou. Velký dík patří dětem, které nás příjemně překvapily ochotou se pravidelně scházet a koledy secvičit. Ostatně, nescházely se děti cizí, ale již sehaná parta malých tchořovických hasičů a bylo znát, že se všichni rádi vidí.

Stejně jako v minulém roce se děti 15. prosince sešly také na zdobení vánočních perníčků, které pro ně připravila Lenka Fořtová. Se sáčky s cukrovou polevou se vyřádili všichni a zároveň tak připravili překvapení - balíčky s perníčkem a vánočním přáním pro všechny, kteří se přijdou podívat 23. prosince na zpívání koled. V podvečer před Štědrým dnem se rodiče s dětmi a ostatními občany konečně sešli na návsi a děti v dobových kostýmech u rozsvícené kapličky zazpívaly pásmo vánočních koled. Nechyběli pastuškové, andělé, tři králové, ani Ježíšek v jeslích. Všichni přítomní se tak alespoň na chvíli v předvánočním shonu zastavili, popovídali si a nasáli příjemnou vánoční atmosféru.“

Dnes, kdy je všeho dostatek, snad i nadbytek, nikoho snad ani nenapadne, že by Vánoční svátky s Ježíškem mohly být i jiné:

„Pamatuji si svátky vánoční z doby před více jak 65 léty velmi dobře. Vánoce nebyly jistě tak bohaté jako dnes, byly chudé a v některých rodinách až velmi chudé. Dárků bylo poskrovnu, někdy pouhý jediný. Zato pojetí vánoc překonalo vše. Škola skončila, sněhu i mrazu byl nadbytek. Vánoční atmosféra visela ve vzduchu, jistý shon, ale jinak klid, úsměvy na tváři rodičů, mírné napětí mezi námi dětmi, snaha být hodný aby se Ježíšek nezlobil.

A potom přišel Štědrý den a večer. Vždy jsme měli ten nejkrásnější vánoční stromeček, čerstvě uříznutý a donesený místním hajným.

Nebyl malý a krásně voněl pryskyřicí. Se sestřičkou jsme si jej sami zdobili. Těch ozdob nebylo mnoho, ale přidali jsme do spodní části stroměčku malá červená jablíčka, vlašské ořechy obalené staniolem, do papírových obalů /cetek/ jsme zabalili sladké obyčejné cukroví. Vrcholem byla domácí čokoláda odlitá do krásných vánočních formiček, kterou maminka udělala z trocha kakaa a margarínu, zabalená opět do staršího /použitého/ staniolu. No prostě krása. Na větvičky se nakonec nasadila ozdobná špička a kovové skřipce se svíčkami, které jasně zářily, i když někdy hodně vosku skončilo na podlaze. Kolekce vánočních dobrot, jak je známe dnes, pochopitelně nebyla, nebo byla, ale ne u nás.

Tradiční půst se u nás obvykle nedodržoval, k obědu byla jen kuba, kterou jsem zrovna nemiloval. Štědrovečerní večere byla sestavena z rybí polévky, smaženého kapra nebo i štiky s bramborovým salátem a malým kopečkem rudých brusinek, zakončené směsíci vánočního cukroví. Pro příští dny byla připravena černá omáčka s kaprem, ochucená nezbytnými oříšky, rozinkami, suchými švestkami a syroblem. Krásně upečená vánočka byla jen tečkou za všemi dobrotami.

Po rozdání několika málo dáreků /spíše praktických/ se povídalo a poslouchaly koledy v rádiu. V očekávání byl, do noci hlasitě znějící, hlas trubky místního pastýře, který se přibližoval, až přišel. Slavnostní večer byl zakončen tradiční „půlnoční“ v kostele Nejsvětější Trojice ve Lnářích.

První svátek vánoční byl vyhrazen odpočinku v kruhu rodinném, eventuelně návštěvám těch nejbližších. Druhý den po obědě, zcela pravidelně, jsme celá rodina, chodili na návštěvu do místní bažantnice. Cesta vedla kolem severního okraje rybníka Hořejšího / někdy i ve hlubokém sněhu/, u vrátka nás očekával bažantník p. Husák. Procházeli jsme bažantnicí, po čistě vymetených chodnících, přes starodávný dřevěný most přes přítok do rybníka, za kterým stál mohutný staletý dub. Před hájenkou v přístřešku nás pozdravil „pšoukáním“ výr Kubík, vedle odpočívající fretka Žofka, volně pobíhající ochočená srnka Líza a přátelský irský setr Lord. Zhlédli jsme zakomorované bažanty i „prošťeny“ vánoční stůl pro drobné ptactvo na plotě kolem zahrádky, v podobě několika zavěšených stažených kůží. Čas rychle ubíhal, dospělí si povídali a vzpomínali, já jsem pohledem hlídal starobylé myslivecké vybavení místnosti, včetně seskupení několika vycpaných vran, v různé pozici na silné haluzi, v zadním koutu chodby. Již za soumraku v doprovodu obyvatel hájenky jsme odcházeli domů, odpočatí a plni těch nejkrásnějších dojmů.“ Tak takové byly mé, dětské Vánoce, na které se nedá zapomenout.

O Mikuláši a dalších svátcích.

„Před svátkem sv. Mikuláše 6. prosince chodili Mikulášové. Byla to tlupa 6 - 10 dospělých chlapců přestrojených za čerty, anděla, Mikuláše, několik dědek a bába s kozou, za kterou byl přestrojen vždy ten nejrozjívěnější chasník. Byla to ze dřeva vyřezaná koží hlava s mohutnými rohy, pohyblivou velkou bradou, která se nesla v ohnutém podpaží, a přes hlavu jinocha bylo hozeno bílé prostěradlo. Chodívali večer po setmění a navštěvovali domácnosti, hlavně kde byla svobodná děvčata. Tam potom prováděli různá alotria. Dědek prodával hospodáři kozu, kterou bába před zraky přítomných snažila podojit do dřevěné putny nebo škopíku. Samozřejmě, že koza jakmile pod ní bába sedla děsně kopala, mečela, stavěla se na zadní nohy a kolemjdoucí trkala. Dědek, který kozu prodával, vybíral od hospodáře zálohu. Čert proháněl děvčata a šupal je ocasem. Vážený Mikuláš s andělem podaroval děti a celou tlupu nakonec usměřil k odchodu.“

„O týden později 13. prosince na sv. Lucii chodívaly 'Lucky'. Byla to skupina děvčat, která se na rozdíl od chlapců chovala zdvořile a různými říkankami nabádaly navštívenou rodinu k řádnému a zbožnému životu. Jejich velitelka sv. Lucie byla slavnostně ustrojena a měla k rodině vždy proslov.“

„Na svátek Tří králů 6. ledna chodívali do vsí, obvykle z Blatné nebo z Vrbna tři hoši v přestrojení králů a dům od domu zvěstovali narození Jezulátka. Tento zvyk zanikl hned po I. světové válce.

Do současné doby se v některých usedlostech zachovala tradice symbolu Tří králů, křídou napsanými písmeny K + M + B, nad vchodovými dveřmi.“

Sestavil Karel Krejčí

Podzim v Uzenicích

Volby v naší obci díky svědomité činnosti volební komise řádně proběhly a na ustavujícím zasedání zastupitelstva obce, pro jehož svolání platí zákonné lhůty, se ze zvolených členů zastupitelstva volil starosta a místostarosta.

Akce Oprava obecních komunikací v k. ú. Uzenice proběhla dle plánu i díky zhotoviteli firmě Silnice Klatovy, a.s. Jihočeský kraj na tuto akci přispěl částkou 150 tis. Kč z Programu obnovy venkova Jihočeského kraje 2014.

Do Státního okresního archivu Strakonice byly předány archiválie z provedeného skartačního řízení nalezených dokumentů Místního národního výboru v Uzenicích z období 1960 - 1990 a Základní devítileté školy v Černívsku z období 1941 - 1979.

Setkání seniorů

U příležitosti mezinárodního dne seniorů se konalo ve čtvrtek 2. října od 15 h. v hasičském klubu posezení s hudbou a občerstvením, na které byli pozváni všichni občané nad 60 let. Pozvání také přijal pan Petr Vaněk, velitel městské policie v Blatné, který se svými kolegy vykonává nelehkou a pro obec v dnešní době již nezbytnou službu (pro nás bohužel jen) na území města Blatná. Chtěla bych mu tímto poděkovat za ochotu a nasazení, s kterým se na úvod setkání podělil o své zkušenosti a ukázal technické vybavení jednotky. Na harmoniku hrál a zpíval Miloš Velíšek ze Lnář. Po celou dobu bylo zajištěno občerstvení. Chci poděkovat všem, kteří přišli a přispěli k dobré náladě a pěknému průběhu akce.

11. 11. v 11 hodin u kaple Sv. Václava na návsi je každoročně připomínán konec 1. světové války položením kytice k pomníku padlých.

Přeji Vám příjemné prožití vánočních svátků a šťastný nový rok 2015.

Dagmar Malečková

Komunikace Uzenice – Ostrov

Pomník padlých

Vodník ve Velké Turné

U potoka ve Velké Turné sedí vodník na pařezu, pokuřuje fajfku a z kapsy mu vykukuje zlatá rybka. V pátek 26.září vystavil p.Ota Vonášek tohoto vodníka, pod vrbou u potoka ve Velké Turné. Vodník je vyroben ze železné konstrukce a betonu v nadživotní velikosti. Pro velkou váhu, byl vodník převezen na připravený podstavec hydraulickou zdvihací technikou.

Požár budovy čp.6

V neděli 28.září 2014, 14minut po půlnoci, byl v obci Velká Turná vyhlášen požární polach. Červený kohout zachvátil budovu čp.6, bývalé hospody u mostu.

Zásahová jednotka obce Velká Turná prováděla prvotní zásah do příjezdu jednotky HZS Strakonice. Z ohně byl vyproštěn majitel domu, který utrpěl četné popáleniny se kterými byl vrtulníkem transportován do fakultní nemocnice Královské Vinohrady. Požár se podařilo uhasit zhruba za

Likvidace požáru V. Turná čp. 6

hodinu. Škody na budově byly odhadnuty na Kč-150.000,- a uchráněná hodnota majetku cca Kč-400.000,-. Příčina požáru byla stanovena jako nedbalost. Požár prověřil připravenost všech zasahujících jednotek, avšak vždy je lepší pokud požární sbory pouze zásah nacvičují, či pořádají kulturní či společenské akce. Zastupitelstvo obec Velká Turná děkuje členům JSDHo a přítomným zasahujícím občanům obce, za včasný požární a zdravotní zásah. Bohužel majitel domu po čtrnácti dnech hospitalizace svým zraněním podlehl.

Volby do Zastupitelstev obcí a Senátu Parlamentu ČR

Ve dnech 10. a 11.října 2014 se konali volby do ZO a Senátu Parlamentu ČR. Na období 2014-2018 byli voleni noví členové pětičlenného zastupitelstva obce Velká Turná. Do voleb byla zaregistrována jedna strana Pro rozvoj obce Velká Turná (sdužení nezávislých kandidátů).

Ustanovující zasedání ZO Velká Turná 2.11.2014

Hlasováním voličů bylo určeno pořadí kandidátů: 1-Pavel Šípek, 2-Ing. Jiří Mlíčko, 3-Josef Verner, 4-Václav Adámek a 5-Ivana Mrázková. Náhradníkem se stal Zdeněk Charvát. Stávající starosta obce Ing. Mlíčko svolal Ustanovující zasedání ZO na 2.11.2014 od 16:00hod. Na tomto zasedání byl hlasováním zvolen starosta obce Ing.Jiří Mlíčko, místostarosta obce Pavel Šípek, předseda finančního výboru Josef Verner a předseda kontrolního výboru Václav Adámek. Nově zvolené zastupitelstvo složilo slib a v nadcházejícím funkčním období bude vykonávat svoji funkci v zájmu obce Velká Turná.

Posvícenská zábava

Ve Velké Turné pořádají každoročně místní hasiči Posvícenskou zábavu, která vychází na Havelské posvícení. Letos zábava připadla na sobotu 18.října. K tanci a poslechu jako již tradičně zahrála skupina K-BAND. Do malého sálku Hospody Na Rozhrání se vměstnalo 80 hostů i s šenkýřkou. Na naše malé poměry bylo plno. Zábava se pěkně rozjela a taneční páry mohly kroužit parkem až do půl čtvrté ráno. Zábava se vydařila a sousedé se dobře pobavili.

Velitel JSDHo p. Červenka se ženou při tanci

Výlov rybníka Milavy

V katastru obce Velká Turná, se rozprostírá rybník Milavy. Tento rybník je obhospodařován společností Blatenská ryba,s.r.o. , pro chov ryb. S rozlohou 62ha se tento rybník řadí na třetí místo v okolí po rybníku Velkorojický s rozlohou 77ha a rybníku Labuť s rozlohou 108ha. Milavský rybník se loví jednou za dva roky a dochází tak ke střídání ve výloveh s rybníkem Velkorojickým. Letošní výlov byl naplánován na 29.-31.října. Výlov samotný byl prováděn dva dny a poslední den

vykonávali zaměstnanci Blatenské ryby údržbu loviště. První den výlovu byla mlha, za to druhý den se počasí projasnilo a svítilo sluníčko. Na výlov se přijelo podívat spoustu lidí a letos se byli podívat na toto tradiční řemeslo i školka ze Strakonice. Výlov byl zpříjemněn dechovkou p.Kováře a k ochutnání byly připraveny rybí pochutiny v místních hospůdkách. Bylo možné ochutnat smaženého kapra se salátem, rybí polévku, kapra na křenové omáčce, dábelský filet nebo topinku s rybím tatarákem. Tak zase za dva roky.

Probíhající práce, akce v obci

V pátek 24.října provedl komíník p. Vojáček čistění komínů a kontrolu spalinové cesty u domů v obci. Zájemci o tuto službu se zapsali do seznamu v prodejně potravin v obci.

-v sobotu 8 listopadu organizovala Obec Velká Turná podzimní sběrný den velkoobjemového a nebezpečného odpadu .

Opravená lávka přes Rojický potok

- v sobotu 15. listopadu provedl SDH Velká Turná zimní přípravu požární techniky. Proběhla zkouška požárního auta HENSCHEL při pálení kelstí na hasičském svčišti Pazderna.

- obec provedla opravu lávky přes Rojický potok. Byla provedena betonáž podlahy, položení nových nájezdů na lávku z betonových dlaždic, antikorozi ní nátěr kovových částí lávky a vyspárování základového kamenného soklu.

- na místní komunikaci parc. č. 1014/1 u domu čp. 26, byly osazeny silniční obrubníky, které odvádějí přívalovou dešťovou vodu směrem do připravované kanalizační vpustě.

- zaměstnanci obce provedli rozšíření stání pro nově osazený kontejner na tříděný odpad - textil a oblečení, na návsi obce. U stávajícího stání kontejnerů na plasty a papír byla položena betonová dlažba na zmiňovaný kontejner na textil.

- v obci probíhá úklid listí a příprava travních ploch na zimu.

Čeká nás

- výlov Nováků rybníčka – sobota 22. listopadu od 10:00hod.
- výlov rybníčka LOUŽ – sobota 29. listopadu od 10:00hod.
- ochutnávka zabijačkových pochutí – pořádá Hospoda Na Rozhrání, celý den sobota
- 29. listopadu, Hospoda Na Rozhrání. mikulášská nadílka – V obci projde mikuláš, anděl a čerti a budou nadělovat dětem nadílku.
- 5.12.2014, v podvečer. vánoční turnaj ve stolním tenise- pořádá SDH Velká Turná v sále Hospody Na Rozhrání - sobota
- 27.12.2014, od 13:00hod. výroční schůze SDH Velká Turná – sál Hospody Na Rozhrání - neděle 28.12.2014, v podvečer. silvestrovská veselice – pořádá Hospoda Na Rozhrání 31.12.2014, Hospoda Na Rozhrání.

Místostarosta obce Velká Turná Pavel Šípek

Foto. Pavel Šípek

Co nám stromy poskytují?

V pátek 31. 10. 2014 k nám do školy přijela paní Eva Hodinková, která vyrábí dřevěné loutky. Pro naše děti si připravila krásný program. Každé z nich si mohlo vyrobit svou dřevěnou loutku – lodičku či ptáčka.

Ve školním klubu byla nachystána veškerá výbava, která byla k výrobě loutek potřebná – dřevěné lodičky, ptáčky, barvy, peříčka, knoflíky, hřebíky, kladívka, kleště a drát, kterým děti loutku mohou vodit.

Paní Hodinková záčky seznámila s postupem práce a už jsme mohli začít – loutkou protáhnout vodičí drát a dále jsme pokračovali výzdobou loutek. Malovaly se lodičky, vyráběly se plachty a zdobily se ptáčky peřím.

Dílky pro děti byly součástí projektu Květy, plody, kmeny aneb co nám poskytují stromy. Dřevo oživilo. Konečný výrobek byl opravdu moc krásný a dětem štěstím zářily oči. Všechny byly velmi spokojené, s nadšením odcházely i se svými novými loutkami domů.

Halloweenské řádění

V pátek 31. 10. 2014 proběhla na naší škole oslava anglického svátku – Halloween. Už při vstupu do školy nás uvítaly dvě obrovské rozsvícené dýně a mnoho žáků v halloweenských kostýmech se strašidelně pomalovanými obličejí. Ve třídách také nechyběla halloweenská výzdoba. A co se dělo dál? Začala běžná výuka, ale při hodinách anglického jazyka jsme měli od našich paní učitelek připraveno několik her a spoustu zajímavostí, týkajících se dnešního strašidelného svátku.

První soutěž byla vždy pro dvojici spolužáků, kteří se měli za úkol nakrmit moučnými červy. Červi byli moc dobří, protože se jednalo o naši oblíbené křupky. Druhá soutěž nás také velmi pobavila. Do velkého lavoru s vodou, byla vhozena vždy dvě jablka a dvojice žáků soutěžila o to, kdo dříve ústy jablíčko vyloví. Třetí úkol byl vskutku halloweenský. Zavázali jsme si oči a po hmatu měli určit, co se skrývá v tajemných krabíčkách. Bylo tam opravdu všechno možné – od mouky s hráškem a čočkou až po sliz, vyrobený z okurek, cibule a nálevu. Druhou část hodiny nám pak paní učitelky vyplnily různými kvízy s halloweenskou tematikou. Všichni jsme v závěru hodiny dostali krásné perníkové prsty, které pro nás upekla paní učitelka Eva Bradáčová.

Hodina utekla jako voda a my si halloweenský svátek užili opravdu do sytosti.

Třemšínská heligónka 2014

Ohlédnutí za 16. ročníkem setkání heligónkářů ve Hvožďanech, tradičním a přátelským festivalem dobré nálady a hezké písničky!

V sobotu 25. října se konal již 16. ročník setkání heligónkářů s názvem Třemšínská heligónka 2014 ve Hvožďanech. Začátek tohoto tradičního festivalu byl v 16.00 hodin, kdy se v kulturním domě rozezněly první tóny v podání Toulavé kapely, která tento program zahájila. Po úvodním proslovu moderátorů akce a přivítání všech přítomných paní starostkou Markétou Balkovou byl začátek festivalu věnovaný vzpomínce na hvožďanského rodáka, muzikanta a posledního kapelníka slavné hvožďanské dechovky pana Jana Šefla. Po krátkém proslovu zazněl valčík Hvožďanské muziky.

Program byl tradičně bohatý, zajímavý a pestrý. Tento 16. ročník nabídl vystoupení celkem 20 heligónkářských interpretů jednotlivců nebo dvojic, kteří hráli k poslechu a tanci. Po přehlídce všech pozvaných účinkujících jako hřeb večera zahrála po pěti letech ve Hvožďanech kapela «Plzeňští heligónkáři» pod vedením kapelníka Josefa Davida.

Ocenění za první místo v divácké soutěži o nejpozoruhodnějšího heligónkáře získal skvělý Ondřej Římek ze Staňkova, druhé místo letos obsadilo oblíbené duo heligónkářů z Prahy Jaroslav Tuza a Miroslav Stančík, třetí místo obsadil úžasný Josef Lhotecký z Nemějic u Milevska.

Celý průběh hudebního pořadu slovem provázely milé moderátorky Jitka Štěpánová a Jana Filinová, které letošní program Třemšínské heligónky opět zpestřily malou vtipnou kulturní vložkou, tentokrát tanečním

vystoupením francouzského výstředního tance Kankán s přednožováním, který se tančil převážně v kabaretech v Paříži ve čtvrti Montmartre.

Během večera byly vylosovány tři vstupenky, šťastní výherci získali pěkné hudební ceny od heligónkářské ligy, slevovou poukázku na zájezd dle vlastního výběru a roční předplatné časopisu o cestování Travel Focus od cestovní agentury Oliver Tour Břežnice a dárky od Obecního úřadu Hvožďany a pivovaru Gambrius.

Děkujeme všem účinkujícím muzikantům, kteří opět potvrdili, že heligónka může nabídnout krásný kulturní zážitek v této uspěchané době a hlavně umí pohladit člověka na duši. Velké poděkování patří také všem partnerům tohoto tradičního festivalu.

Všechny milovníky tohoto žánru srdečně zveme na 17. ročník setkání heligónkářů Třemšínská heligónka 2015, který se bude konat v sobotu 24. 10. 2015 v Kulturním domě ve Hvožďanech.

Na setkání se těší všichni pořadatelé a účinkující.

Ondřej Římek (vítěz divácké soutěže o nejpozoruhodnějšího heligónkáře)

Zleva: Josef Janoušek, František Zeman, Ondřej Římek, Jaroslav Tuza a Miroslav Stančík

JAPI FOTO

japifoto.blogspot.cz

portrét rande svatba těhotenství newborn děti rodina

Martina Ředinová

777 62 50 80

Blatná

japifoto@seznam.cz

www.facebook.JAPI FOTO

Oznamuji, že obnovuji svoji činnost

Kadeřnictví ŠAMUR

J. P. Koubka 6 v Blatné

Tel. č. 383 422 143

Jana Janotová z Podruhlí 14

Provozní doba:

Po 12:30 – 17:00

Út 8:00 – 14:00

St 12:30 – 17:00

Čt zavřeno

Pá 12:30 – 17:00

BIOMAC

EKOPALIVA PRO VÁS

DŘEVĚNÉ BRIKETY
DŘEVĚNÉ PELETY

ZIMA JE TADY!

Nejširší sortiment dřevěných briket • pelet

Navštivte naši prodejnu BIOMAC:

BLATNÁ

Laciná 21, 388 01 Blatná

tel.: 383 490 084, mob.: 606 117 609

e-mail: prodejna.blatna@biomac.cz

více na

www.biomac.cz

MUZEUM STŘEDNÍHO POOTAVÍ
STRAKONICE

Zveme Vás
na první vánoční výstavu
Spolku přátel muzea

Se značkou "Škoda"

aneb od čokolády k mini modelu

11.11. - 20.12.2014

Výstava představí sběratelské kolekce:

Veroniky Komínkové - vánoční a autičkové obaly od čokolád
Ludmily Urbanové - vánoční obaly od čokolád
Pavla Malého - modely autíček

Zámecká galerie

Otevřeno:

út - pá 13:00 - 16:00 hod.,
so a svátky 9:00 - 12:00 hod.

Vstupné dobrovolné

...nad zemí, na zemi i pod zemí

► **pronájem a práce montážní plošinou AVIA MP13**
- elektrocentrála na voze (pro práci mimo síť)

► **přeprava AVIA 30L valník (s plachtou)**
- přeprava nákladů a pevného materiálu
- stěhování, odvoz dřeva, dlouhodobý pronájem

► **rizikové kácení, prořezy stromů a výškové práce**
- z lana i pomocí plošiny
- více než 7 let zkušeností - reference měst, obcí, firem a soukromých osob
- nezávazný a bezplatný cenový rozpočet

► **výstavba a servis nadzemních i podzemních inženýrských sítí**
- elektrické vedení, datové optické i metalické kabely
- veřejné osvětlení, obecní rozhlas
- elektroinstalace a komplexní vnitřní rozvody

► **zemní a výkopové práce traktorbagem KOMATSU WB97R**
- příprava a sítování parcel před výstavbou, stavby RD
- jímky, septiky, strouhy, rybníčky, bazény
- terénní úpravy

tel: 774 244 142
www.jservis.com

Jindřich Jeníček
Roželov čp. 1

**CESTOVNÍ
KANCELÁŘ**
ZAL. 1990

www.ciao.cz

NEJVĚTŠÍ SLEVY PŘÁVĚ TEĎ

VÝHODNÉ CENY PRO RODINY

**HOTELY S NEJLEPŠÍM
POMĚREM KVALITA/CENA
BÝVAJÍ NEJDŘÍVE VYPRODÁNY**

**LÉTO
2015**
PRODEJ ZÁJEZDŮ
PŘÁVĚ ZAHÁJEN

INTERNETOVÉ CENY
NEJŠIRŠÍ NABÍDKA
PROFESIONÁLNÍ SERVIS
ON-LINE REZERVACE

BLATNÁ
J. P. KOUBKA 4
TEL.: 737 285 550
BLATNA@CIAO.CZ

Cestovní kancelář je pojištěna dle zákona č. 159/1999 Sb.

Hledáte přivýdělek, změnu, kariéru?
www.internetjob.cz/kokos

O Větríkovi

1. Jak se narodil Větrík

Na bříze se pohnul lístek, pak druhý. To odpoledne se u lískového keře narodil větrík.

„To je dost,“ povzddechla si bříza, „tak honem, foukni!“

„Co to je?“ zašeptal větrík a na bříze se zachvěl třetí lístek.

„Víš co? Legraci si budeme dělat až potom. Už dlouho nepršelo a nefoukalo, listy mám celé zaprášené a špatně se mi dýchá. Jsi přece větrík, tak, prosím tě, už zafoukej a pořádně se mnou zatřep!“

„Já, já to asi neumím.“ Čtvrtý lístek Źukl do pátého.

„Větrík a neumí foukat?“ divila se bříza. „Už jsem zažila hodně vánků, větérků, větríků, větrů, vichrů i vichřic, byly studené i teplé, suché i vlhké, severní, jižní, východní i západní, ale foukat, to uměly všechny.“

„Jak se to dělá?“ Šestý lístek se nadzvedl a sklonil. „Ukaž mi to.“

„Jak bych ti to mohla ukázat? To my, břízy, nemůžeme. My nefoukáme, my zase děláme jiné věci.“

„A co třeba?“ Zahýbal se sedmý lístek.

„Třeba, třeba pěkně šumíme listím, když fouká vítr.“

„To musí být pěkně.“ Osmý lístek pohladil devátý. „Zašum trochu.“

„Jak mohu šumět, když nefoukáš?“

„To je pravda.“ Desátý lístek se lehce zavrtěl.

„Tak už se neboj a zkus to, foukni, snaž se co nejvíc, prý to nic není!“

„Hu, hu, huu...“ zkusil to větrík. Zatočil se jedenáctý a dvanáctý lístek.

„Huuu...“ Hle, zahoupal se ještě lístek čtrnáctý a patnáctý. „Víc to nejde,“ zanařikal větrík, „huu...“ Pohnul se jen šestnáctý.

„Tak toho nechej. Když neumíš foukat, tak běž pryč, ať může přiletět nějaký jiný větrík, co svou práci dovede“, zlobila se bříza.

„Já, já se to určitě naučím, uvidíš,“ šeptl větřík, i když ještě nevěděl, jak do toho. Tu uviděl broučka, slunéčko sedmítečné, který roztáhl krovky a přelétl z jednoho stébka trávy na jiné.

„Ty, broučku, kdo tě naučil létat?“ zeptal se větřík.

„Nikdo, když jsem se narodil, tak jsem to sice neuměl, ale pak jsem trochu potrénoval krovky a křídla a šlo to. Napřed jen kousíček, ale pak i větší kus.“

„No jo, když já žádné krovky ani křídla nemám, abych je potrénoval,“ povzdechl si větřík. Přilétly dvě sýkorky, aby si odpočinuly na větvičce břízy.

„Vy, ptáčky, kdo vás naučil létat?“

„My jsme sýkorky a létat nás naučili naši tatínkové a naše maminky,“ prozradily sýkorky. „A jak se jmenuješ ty?“

„No jo, když já asi žádného tatínka a maminku nemám, aby mě to naučili,“ povzdechl si znovu větřík. „A jmenuji se Větřík.“ Ale pak se zeptal břízy: „Břízo, tys tu přece byla a viděla jsi, jak jsem se narodil. Jak se to

stalo? Byl tu nějaký můj tatínek a maminka?“

„No, s tím tvým narozením to bylo nějak takto: támhle ty kameny a vzduch kolem nich rozpálilo sluníčko a v mém stínu byl chládek, a tak se vzduch začal trochu hýbat a narodil ses,“ vysvětlila bříza.

„Aha,“ zajásal Větřík, „takže sluníčko je můj tatínek a ty, břízo, jsi moje maminka! Však brouček také hned po narození neuměl létat, zítra, až budu trochu starší, tak to zvládnu, poradíte mi a uvidíte, že se to naučím.“

Bříza na to už neodpověděla, a protože přicházel večer, snesl se Větřík tiše do lískového keře, aby se vyspal, a jen šestnáct lístků na dolní větvičce břízy mu kývalo na pozdrav.

Opravdu šestnáct?

Příště uvidíme, že se náš větřík foukat naučí. A kdo mu pomůže? To se budete divit, však právě o tom si budeme povídat.

Stanislav Trávníček

Řešení - O udiveném divokém králíčkovi

V řešení zavedeme zkratky, jistě budou srozumitelné. Paní králíková měla 10 mrkviček (10 M) a chtěla svému synkovi koupit kalhotky. Kromě mrkviček se obchodovalo ještě s hlávkami zelí (HZ) a hrachovými lusky (HL). Které kalhotky by mohli koupit? Nejjednodušší postup je ten, že si zavedeme HL jako jednotku měny. U kudrnaté ovečky byla 1 M = 2 HL, takže paní králíková měla k dispozici finance ve výši 20 HL. Tmavá kačenka stanovila 1 HZ = 3 M + 4 HL, což znamená cenu 10 HL, takže ceny kalhotek v pohádce byly tyto:

červené: ČK = 2 HZ = 20 HL,

zelené: ZK = 1 HZ + 2 M + 4 HL = 3 M + 4 HL + 2 M + 4 HL = 18 HL,

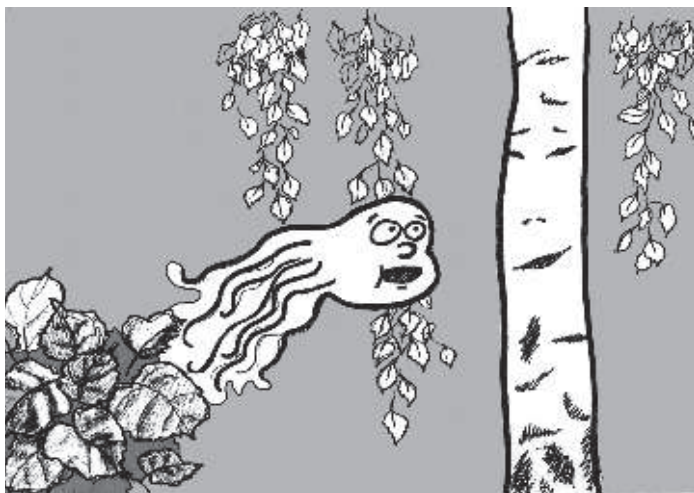
žluté: ŽK = ZK + 3 HL = 21 HL,

modré: MK = ZK - 1 M = 18 HL - 2 HL = 16 HL,

šedé: ŠK = 8 M = 16 HL.

Vidíme, že paní králíkové nemohla koupit jen kalhotky žluté; na červené měla obnos přesný, u zelených by jí zbyla jedna mrkvička, u modrých a šedých dvě. Přišli jste na to?

Připravil Stanislav Trávníček

Obrázek: Jaroslava Palzerová

Vážené čtenáři,

Tajenky sudoku v zářijovém vydání byly opět různé: lehká verze – krajkářky, středně těžká verze – ornitolog, těžká verze – Dvoretice. Výherci: Blanka Pincová, Chlum; Ing. Miroslav Fišer, Blatná 1173; Aneta Šímová, Blatná 821. Uvedení luštitelů si ceny mohou vyzvednout v kanceláři SOB nejpozději do středy 7. ledna 2015, popř. po telefonické dohodě 728 881 358. Gratulujeme.

Po vyřešení SUDOKU v listopadovém vydání zašlete tajenku a první řádek čísel z vyluštěného SUDOKU s označením obtížnosti na E-mailovou adresu blatensko@blatensko.cz nebo na poštovní adresu Svazek obcí Blatenska, Na tržišti 727, 388 01 Blatná a to nejpozději do středy 31. prosince 2014.

SUDOKU pro čtenáře SOBáčka opět připravil Stanislav Trávníček z Olomouce.

Radka Vokrojová

Lehká verze:

3		1		8		2	5	
4	7	9				3		8
	1		5		3			7
	3				8		6	2
		5	3				4	
	5			2	9		8	3
		3					2	6
	8	6		3		9	7	

1 = E, 2 = Ě, 3 = D, 4 = R, 5 = M,
6 = Á, 7 = M, 8 = J, 9 = I

Středně těžká:

3	5				2	9		
	9						4	
	1	6		3			7	
6		8				3	9	
7			4		5	1		6
			9	1	4		8	
1				7				
			3				6	1

1 = T, 2 = O, 3 = M, 4 = E, 5 = S,
6 = Š, 7 = Ě, 8 = E, 9 = P

Těžká verze:

		9			5	3	7	
6			8		7		4	
				6				
						9	8	
					9	7		
	7	6		5		1		3
								1
4	6							

1 = D, 2 = E, 3 = K, 4 = D, 5 = M,
6 = J, 7 = U, 8 = S, 9 = O

Blatensko SOBě. 41. číslo vyšlo v pondělí 1.12.2014 v Blatné. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČR E 18255. Ročník VIII. Poslední číslo vyšlo v zří 2014. Uzávěrka příštího čísla je v pondělí 5.1.2014. Grafický návrh: Petr Liebscher. Sazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenska a další dopisovatelé. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 7000 ks. Redakce e-mail: listy@blatensko.cz tel.: 728 881 358, Ing. Radka Vokrojová. **Názory dopisovatelů se nemusejí shodovat s názory redakce, příspěvky mohou být redakčně kráceny.**